XXXI. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. JÚLIUS 24

PESTI ÜNNEPSÉG *– Az úttestet ezennel felbontottnak nyilvánítom!*

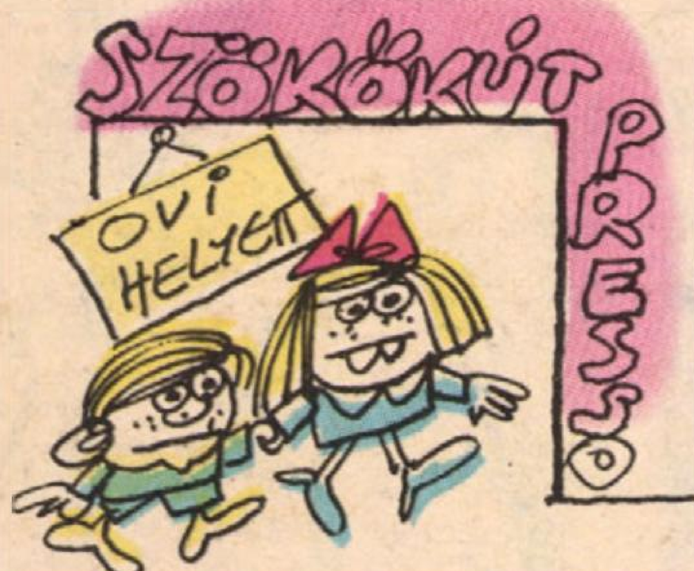

KEDVES LUDAS!

PRESSZÓ VAGY PATYOLAT?

Hosszú munka után elkészült Miskolcon a Hoffmann Ottó utcai új lakótelepen egy boltsor. Már fölkerültek az ajtók fölé a díszes neonfeliratok, melyekből mindenki kiolvashatja, hogy nyolcféle létesítménnyel gazdagodik a környék.

A legelső egy nagyméretű eszpresszó, terasszal. A pontos neve Szökőkút presszó, mivelhogy a közelben van egy díszes szökőkút. A presszó létjogosultságát senki sem vitatja, mert presszó állítólag mindenfelé kell, olyan járulékos elem az építkezéseknél, amely megelőzi az iskolát és a közművelődési in-

tézményeket, hát tudomásul kell venni, hogy van, s így a környék lakóinak nem kell elzarándokolni a 400 méterre levő Domino eszpresszóba, vagy az 500-ra levő Avas vendéglátó kombinátba. Igaz, ezen a nagy távon három fűszer-csemege áruda és két borkimérés is kínálja az italokat. A palackozott italok boltjáról nem is szólva.

A férfi- és női fodrászat létesítésével nagyon egyet kell érteni. Csakúgy, mint a húsbolttal, amely a közelben lebontott Petőfi utcai bolt helyére lép. A tejbolt is szükséges az új lakótelepen, bár az ugyanott levő Szuperett eddig is árusított tejet és mindenfajta élelmicikket, ami feltehetőleg most az új boltsor AGROKONZUM feliratú helyiségében sorakozik majd a polcokon. A két áruda közötti távolság mintegy 100 méter. Lesz itt illatszerbolt és háztartási vegyicikkbolt. Nemcsak a Szuperett és a vegyesboltok árusítják ezeket a cikkeket, de vagy 400 méterre, a Tanácsház téren ugyancsak van egy háztartási vegyicikkbolt, Diósgyőr felé haladva viszont hosszú kilométereken keresztül sem lehet ilyen árudával találkozni.

A környék lakói valamit keresnek a boltok között. De nem találják. A Hunyadi utca egészen közeli, lebontásra ítélt részén van a környék egyetlen Patyolat-fiókja. Érthető, hogy új lakótelepen többen veszik igénybe a Patyolat szolgáltatásait, mint a tágas, kertes házak, vagy mosókonyhás lakások vidékén. Patyolat-fiók, felvevőhely viszont nincs az új boltsoron. Ez nagy hiány. Ugyanakkor TÜZÉP-iroda található itt. S erről a környék lakói el sem tudják képzelni, milyen célokat szolgál majd. Ugyanis a távfűtéses lakásokba aligha rendel itt valaki tüzelőanyagot, építkezési anyag rendelésre is kevés itt a remény.

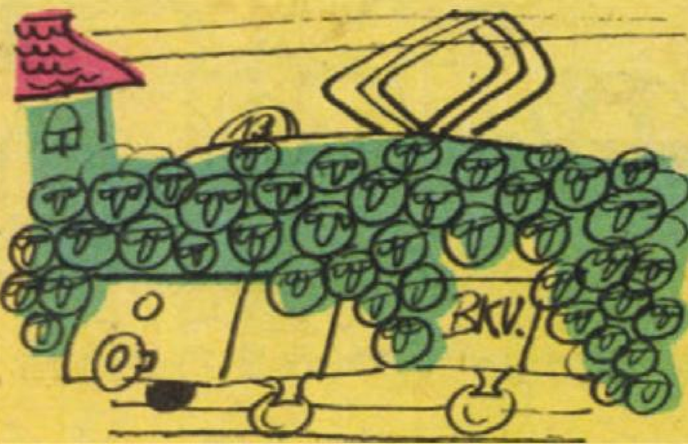
Elkészült a szép boltsor. A nyolc bolthelyiség között van, ami égetően szükséges, van, ami feleslegesnek tűnik és van, ami nagyon hiányzik. A neonfeliratokból nem tűnik ki, melyik vállalat tartja majd fenn az egyes boltokat, s így adódik egy újabb kérdőjel: vajon a boltok telepítésénél a tényleges lakossági szükséglet, vagy a vállalatok beruházási készsége esett-e latba megfelelő súllyal?

Benedek Miklós

A 13-AS LÉPCSŐJÉN

A 13-as villamos lépcsőjén utaztam a napokban. Bérletemet nem oda váltottam meg, de máshol nem akadt hely a számomra.

A Fertő utcai megállóban, ahol a Pesterzsébetről már tömötten érkező villamosokra a környéken levő nagyüze-

mek dolgozói szerettek volna felkapaszkodni, három szerelvényt önzetlenül elengedtem, mert fürtökben lógtak rajt az emberek.

Elunva a várakozást, feltornásztam magam egy lekászálódó, félájult utas helyébe. Nyomban lábamra helyeződött egy pár magassarkú cipő, tulajdonosának mázsányi súlyával együtt. Zakómat majdnem letépték rólam a gombjaimra kapaszkodó útitársaim. És ez így van minden nap a reggeli és délutáni csúcsforgalom óráiban.

Az idősebbek még emlékeznek, hogy régebben a 13-as villamos három kocsiból állt. Bizonyára takarékossági szempontból most kettővel indítják őket. Szerintem ez is sok! Hiszen a villamos teteje még kihasználatlan. Elegendő volna a motorkocsi és egy létra, melyen fel- és leszállhatnának az utasok. Ha erős szél fújdogál, az áramszedőben is megkapaszkodhatnának az emberek. Rázós ügy, de nem veszélytelenebb, mint a lépcsőn lógni.

Manapság sokat emlegetjük a biztonságos utazást, a kulturált közlekedést. Nem lehetne a 13-as vonalán is ebből valamennyit megvalósítani? Vagy autóbuszokat segítségül hívni?

(f. i.)

SPORTUDVAR — DÚLÁS UTÁN

A budapesti III. kerület, Vihar utcai 31. számú általános iskola abban a megtiszteltetésben részesült, hogy sportudvarát tavalyelőtt át kellett engedni építési felvonulási területnek. (A FŐBER megrendelésére a 43-as Építőipari Vállalat épített a szomszédságban egy kisegítő iskolát.) 1974 nyarán kész lett az épület, az építők levonultak, csak éppen — ellentétben a szerződési kötelezettségükkel — elfelejtették a sportpályát visszaállítani eredeti formájába. Magyarán, az sportudvar azóta is használhatatlan, iskolánk 500 tanulóját közterեken, vagy a tornateremben kell foglalkoztatnunk. Minden eddigi lépésünk hiábavaló volt, a feledékeny építőket nem tudjuk rávenni mulasztásuk helyrehozására.

Elég nehezen nélkülöztük az udvart az építkezés idejére, de azt nem hittük volna, hogy nehézségeinket még prolongálják is. Figyelmeztessék az építőket, hogy valahol Óbudán ottfelejtettek egy iskolaudvart — feldúlva... Őszre már mi is szeretnénk elfelejteni a dolgot.

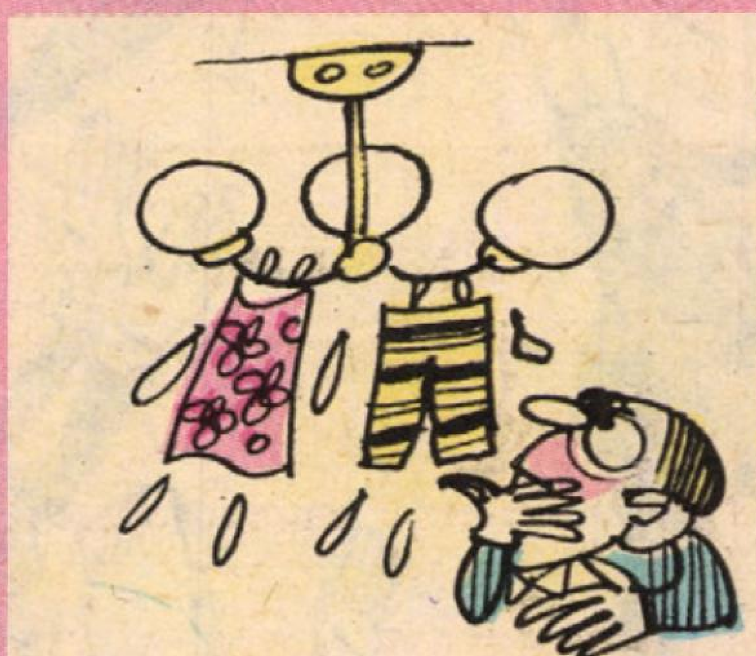
Kóczián Béláné
a III., Vihar u. 31. sz. iskola igazgatója

VISELJÜK NEDVESEN?

Tetszik tudni, volt nekünk a házban egy remek kis ruhaszárító helyiségünk. Azért mondom, hogy volt, mert a IV. és XV. kerületi IKV már több mint egy fél éve nem engedi használni.

A helyiséget még a múlt év utolsó negyedében zárták le előlünk azzal, hogy idegen vállalatok munkásai jönnek tatarozni, öltözőre van szükségük. Egyetértettünk, mert ami kell, az kell. Jó, csakhogy azok a munkások még tavaly el is végezték a dolgukat és távoztak. Az IKV viszont — hol ilyen, hol olyan, de mindig mondvacsinált ürüggyel — azóta is zárva tartja a szárítót.

Legalább elárulná mit tegyünk? Viseljük nedvesen a ruhát? Akasszuk a csillárra szá-

radni? De főként: mire terítsük a vizes lepedőt?

Mert, hogy kire kéne — azt már magunk is tudjuk.

Csákvári Géza
1042 Budapest, Rózsa u. 36.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Arács panaszaiból" című cikkükre az alábbiakat válaszolom:

A Városi Tanács vezetésében ez évben nagy változás történt, és az új vezetőség célkitűzése a város munkás- és állandó lakosainak nagyobb megbecsülése és többek között az arácsi lakosság jogos panaszainak mielőbbi megszüntetése.

Ennek keretében a Balatonfüred és Vidéke ÁFÉSZ-t mintegy 400 000 forinttal támogattuk, ebből 200 000 forintot kifejezetten az arácsi ÁFÉSZ-bolt átépítésére biztosítottunk. A Péterhegyi úton kialakítandó játszótér és pihenőpark tereprendezési munkálatait kizárólag erőgépekkel lehet elvégezni, idáig erre nem volt lehetőségünk. Megegyezés jött létre a Közmű- és Mélyépítő Vállalattal, hogy a tereprendezési munkák végzésére társadalmi munkában erőgépeket biztosítanak.

Az arácsi kultúrházzal kapcsolatban álláspontunk az, hogy a Városi Tanács VB. Művelődésügyi Osztálya helyesen járt el akkor, amikor tornaterem céljára átengedte a Szakmunkásképző Intézetnek. A kultúrház színpada sohasem volt alkalmas színházi előadások megtartására, kis mérete miatt. A kultúrház a művelődésügyi osztály minden erőfeszítése ellenére képtelen volt betölteni szerepét, ezért került sor tornateremmé alakítására, azonban ez nem zárja ki azt, hogy a tornateremben kultúrműsort lehessen tartani.

Rácz István tanácselnök
Balatonfüred

VÁSÁRLÁSOM TÖRTÉNETE

Június 17-én délután kettőkor bementem a veszprémi Centrum Áruházba, hogy néhány játékot vásároljak az úttörőtáborunknak.

Kiválasztok egy asztali futballt. Eladó közli, hogy ehhez nincs labda, be kell mennie érte a raktárba. Bemegy, visszajön. Mondom kell még két sakk is. A táblákat leveszi a polcról, közli, hogy bábukért be kell mennie a raktárba. Bemegy, visszajön. Mondom, hogy bélyegzővel fizetünk. Bólint, elmegy, visszajön. Egy tarkaköpenyes kolléganőjével. Jelenlétemben közli vele, mi a helyzet. Tarkaköpenyes bólint, elmegy, visszajön. Tömböt hoz és indigót. Nekiáll írni. A végén kiderül, hogy egy tétel kimaradt, erre áthúzza az egészet és másikat ír. Aztán mosolyog, közli, hogy most sétálni megyünk. Megyünk is, emeletre fel, lépcsőn le. Raktárforma helyiség, tarkaköpenyes átadja a tömböt egy kolléganőjének. Kolléganő bólint, kitépi a két sztornó-példányt, majd a jóból is egyet, ezt aláírja és int, hogy sétálhatunk tovább.

Újabb lépcsők, titkárság. Titkárnő mosolyog, kitép a tömbből két példányt, majd nekiül gépelni. A két teljesen egyforma, indigós példány alapján számlát ír. Kérem, hogy írja rá a számlaszámot is. Nem hajlandó. Nyomatékosan kérem, hogy írja rá. Ráírja.

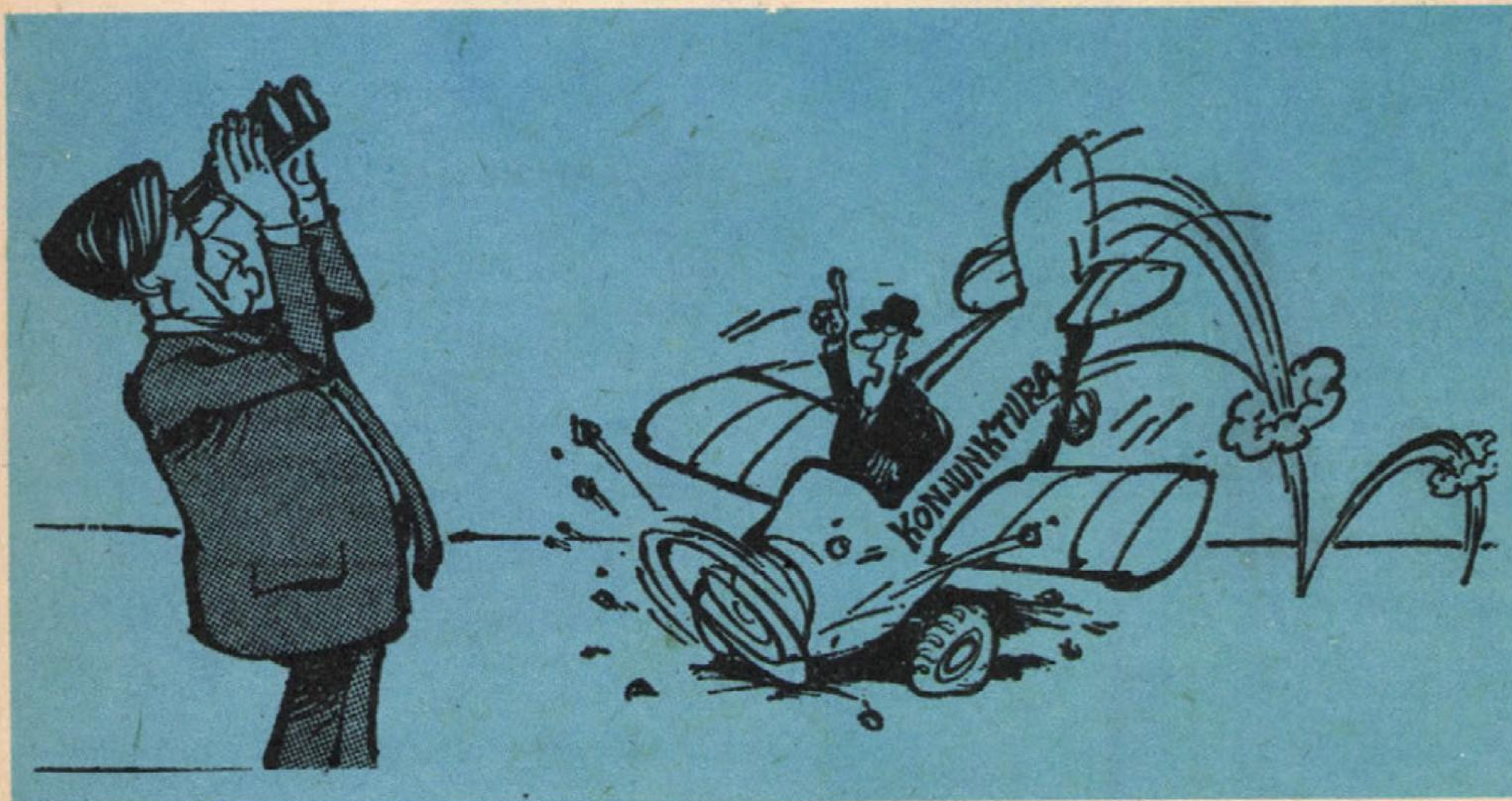
Kapok egy példányt, visszamehetek az üzlethelyiségbe. És most tessék jól figyelni. A pult mögött egy árva lelket nem látok, de a sakk meg az asztali foci ott van a pulton, ahol hagytuk. Merész elhatározásra jutok, felkapom, kisurranok vele a pénztáros mellett. Jól számítottam: a kutya nem kérdezte meg mit viszek, milyen jogon és hová?

A vásárlást — két sakk, meg egy asztali foci — délután háromkor fejeztem be. És most már csak egyet nem értek. Ha lopni ilyen egyszerű, minek ez a bürokrácia?

Rudanovicz László
Nagysimonyi, Jókai u. 12.

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

SCHMIDT KANCELLÁR ÉS A GAZDASÁGI FELLENDÜLÉS AZ NSZK-BAN

– Itt vagyok, Helmut!

(*„Die Furche", Ausztria*)

SZÁRNYASZEGETT MADÁR

(*„The Christian Science Monitor", USA*)

KI ÜL A VEZETŐ MELLETT?

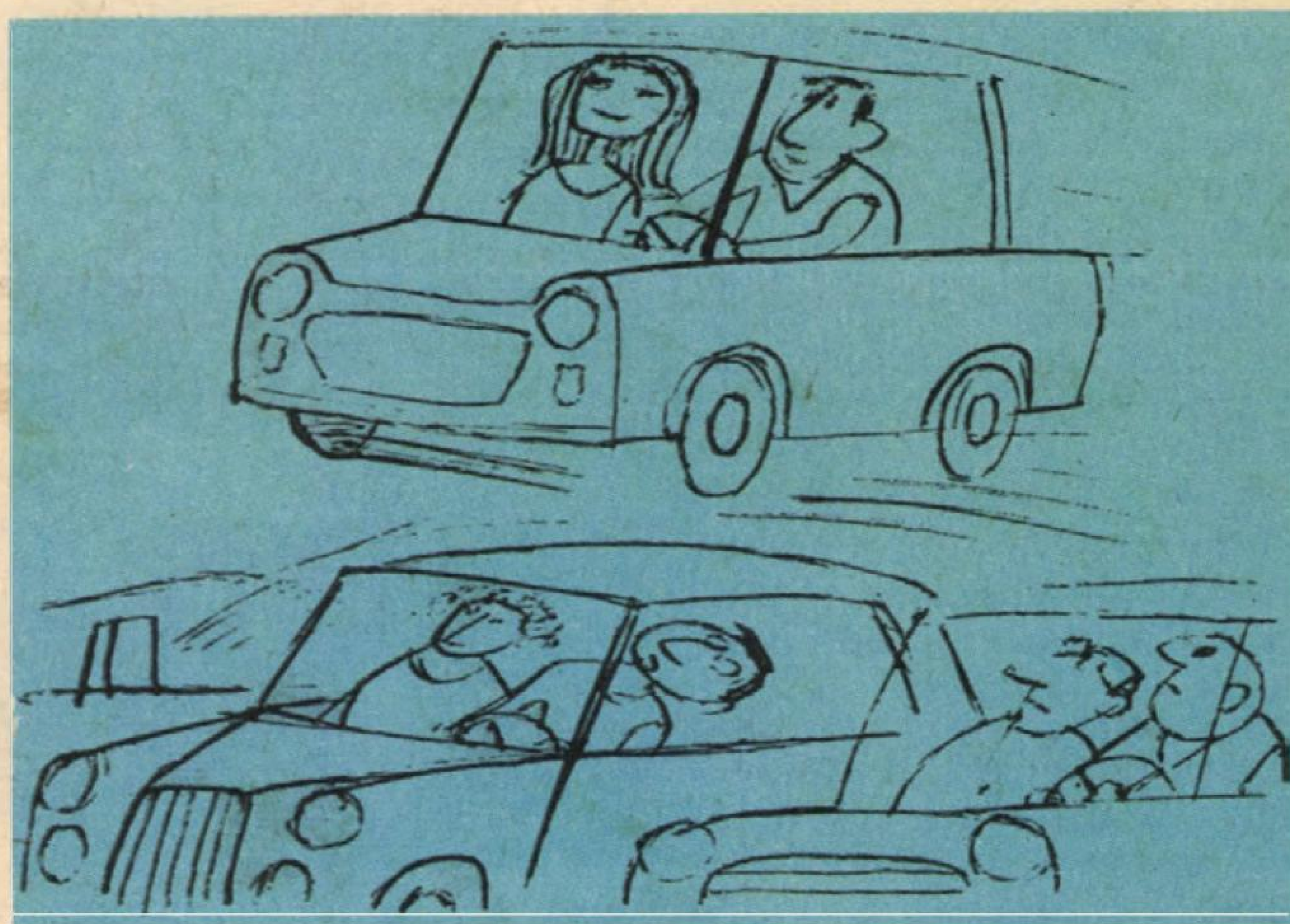
Ármint hogy a férfi gépkocsivezető mellett. Ez nagyon fontos probléma — közlekedésrendészeti szempontból. Csodálom, hogy a szakemberek még nem foglalkoztak ezzel a kérdéssel.

Nem is olyan régen, a saját szememmel láttam egy Trabantot, amely úgy száguldott végig az országúton, mint egy lökhajtásos versenyautó. Egymásután hagyta el a Ford Mustangokat, Mercedeseket.

— Ez lehetetlen! Ilyen nincs! — mondták az útitársaim, akik nem értették a dolgot. De én értettem. A gépkocsivezető mellett ugyanis egy ragyogó nő ült, aki kinyújtotta ránk a nyelvét, amikor elhúztak, elrobogtak, elsüvítettek mellettünk.

Nem sokkal később, egy útmenti eszpresszóban újra láttam a nőt. Kérem, én az autó-motorokhoz nem értek, de a nőkhöz igen. Annak idején sokat foglalkoztam esztétikával és anatómiával. Megnéztem a hosszú combú, barna bőrű, vörös hajú nőt, amint elomolva ült a székén, arcát a nap felé fordítva és máris biztos voltam abban: ő volt a motor lelke. Miatta lett a Trabantból rakéta. A volánnál ülő férfi meg akarta mutatni, hogy mit tud a gépkocsi. A Trabant teljesítőképességéhez tehát hozzá kell adni a nő combjának hosszát, kerületét, a cicababa mellbőségét. Ez legalább negyven vagy ötven kilométer óránként. Plusz. S akkor még nem kalkuláltam bele a nő szemét, száját, orrát, nyakának ívét, vállának gömbölyűségét, hajának lelkesítő lobogását. Egyszóval a fiatalságát. Végül, de nem utolsóra, a férfi-hiúságot, a férfigőgöt, amely fantasztikusan meg tudja növelni a gépkocsi átlagsebességét.

Rövid ejtőzés után ismét útra keltünk. Fél óra múlva a Trabant ismét feltűnt mögöttünk. Először mögöttünk, aztán mellettünk. A bronzvörös hajú nő kihajolt az ablakon és újra kinyújtotta a nyelvét, aztán visszafordult a gépkocsivezetőhöz és mondott neki valamit. Vajon mit mondhatott?

Csakhamar kiderült.

A Trabant elénk vágott, vidám dudaszóval köszöntve minket, aztán lassan felemelkedett a földről.

Felemelkedett a földről és méltóságteljesen elhúzott a gépkocsisor felett, mint egy óriás vadliba és a magasba röppent.

Azt hiszik, csodálkoztam? Nem. Láttam a nőt és mindent megértettem. A férfit is, a Trabantot is. A gépkocsi mindenféle kunsztokat csinált a levegőben: hosszú ideig fejjel lefelé autóztak, illetve repültek, aztán mélyrepülésben visszajöttek, megkerestek minket, és a nő harmadszor is kinyújtotta ránk a nyelvecskéjét. Az aranyos!

A Trabant bemutatott még néhány elegánsan kivitelezett bukfencet a magasban, majd eltűnt a felhők fölött. Bizony isten. A saját szememmel láttam.

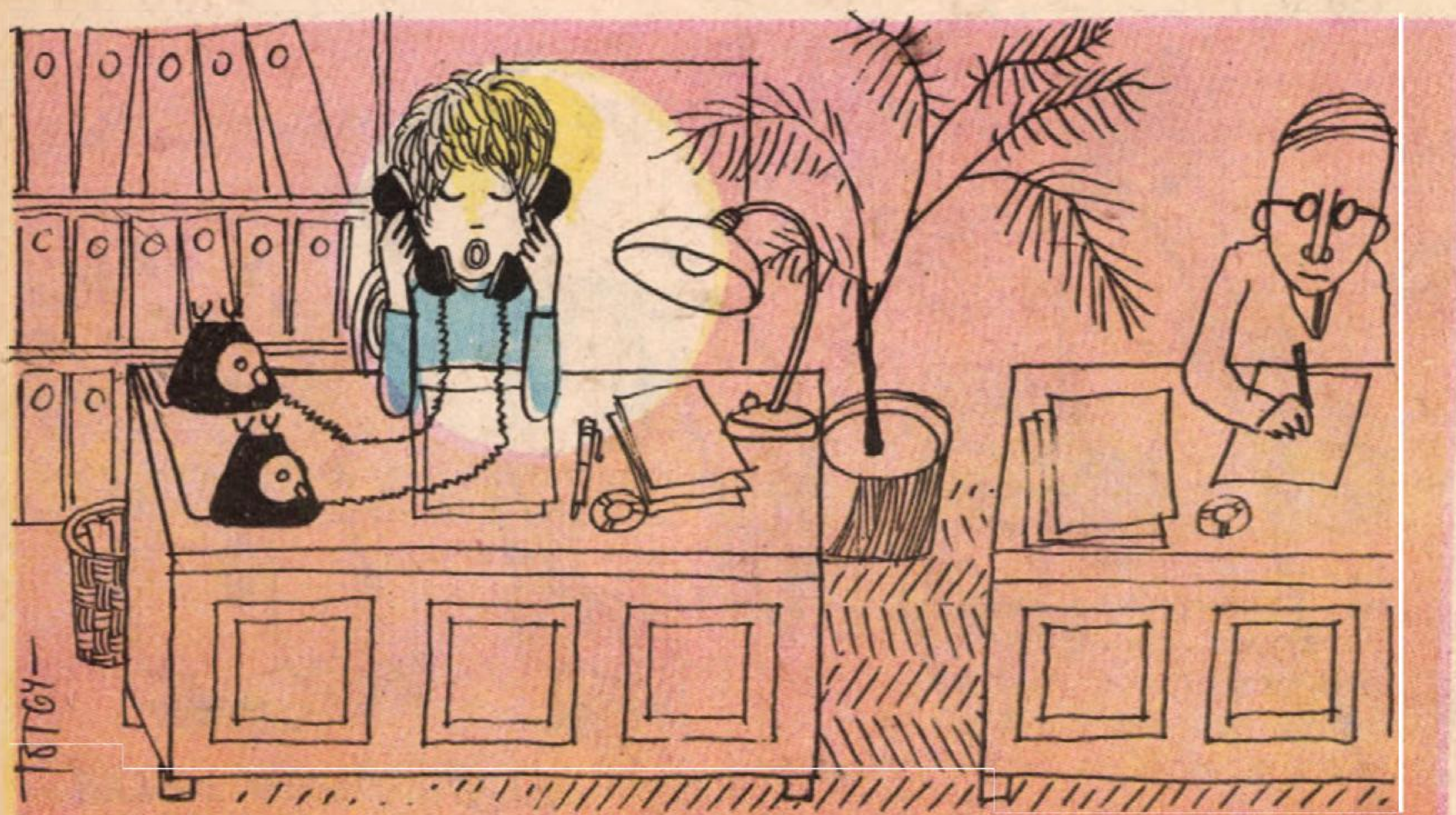
Azon a napon harmadszor is találkoztam a nővel. A rendőrök épp a Trabant vezetőjét szondáztatták, mert gyanús volt nekik a fickó, a szonda azonban nem mutatott ki semmit. Hát persze. Nem az alkoholtól vadult meg, hanem a nőtől. A rend őrei azonban csak a férfival foglalkoztak és ügyet sem vetettek az útitársára, aki csendesen, illedelmesen ücsörgött a kocsiban, mint akinek semmi köze a dologhoz. Mint aki nem tehet semmiről.

Amikor meglátott minket, kidugta a nyelvét. Negyedszer.

Az aranyos.

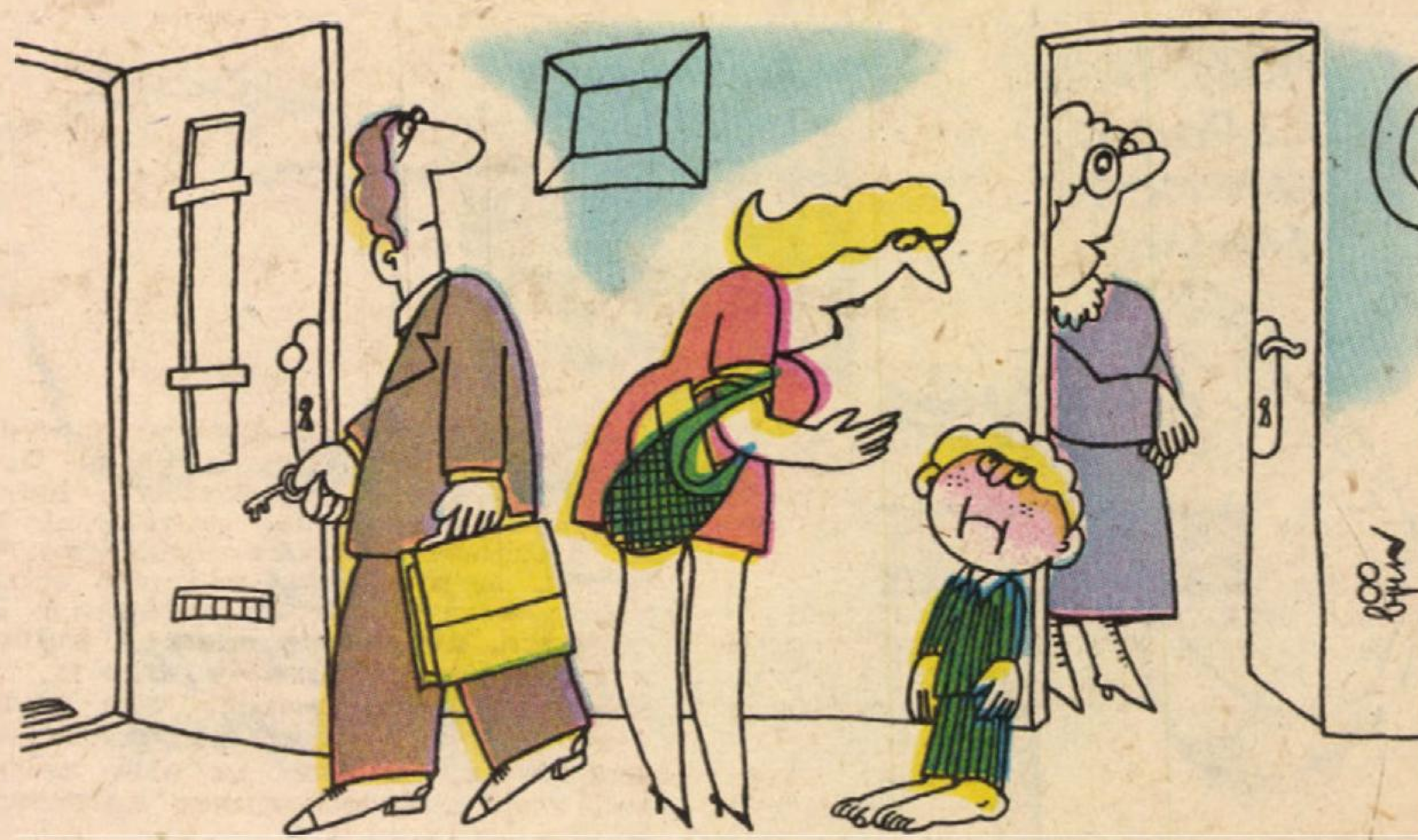
Mikes György

SÜRGŐS VÁLLALATI PLETYKA

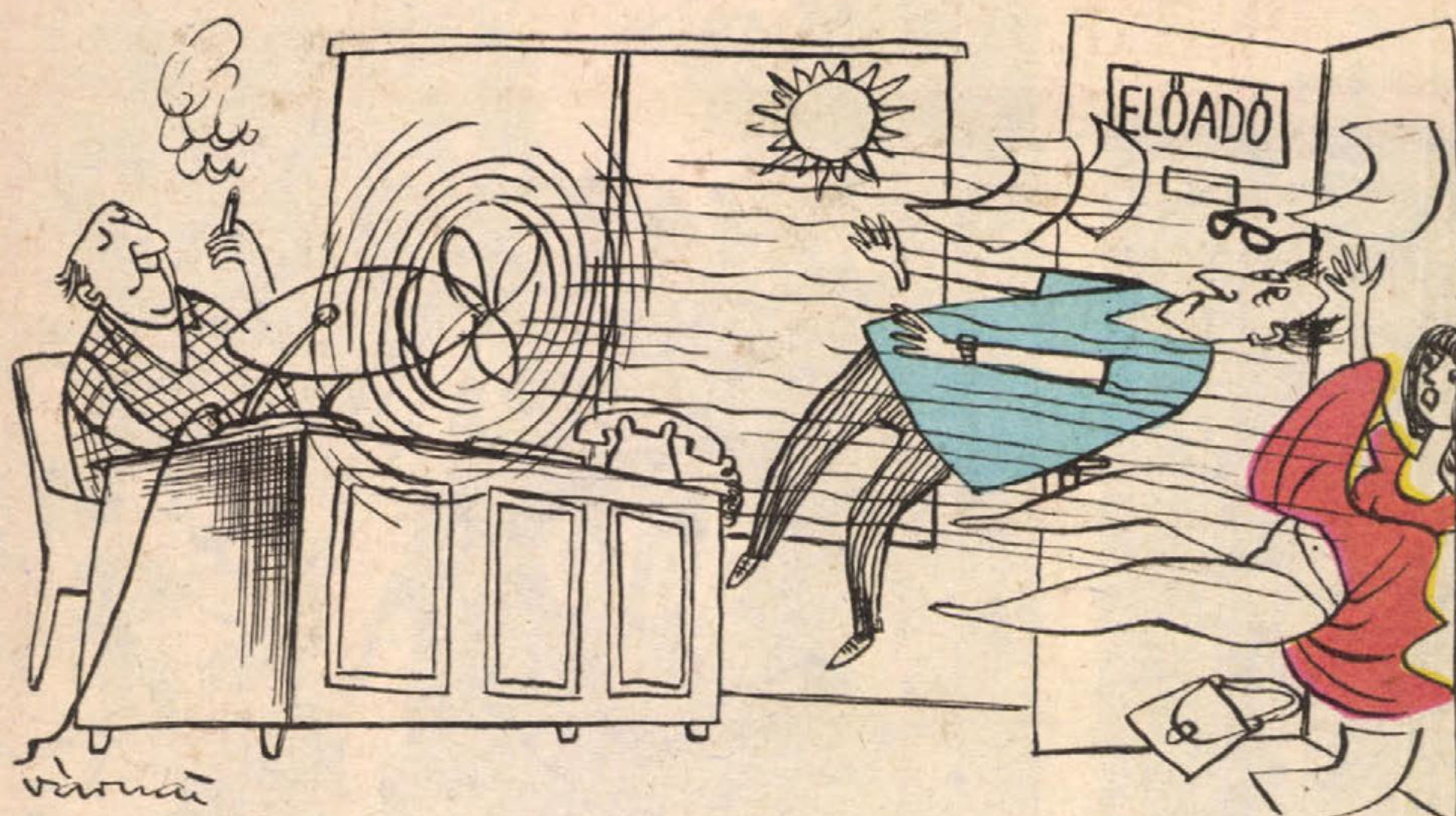
– Köztünk legyen szólva...

VAKÁCIÓ

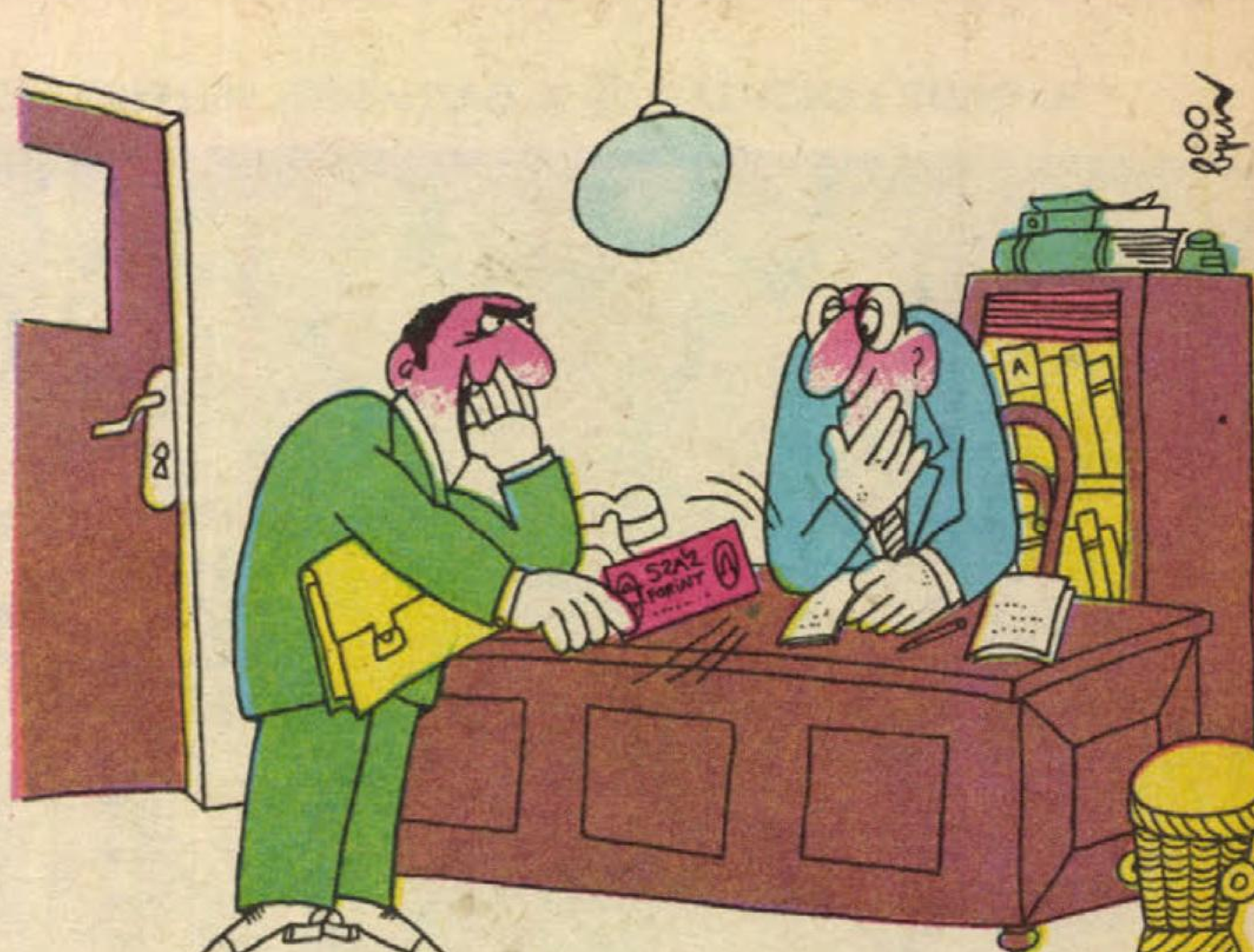
– Kisfiam, egyedül nem mehetsz le a strandra! Amíg megnősz, játszszál szépen itthon a nagymamával...

NYÁRI TALÁLMÁNY

Ügyfeleket is kifúvó ventillátor. Hivatalokban nélkülözhetetlen!

GYORSULÓ IDŐ

– Nem lehetne a kérvényem átfutási idejét egy kicsit meggyorsítani?

Levélváltás a különféle főnökökről

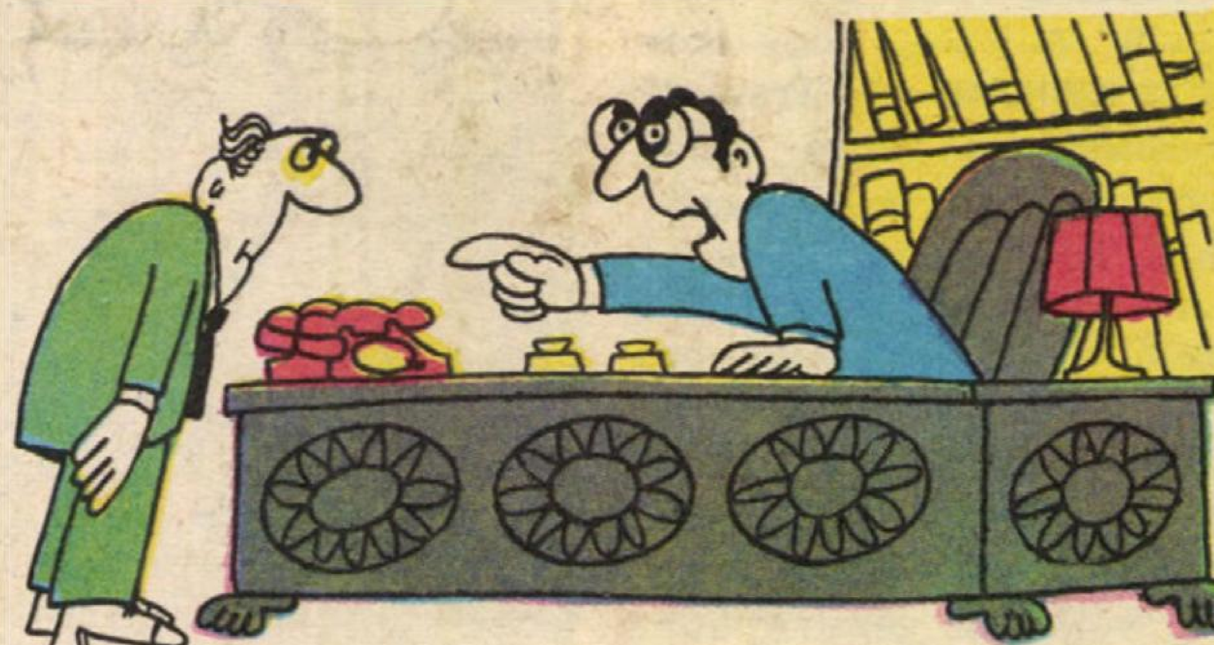
Kedves Szerkesztő elvtárs!

Nem ok nélkül esik most gyakran szó a dolgozók demokratikus jogairól. A mi vállalatunknál például az a baj, hogy csak beszélnek róla, de nem gyakorolják. Ennek fő okát abban látom, hogy a főnököm hajlamos a despotizmusra. Csak neki lehet igaza. Hiába javasolunk néhány olyan új ötletet, amely elősegítené a munka jobb megszervezését, nem veszi figyelembe. Okosabbnak tartja magát mindenkinél. Hogy csak a legutolsó példát mondjam, lényegesen egyszerűsítettem a nyilvántartás bonyolult kartoték-rendszerét. Bebizonyítottam, hogy rengeteg időt és munkát takarítanának meg a bevezetésével. Ezt az összes kollégák elismerik, de a főnökünk nem fogadta el. Amikor vitatkoztam vele, hogy az ésszerűség megkövetelné a hasznos változást, ezt a személyét érintő kritikának fogta fel és azt mondta, ne áskálódjak ellene, mert kivág, mint a huszonegyet. Mit lehet ilyen helyzetben tenni?

Kedves Olvasónk!

Sokféle főnöki magatartás van. Az ön főnöke nyilván gyanakvó természetű, nem bízik a beosztottjaiban, kételkedik a jóhiszeműségükben és ha ellentmondásra talál, megfenyegeti őket. Ha ez a konokság állandó és ön nem tudja meggyőzni a főnökét, akkor munkaértekezleten nyugodtan mondja el a javaslatát, de egyelőre ne utaljon arra a bizonyos „huszonegyre", amellyel megfenyegette önt. Erre csak azután hivatkozzék, hogy ha kipróbált új kartoték-rendszerét végképp elutasítaná. Ha a főnöke konoksága — s ez gyakori! — csupán felvett póz, ami kisebbrendűséget vagy gyávaságot takar, előbb-utóbb meg lehet győzni őt. Néhányat alszik rá, aztán egész más húrokat penget. Hozzájárul a kartotékrendszer bevezetéséhez. Vannak ugyanis gyáva főnökök, akik csupán vélt tekintélyük megóvása érdekében vétenek az ésszerűség ellen, de amikor látják, hogy a dolgozók logikusan és kellő érveléssel támogatják a javaslataikat, akkor visszavonulnak, engedékenyekké válnak, noha már előbb is tudják, hogy a javaslatok helyesek, hasznosak és jók.

Mert mindenféle főnök van, mint ahogy sokféle ember van. Vannak például olyan vezetők, akik mindig a leggyengébb munkaerőkkel veszik körül magukat, hogy ők legyenek a legokosabbak a vállalatnál. Egyben félnek a „konkurrenciától" is, hogy még véletlenül se legyen olyan beosztott körülöttük, aki alkalmas arra, hogy máról-holnapra átvegye a vezetést. De szerencsére vannak olyan főnökök is, akik éppen a legjobb munkaerőkkel veszik körül magukat, felkutatják a szakma legjobbjait és tehetségüket, rátermettségüket jól hasznosítják a vállalat érdekében, ami egyben az ilyen vezetők javát is szolgálja.

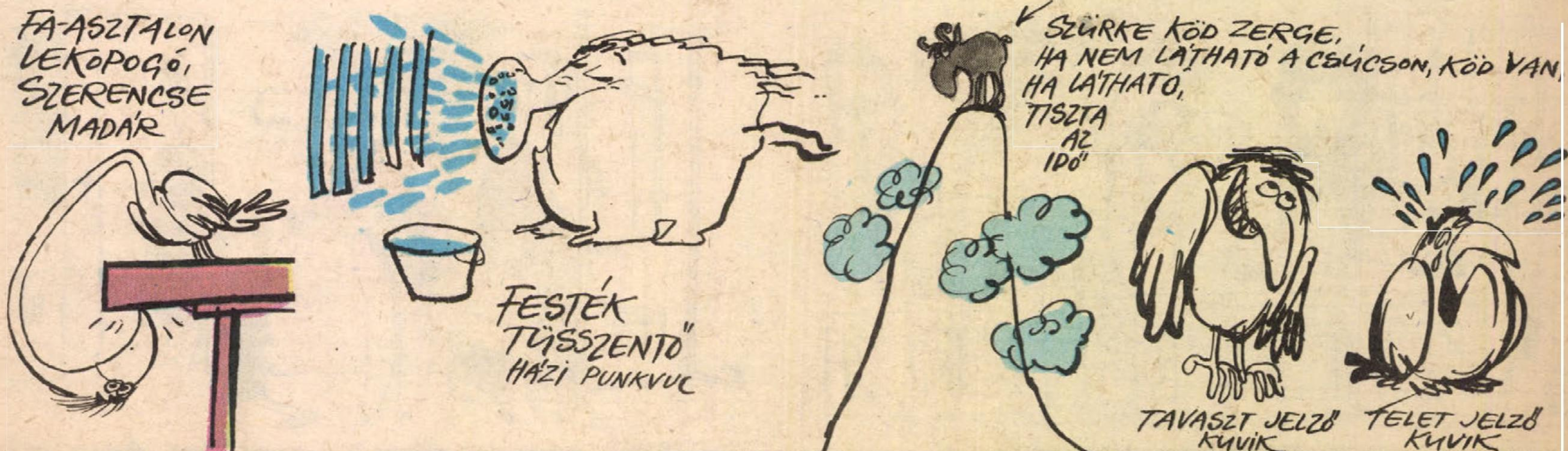

Továbbá vannak főnökök, akik mindent maguk akarnak megcsinálni és semmit sem bíznak a beosztottakra, illetve a munka fontossága miatt sok mindent rájuk kell bízniuk, de ellenőrzés helyett mindenbe beleavatkoznak, s az ilyesmi megzavarja munkájukban a beosztottokat.

Sokféle főnök van még: ki így vezeti a vállalatát, ki úgy, ilyen vagy olyan osztályvezető, ilyen vagy olyan művezető. A megfelelő együttműködés nem nélkülözheti a kölcsönös bírálatot. Lehet, hogy ezt ma még nagyon sok vezető nem látja szívesen. De ha *egy* beosztott helyesen él a kritika jogával és azt kellő indoklás mellett *mások is* támogatják, a reálisan gondolkodó vezetőt meg lehet győzni. Csak az önkényeskedő és a beosztottjainak a véleményével nem törődő vezetőt nem lehet meggyőzni. Ennek egy ideig a vállalat, majd előbb vagy utóbb a despotizmusban szenvedő vezető látja a kárát. Elszigetelődik, egyedül marad és más beosztásba kerül. Nem vágják ki, mint a huszonegyet, mert az a világ már elmúlt. Önnek sincs oka félnie ettől. Egyébként: a jó javaslatokért érdemes kockázatot vállalnia. Elutasításával kockázatot vállal a hajthatatlan és makacs főnök is.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

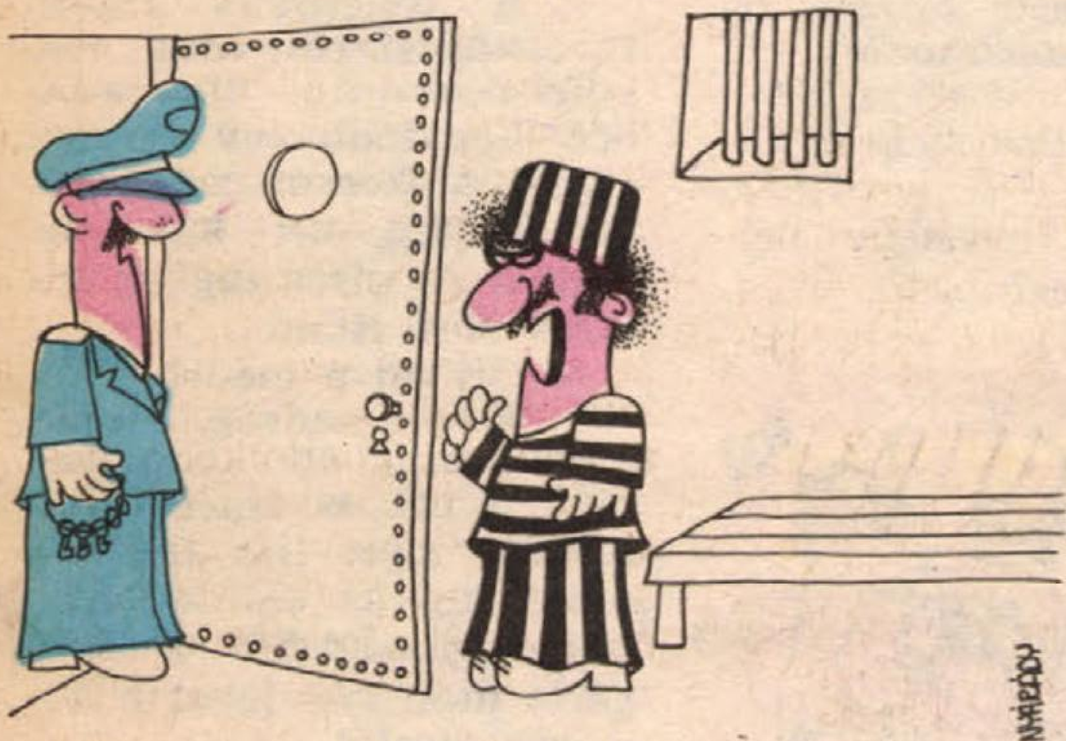

TÖMEGES FAGYLALTMÉRGEZÉS

– Miért tartóztatnak le? Csak nem hagyhattam a szalmonellát elromlani!

REKLAMÁCIÓ

– Kérem, én nem ilyen cellához szoktam!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Nagyon örülünk!

– Szép kis pihenés ez! Az irodában egy hónap alatt nem körmöltem ennyit!

Három vaddisznó-hír.

– Nézd csak! Milyen pénzéhes macska!

SZAKMAI ÁRTALOM

Megyek az utcán, amikor egy félemeleti ablakból leöntenek vízzel és a karjaimba pottyan valami. Szappanos vizet kaphattam a nyakamba, mert csípi a szememet, alig tudom kinyitni, hogy megnézzem, mi pottyant le az égből: hát majdnem elejtem, amikor látom! Egy kisgyerek! Féléves lehet és csuromvizes, világos, hogy mi történt itten! Fürdővizet öntöttek ki és a fürdővízzel kiöntötték a gyereket is!

Óvatosan leteszem a gyereket a napra, hogy száradjon, és felsietek a félemeletre, zörgetek az ajtón. Rokonszenves férfi nyit ajtót, ingujjban, kérdőn néz rám.

— Itt fürösztöttek egy kisbabát? — kérdem sietve. — Mert, ha igen, úgy a fürdés után...

— Fürösztés után — javít ki a férfi, felemelve a mutatóujját, miközben barátságosan mosolyog. — Az előbb szebben mondta. Füröszté̈s — így helyes. Magzatát édesanyja megfürösztë, írja Bornemissza Gergely, második imádságos könyvében. A gyermek nem fürdik, fürdik a holdvilág az éj tengerében, vagy a szerelmes férfi kedvese tekintetében fürdött, és még számos esetben használható. Különben fáradjon beljebb, doktor Ebugatta Jósef vagyok, a nyelvészet doktora.

— Doktor úr! — mondom izgatottan — a baba kiömlött az ablakon! A fürdővízzel alighanem ki tetszettek önteni a ba...

— Ne folytassa! — kiáltja a férfi. — Jaj, de csunyán mondta! Ki tetszettek! De rettenetes nyelvi torzulás, a fejem megfájdul tőle! Próbálja meg másképpen kifejezni!

— A baba! — nézek rá kétségbeesetten. — A fürdővízzel... ki lett öntve! Jaj istenem... nem így akartam!

— Ki lett öntve! — Doktor Ebugatta falfehéren támaszkodik az ajtókerethez. — Mit hallok? Ki... lett... öntve?... A legborzasztóbb germanizmus! Azonnal vonja vissza!

— Visszavonom! — kiáltom rémülten és mutogatok az utca felé. — De a baba... a kis poronty... mármint édes ténsuram...

— Áhá! Áhá! — biztat lelkesen a nyelvész. — Próbálja csak szépen, magyarosan... bátran... nos?

— Háthogy innen suhintotta ki tekegyelmed azt a feredővasszert az ámbitusról? Merthogy benne volt a kis béka...

A nyelvész izgatottan gondolkodott:

— Tulajdonképpen lehet mondani! — nézett rám lelkesen. — A vasszer egészen meghonosodott nyelvünkben, ha idegen szó is, vasszerlájtung, vízvezetény, vagy vízcsapány lehetne, de minek? Fater, hozzak egy pohár vasszert? Angolosabban drinkfáter is lehetne, mint italozás, ivonyázás? Egyetért velem?

— Mindjárt! — kiáltom rimánkodva —, amint a kis purdé, a györök... a tyerek, akit a fürdőteknyőből az ölembe hajingált, mer teccik tunnyi, ottan kalimpál a fődöny, az ulica porában! Améket a szömeim közé fröccsintött, főhoznám, ugye...

A nyelvész szúrós szemmel nézett rám:

— Ugye? Milyen értelemmel használja e helyütt az ugye szócskát?

— Módhatározatmánynak — kiáltom szembe Ebugattába. — Praepozitió ad infinitum! Ugyi, mint nomármost, avagy alászolgája!

Szaladok lefelé a lépcsőn, a fordulóban fiatalasszony jön felfelé, karjában hozza a kisbabát az utcáról.

— Képzelje — mondom neki lihegve —, az előbb szaladtam fel, hogy elmondjam: ezt a kisbabát innen az ablakból kiöntötték a fürdővízzel!

— Gondoltam — mondta a fiatalasszony mosolyogva. — Amikor a férjem nyelvészkedik, se lát, se hall.

Somogyi Pál

TRIBÜN

Jó meghatározás a „Frankfurter Allgemeine" c. lapból:
— Élsport az, amit mindenki csak néz.

*

Cesare Ferrato, a Porto d'Aspaco-i sportklub elnöke véghezvitte a lehetetlent. A városka minden lakója tagja a helybeli klubnak és rendszeresen fizeti a tagdíjat. Ferrato azzal főzte meg földijeit, hogy boltjában jelentős árengedményeket biztosít a klubtagoknak. Aktív sportolóknak húsz, pártoló tagoknak tizenöt százalékosat.

Az üzlet virágzik, a tagság nagyszerűen érzi magát, s a csapat a megyei bajnokság utolsó helyén áll.

Az elnök ugyanis borkereskedő.

Braziliai történet. A játékvezető a második félidőben büntetőt ítél a vendéglátók ellen. Egy szurkoló átugrik a kerítésen, botjával fejbecsapja a játékvezetőt, aztán elpárolog. A játékvezető másnap nagy turbánnal, zúgó füllel orvoshoz megy. Bekopog, benyit.

Tíz perc múlva az orvos fején is turbán, az orvos feje is zúg.

Ő volt a merénylő.

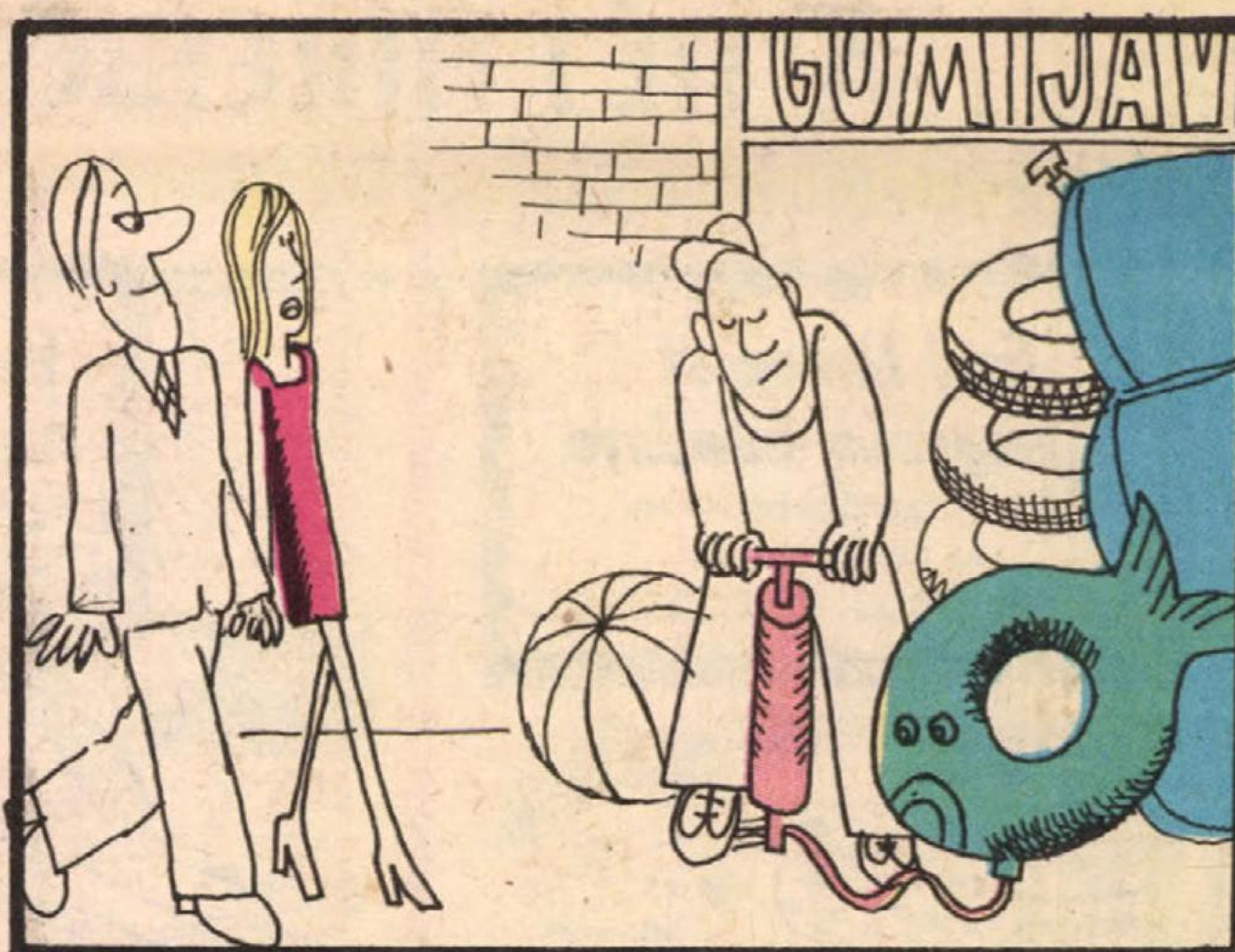
Pedro Almenez, az oviedói kis FC Espiro kapusa visszavonult. A klub búcsúbankettet rendezett virágokkal, kézszorításokkal, könnyekkel. Utolsónak maga a játékos is szót kért.

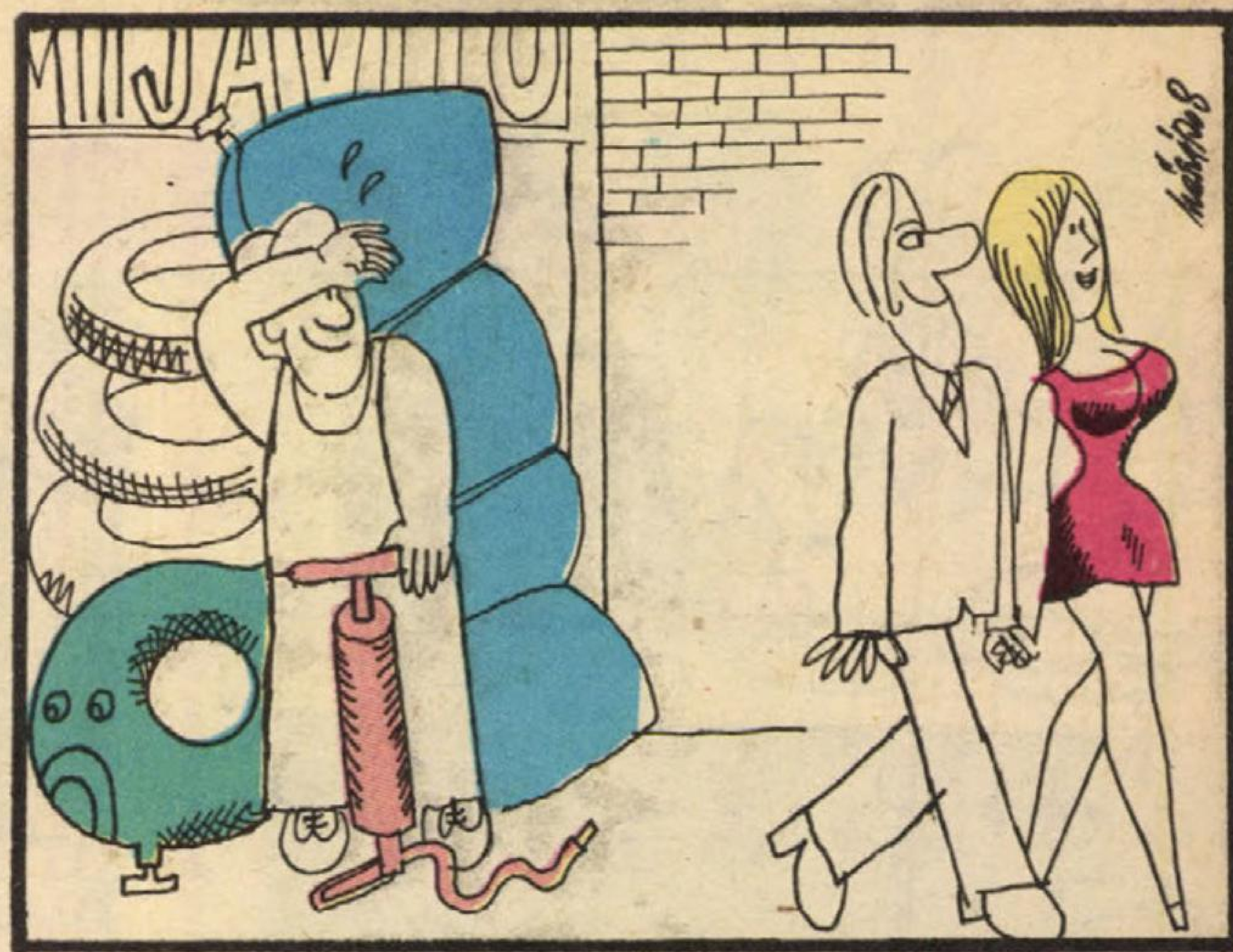
— Huszonkét évig álltam a kapufák között, nem hiszem, hogy valaha is boldog lehetnék e lécek nélkül. Adják hát nekem a kaput. Majd felállítom otthon a kertben, a hálóból függőágyat készítek, felakasztom a keresztlécekre és azt álmodom, hogy még mindig fiatal vagyok.

A vezetőség meghatottan szipogni kezdett, aztán elutasította a kérést. Drága dolog egy olyan kapu...

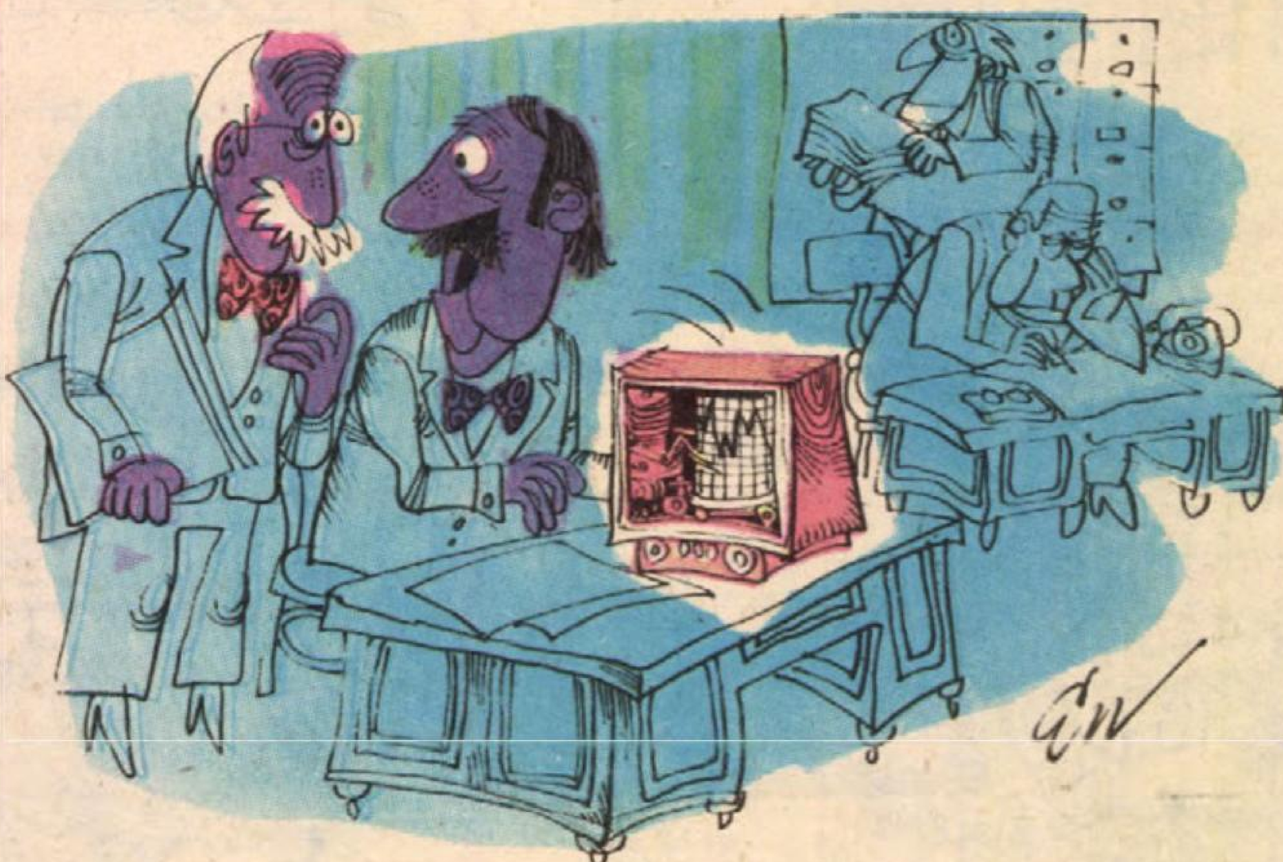
(p. p.)

MEGLEPŐ TÖRTÉNET

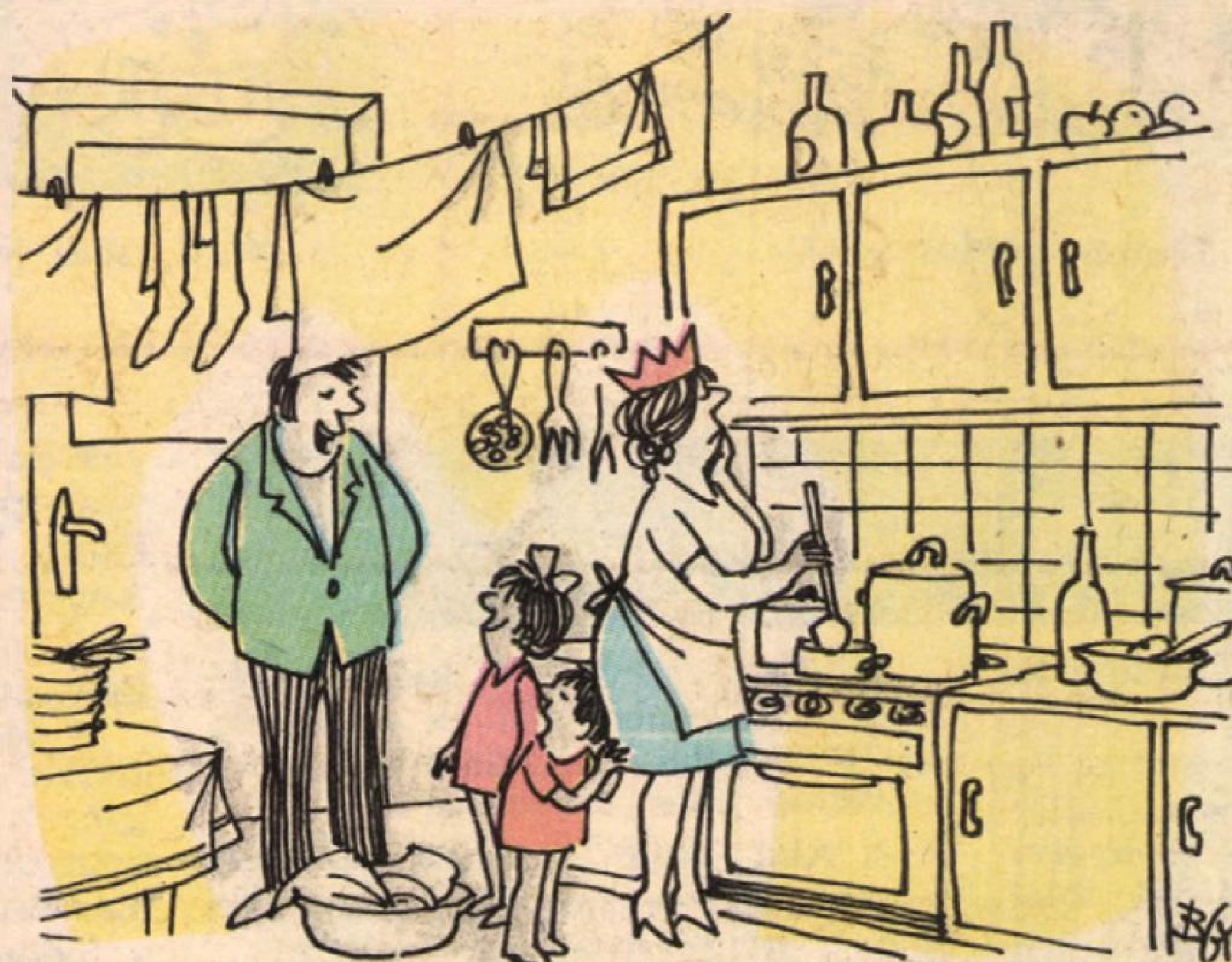

A TUDOMÁNY A TERMELÉS SZOLGÁLATÁBAN

— Most ne menj be a főnökhöz! A szeizmográf hetes erősségű idegrohamot jelez a szobájából!

NŐK NEMZETKÖZI ÉVE

— Idén anyátok a teremtés koronája.

ENGEDÉLY NÉLKÜL

Végre, itt biztonságban vagyok, itt nem büntetnek meg — mondta 1985-ben Pléh Vince, amikor lehuppant mellém a gyepre a Palatinus strandon.

— Hacsak nem ugrálsz a hullámfürdőbe — intettem.

— Én már régen nem ugrálok, mégis folyton fizetek — panaszkodott.

— Miért, mit csinálsz?

— Nem illek bele a városképbe.

— Szóval engedély nélkül építkezel?

— Már régen nem. Van ugyan egy kis vityillóm Velencén s egy másik Leányfalun, a sógornőm nevén, de engedéllyel.

— Akkor miért nem illesz bele a városképbe?

— Mert engedély nélkül öltözködöm. Tegnapelőtt az OIB büntetett meg ezért.

— Mi az az OIB?

— Óbudai Intéző Bizottság. Azért kellett fizetnem, mert zsakettben és keménykalapban pecáztam a Hajógyárnál.

— És az miért baj?

— Mert nem illik bele a városképbe. Óbudán kékfestő ingben és kék farmerben kell pecázni.

— És Kelenföldön?

— A Kelenföldi Intéző Bizottság szerint sárga ing, szürke nadrág, lila pecabot. Legutóbb egy ferencvárosi kiskocsmában azért vertek meg, mert kék nadrágban és piros ingben világos sört ittam.

— Ott mi a módi?

— Zöld nadrág, fehér ing, barna sör. Újpesten viszont lila és fehér a városkép, ezért lila zakó és fehér ing az előírás. Kispesten piros-fehér, a Hungária úton kék-fehér a kötelező viselet.

— És mit ír elő a Belvárosi Intéző Bizottság?

— Fehér Trabant, fekete foxterrier, barna zakó és szürke nadrág. Ha nővel vagy, a nőn pipacsszínű ruha legyen.

— A rendelkezés a nőkre is érvényes?

— Természetesen. A szomszédunk lányát a múlt héten utasították ki Budapestről, mert nem illett bele a városképbe.

— Ő is engedély nélkül öltözött?

— Rosszabb. Engedély nélkül vetkőzött.

Miklósi Ottó

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

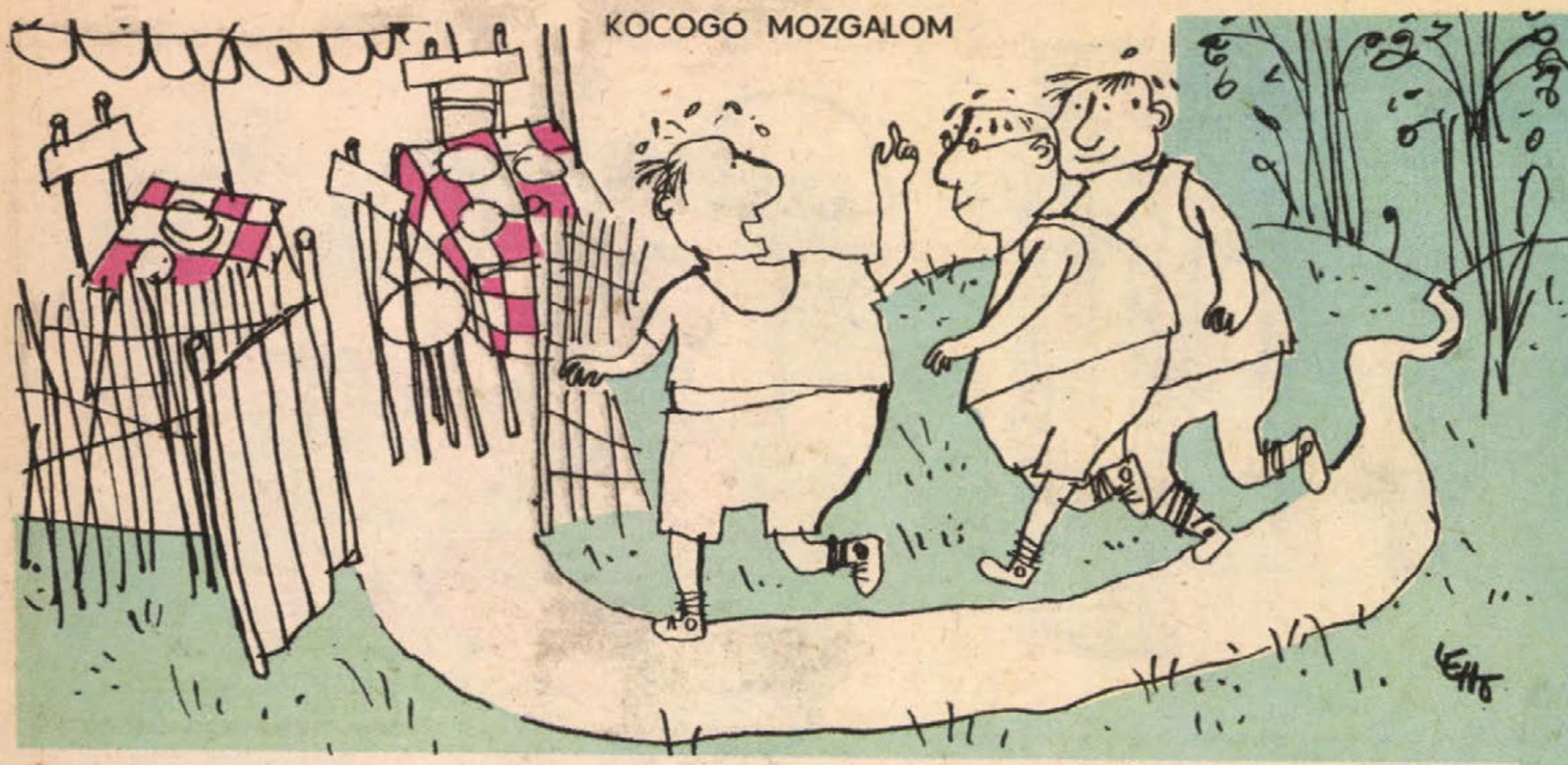
— Pincér! A tányér szélén egy légy mászkál!

— Aggodalomra semmi ok. Már nyomában van egy pók!

HITELES TÁJLEÍRÁS

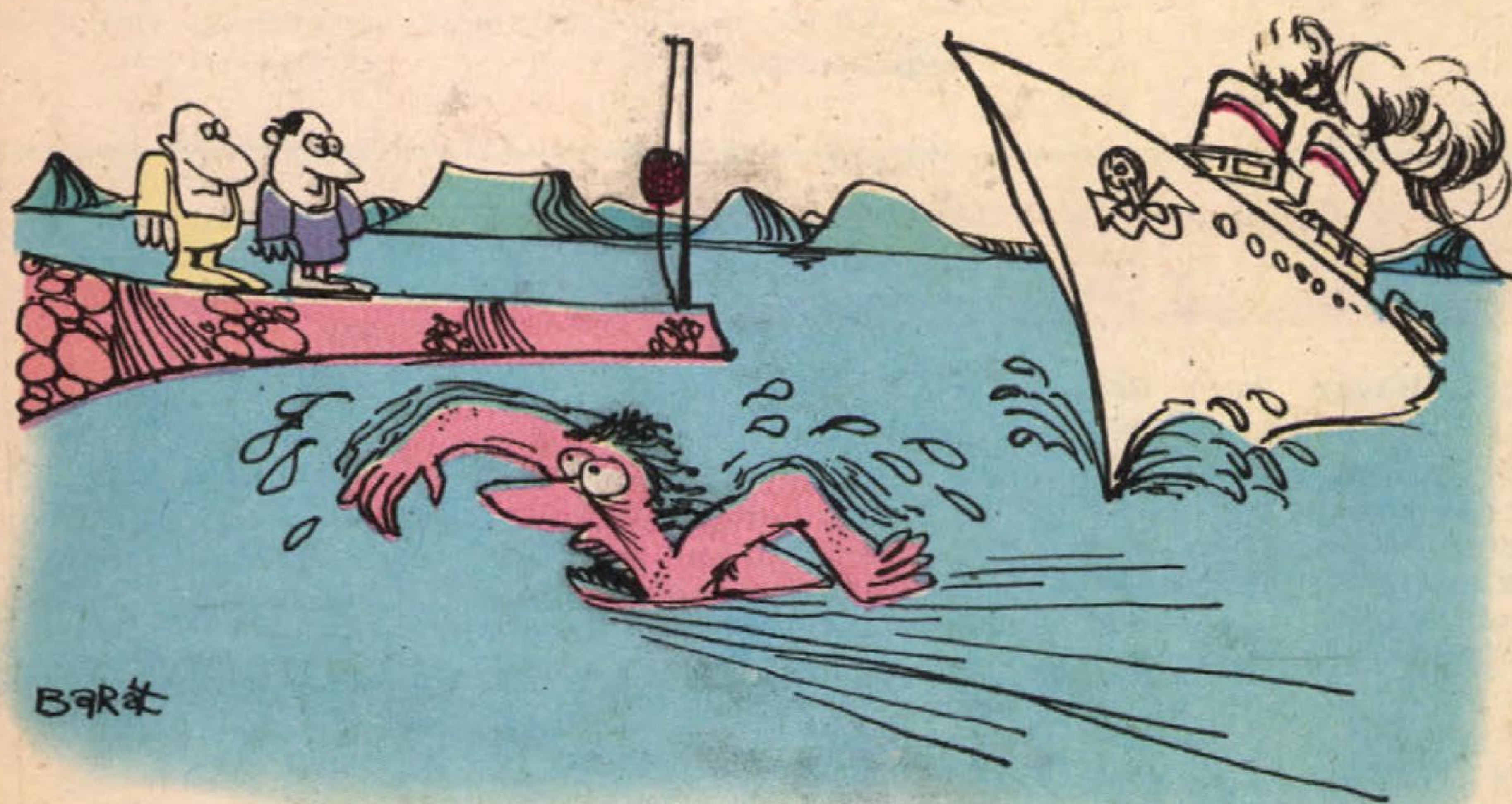

– Igyekezzünk, mert elfogy a pacalpörkölt!

„Miért is kezdtem emberrel nagyot!" *(Madách)*

– Emberek! Merre van a legközelebbi strand?!!

ÁTTÖRÉS

Messzi földről, méla hegyek közé szorult falucskából szállt fel a hír, s fészket rakott a szívünkön: Kiskaland kétszáz lakója tavaly háromezer kötetet kölcsönzött a helybéli Dvorniczky-Deltás Armandról elnevezett könyvtárból. Vagyis tizenöt—tizenöt kötet esett minden egyes kiskalándi főre, az aggok, a csecsemők és Piculás Jankó, a félnomád lucernacsősz fejét is beleértve.

Lapunk munkatársa a hír hallatára legott fejébe nyomta hétmérföldes süvegét és ünneplő lélekkel kerekedett fel, hogy a tett színhelyén élje meg a csodát, emeljen tőle telhetően maradandó emléket a kiskalándi áttörés jeltelen hőseinek.

Ebura Boris, a könyvtáros, egy kazal kötet mélyéről ásta magát az istenáldotta napvilágra. Sápadt és pápaszemes kis Vénusz-asszony a betűk tengeréből.

— Interjú? — mondta némi gyanakvással a hangjában. — Nem bánom. Egy feltétellel. Ha utána legalább két kötetet hajlandó elolvasni a községfejlesztési alap javára.

Lapunk munkatársa ezt nemigen értette. De minthogy maga is jobban szeretett olvasni, mint írni, hát ráállt.

— Megbocsásson — mondta —, de minden további azon múlik, hogy mit válaszol az első kérdésemre. Nekem valahogy túl szép a menyasszony. Árulja el, kérem: azt a háromezer kötetet csak úgy kivették, vagy el is olvasták itt Kiskalándon?

— Értem — kuncogott Ebura Boris. — Nagyon is értem. Mesélhetnék én magának könyvtárakról, mester. Egyik pultnál kiadják, másiknál visszaveszik, tiszta könyveléstechnika az egész, hadd gömbölyödjék a statisztika. De nálunk ez nincsen. Higgyen szavamnak, azt a háromezer kötetet Kiskalándon mind el is olvasták.

Lapunk munkatársának homályos lett a szemüvege a meghatottságtól.

— Az isten áldja meg — kiáltotta. — Hogyan csinálja?

Ebura Boris szeplői helyén sok kis piros lámpa gyulladt, ami a szerénységjel volt nála.

— Szorgalommal. Jó példával.

Lapunk munkatársának a keze reszketni kezdett. Nem volt már mai gyerek, a maga korában olyan könyvtárossal is akadt dolga, aki csak a nagybetűket ismerte. Másrészt a szerkesztőség külön prémiumot helyezett kilátásba, ha sikerül a riportjába bizonyos emberi érdekességet is belegyümöszölnie.

— Uramatyám! Csak nem akarja azt mondani, hogy maga is olvas, kisztihand?

— Én, kérem, mindig olvasok — mondta Ebura Boris. — A vőlegényem macerál is érte eleget. „Legalább addig hagyd azt a könyvet, te Boris, amíg csókolózunk!"

— Olyankor is olvas?

— A füle alatt. Lépést kell tartani, kérem.

Lapunk munkatársa most már egészen izgatott lett, bár ez ártott a gyomrának.

— És? És? Mi a kedvenc könyve?

— Hát a „Puszi nyuszi kalandjai".

— Miért éppen a „Puszi nyuszi kalandjai"?

— Mert azt gyerekkoromtól kívülről tudom. Így aztán hóvégi hajrák idején naponta akár tizenöt-húsz-szor is elolvashatom. De szívesen forgatom Konok Rezső új verseskötetét is. A „Fekete szivárványt".

— Maga érti Konokot?

— Azt nem mondtam. Azt mondtam: szívesen forgatom. Harminckét oldal az egész. Oldalanként hat-hat sorral. Egy óra alatt ötször is átrágom magam Konokon. Nyolcórás műszak során az már negyven kötetet jelent. Higgye el, jól jön a végelszámolásnál.

Lapunk munkatársának fejében derengeni kezdett valami.

— Mondja, kedves, hány kötetet olvas el maga így évente?

Ebura Boris lehajtotta a fejét.

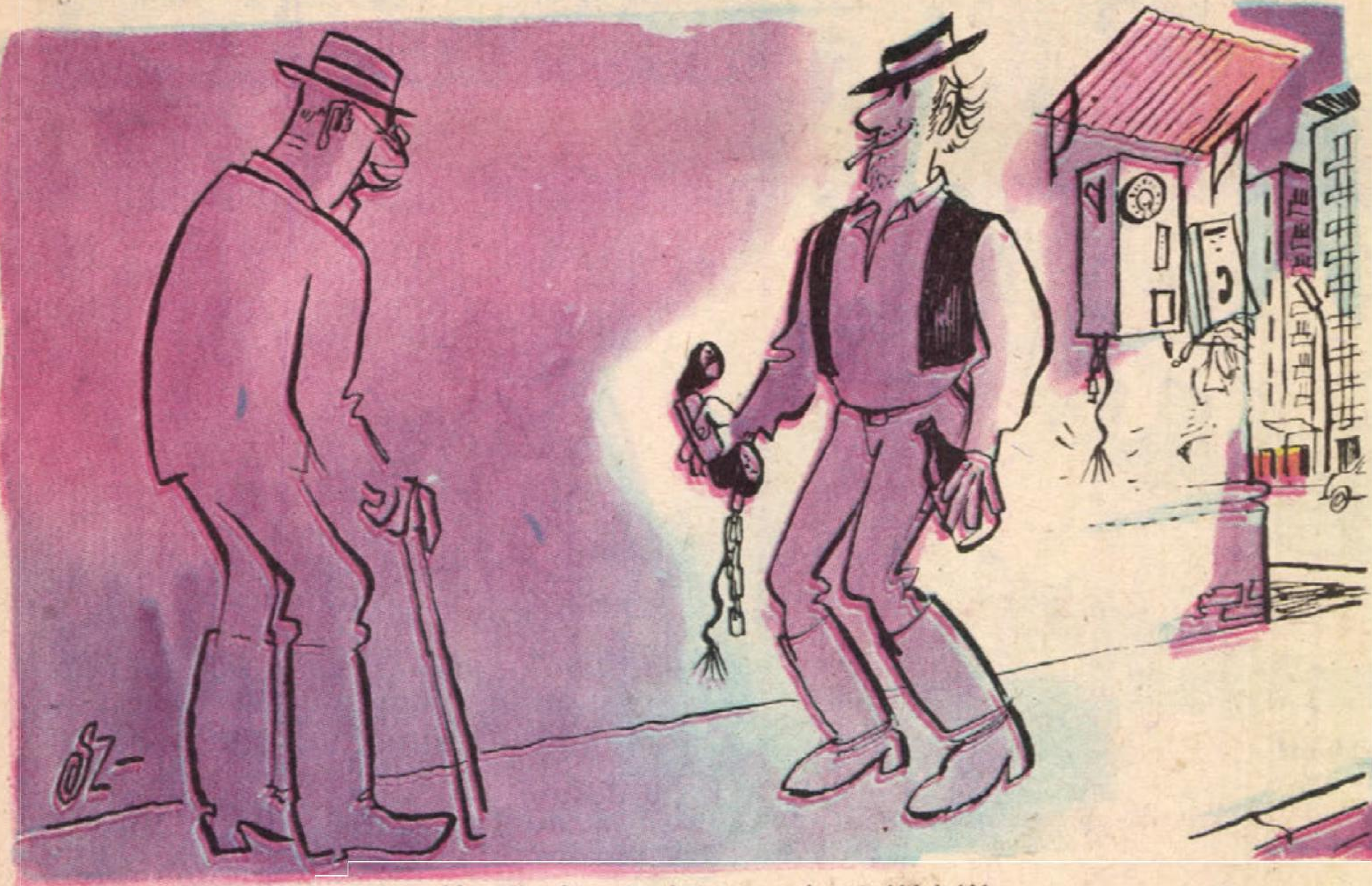
— Mind a háromezret — mondta csendesen. — Én olvasom itt el az egész kontingenst. Istenem, mit meg nem tesz az ember a kis falujáért?! De ezt ne írja meg. Inkább azt, hogy jövőre megduplázzuk a forgalmat. Képzelje csak, tizenöt helyett majd harminc kötet jut minden egyes kiskalándira.

— Gyönyörű — mondta lapunk munkatársa. — És ezt hogyan érik el?

— Nagyon egyszerű. Tubákos Csilla, a kis kollégám most végzi Pesten a gyorsolvasó tanfolyamot. Háromezer kötetet úgy beemel ő is jövőre, mint a sicc!

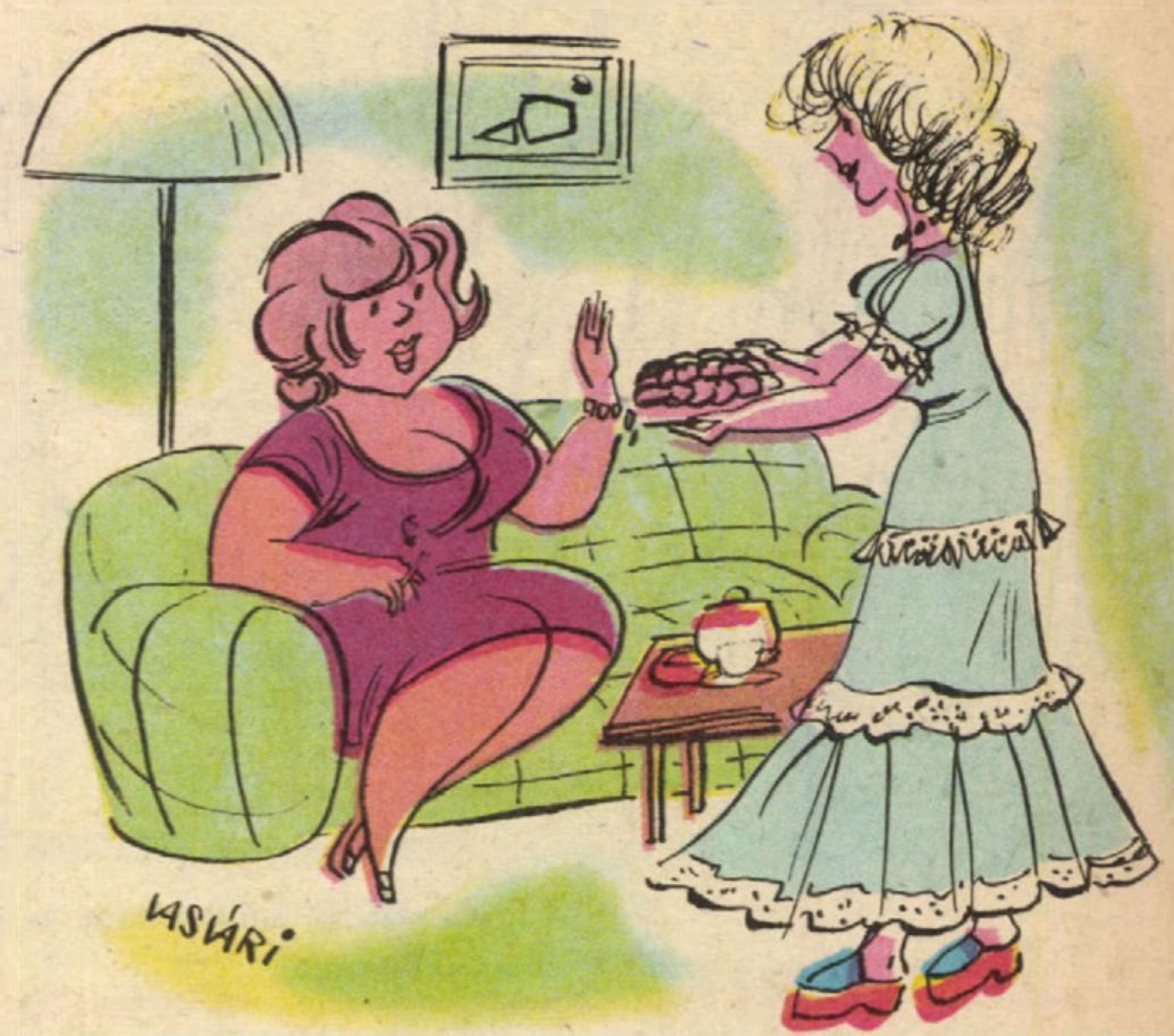
Peterdi Pál

A PESTI ÉJSZAKÁBAN

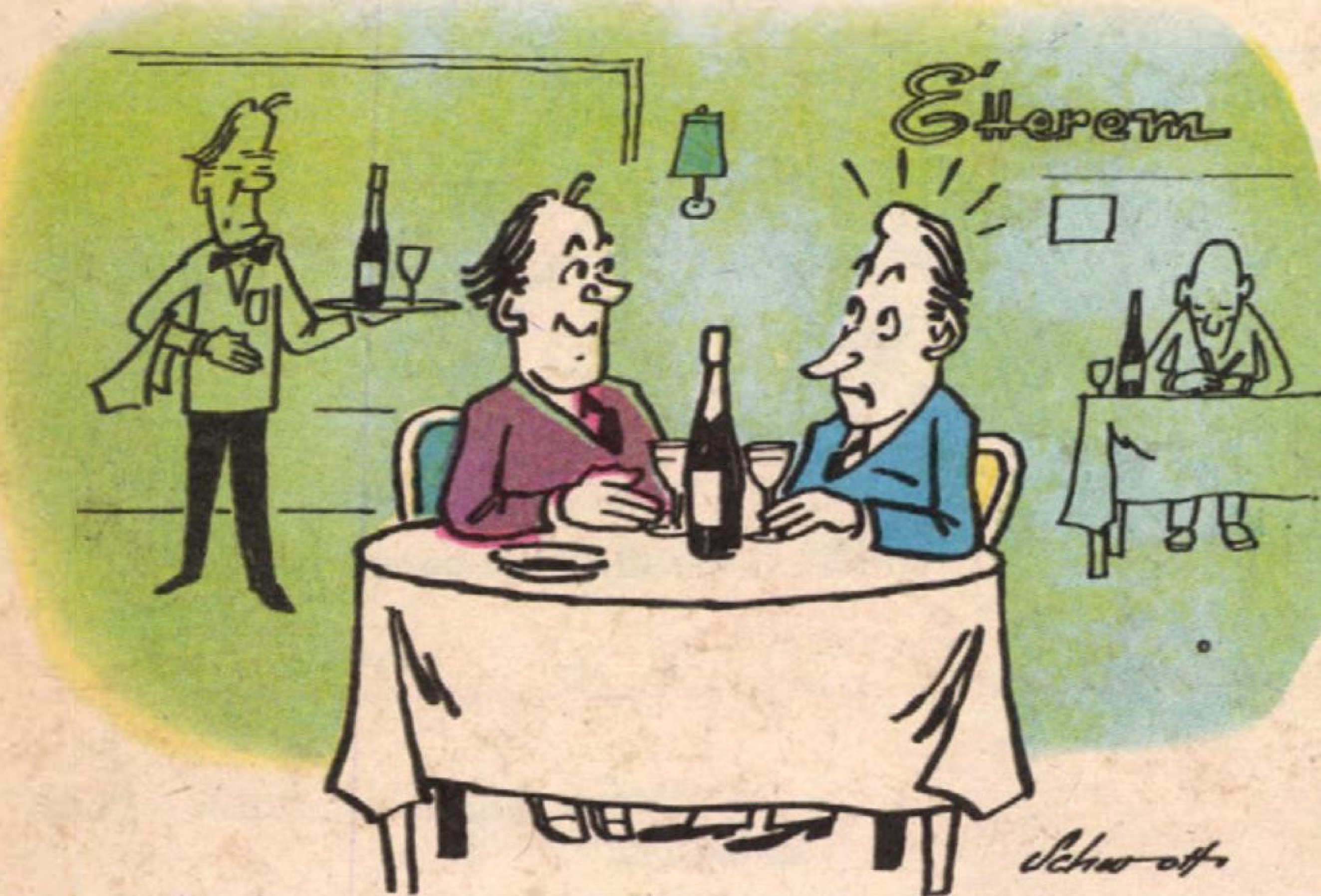
– Na, öcsém, te hamar urbanizálódtál!

NŐI DOLGOK

– Köszönöm, drágám, most nem kérek. Hattól hétig fogyókúrázom!

SZERENCSÉS FÉRJ

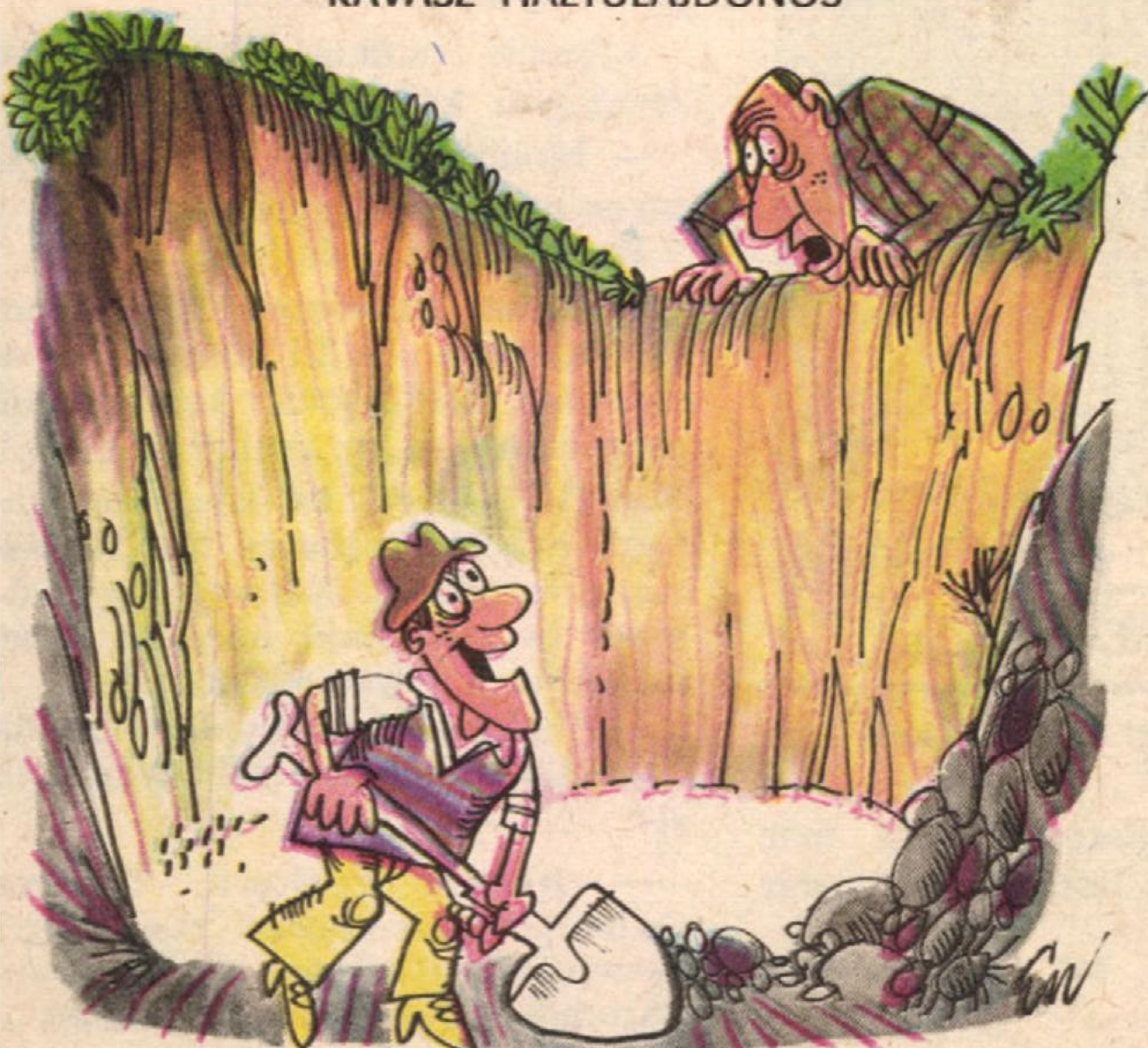
– Csodálatos feleségem van! Nem csak a takarításban segít. Néha még a konyhába is kijön...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ne haragudj, szívem — mondja a feleség —, a hátad mögött adósságokat csináltam...

— Nem haragszom, szívem — feleli a férj —, ha a hátam mögött ki is fizeted őket...

RAVASZ HÁZTULAJDONOS

– Ide a gödörbe építem a házam! Így senki sem veszi észre, hogy nincs építési engedélyem...

BUDAI KÖZJÁTÉK

Park Budán, kora délután. A pad, amelyen ülök, a hinta közelében van. A hintán egy kisfiú és egy kislány. Messzebb az úton építők dolgoznak, feketén füstöl a kátrányolvasztó mozdony. A téren csak mi hárman.

— Fel tudod olyan magasra hajtani a hintát, hogy majdnem átfordul-jon? — kérdezi a kisfiú.

— Fel tudom — mondja lenézően a kislány —, de nem akarom.

— Nem akarod?! — gúnyolódik a kisfiú. — A nők össze-vissza beszélnek.

— Ki mondja?

— Apukám. Meg azt is, hogy csak cukkolni tudják az embert.

— Apukád tanár?

— Nem, postás.

— És te mi akarsz lenni?

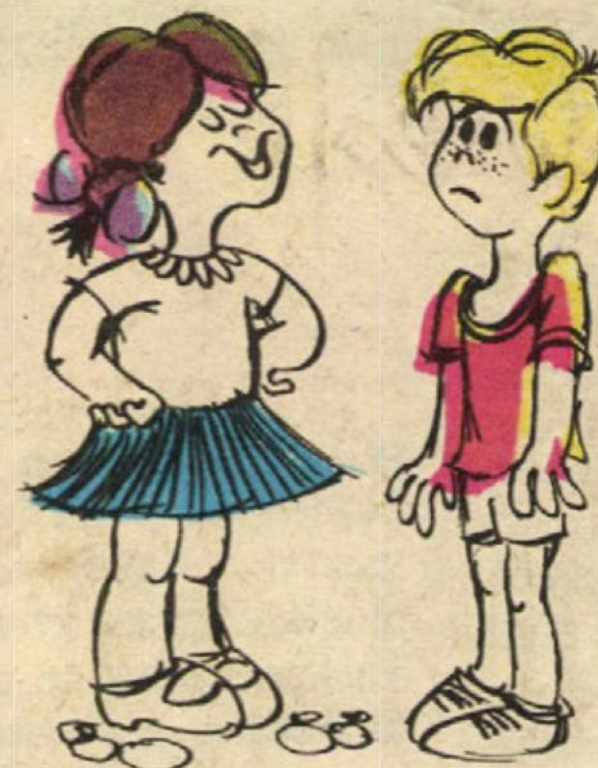
— Lehet, hogy űrhajópilóta. De előbb még futballkapus.

— Tudod mit? Játsszunk férj-feleséget.

— Az mi?

— Mondjuk, hogy ez a homokozó a lakásunk. Este van és te jössz haza.

A kisfiú zavartan bámul. A kislány közben leugrik a hintáról, és beáll a homokozó négyzetébe.

— Na, gyere már!

A kisfiú lekászálódik a hintáról. Tanácstalanul áll.

— Mondd azt, hogy szia anyus.

— Szia anyus.

— Már megint egy kis sörözés volt a kollégákkal?

— Mit mondasz?

— Jaj, de buta vagy! Ezt nem én mondom, hanem a feleség.

— Milyen feleség?

— Hát a tiéd! Úgy teszünk, mintha te lennél a férjem.

A kisfiú megretten.

— Marhaság!

— Nem igazból, csak képzeletben, nem érted? Mondd azt, hogy „de anyukám".

— Nem mondom — makacsolja meg magát a kisfiú.

— Pedig így szokták mondani. És ha felnőtt leszel, te is fogsz sörözni.

A kisfiú arca földerül.

— Apukám is szokott sört inni, vasárnap ebéd után. — Majd váratlanul: — Gyere inkább hintázni. Megtanítalak, hogyan lehet majdnem egészen átfordulni.

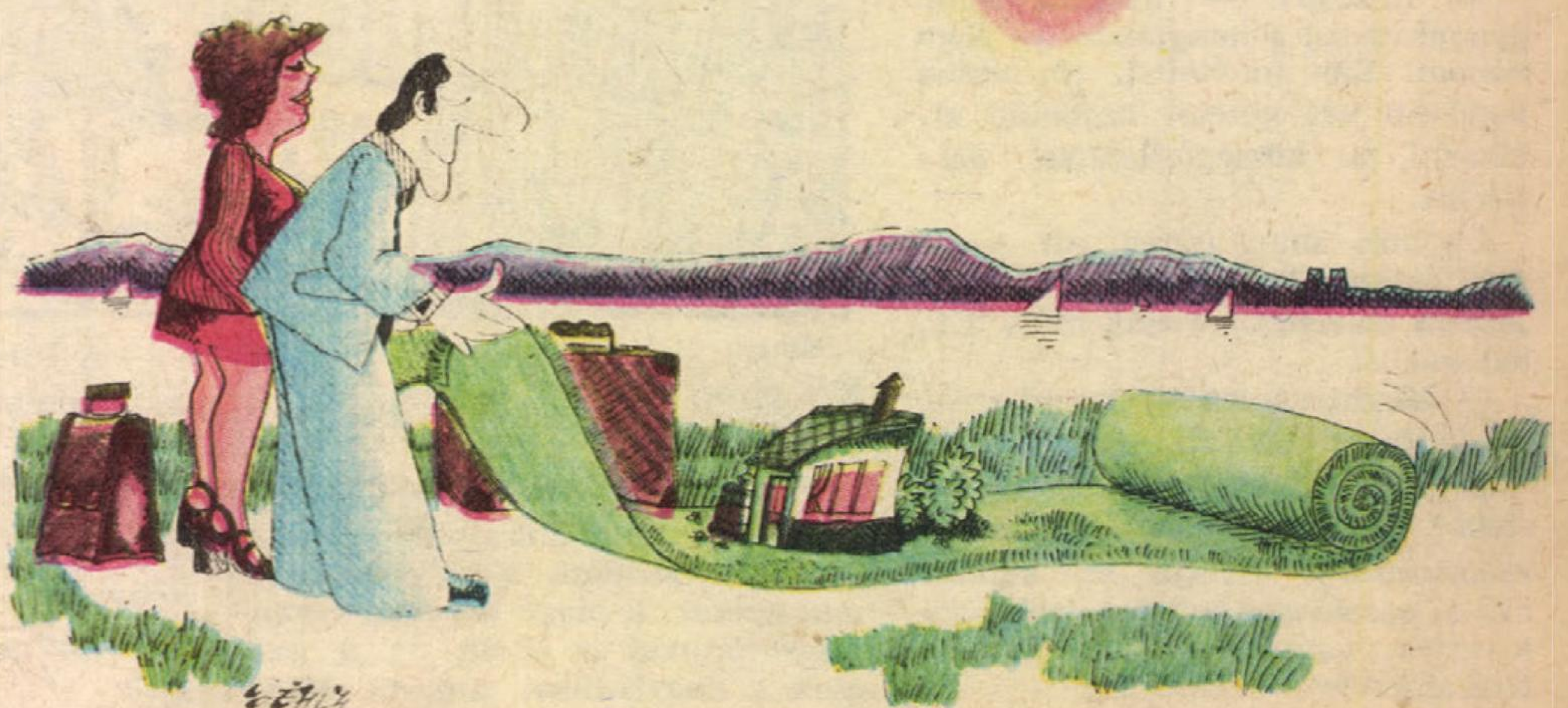
A kislány szája lebiggyed.

— Nem megyek — mondja keményen. —, Maradj egyedül!

Sarkon fordul és otthagyja a kisfiút. Az meg csak néz utána és semmit sem ért az egészből.

Turi András

VIKENDTELEK

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT TESZNEK EL TÉLIRE?

Sajdik Ferenc:

– Egy kis nyári emléket...

Erdei Sándor:

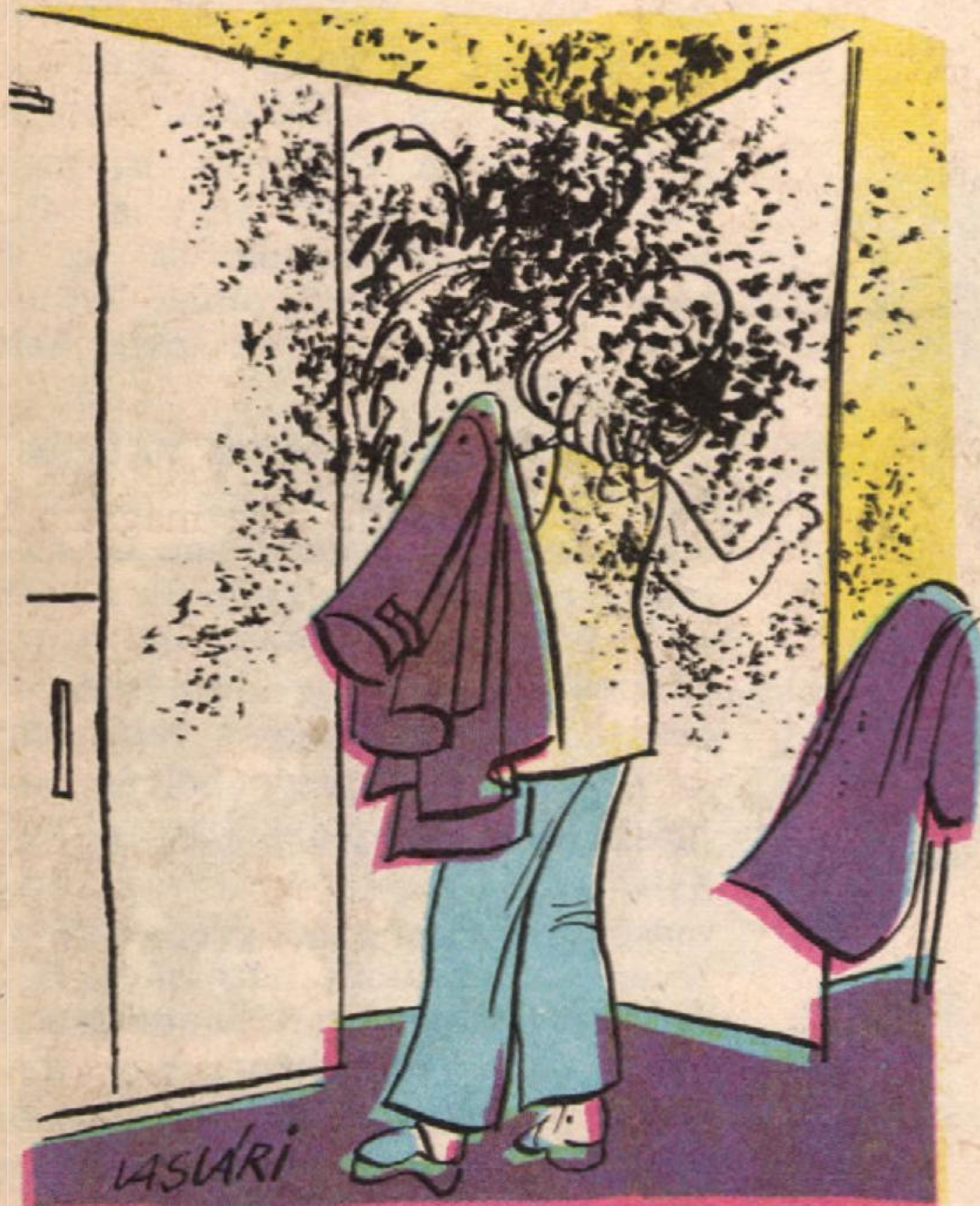
– A feleségem bundáját.

Hegedűs István:

– Egy szép viharfelhőt, hátha hó lesz belőle.

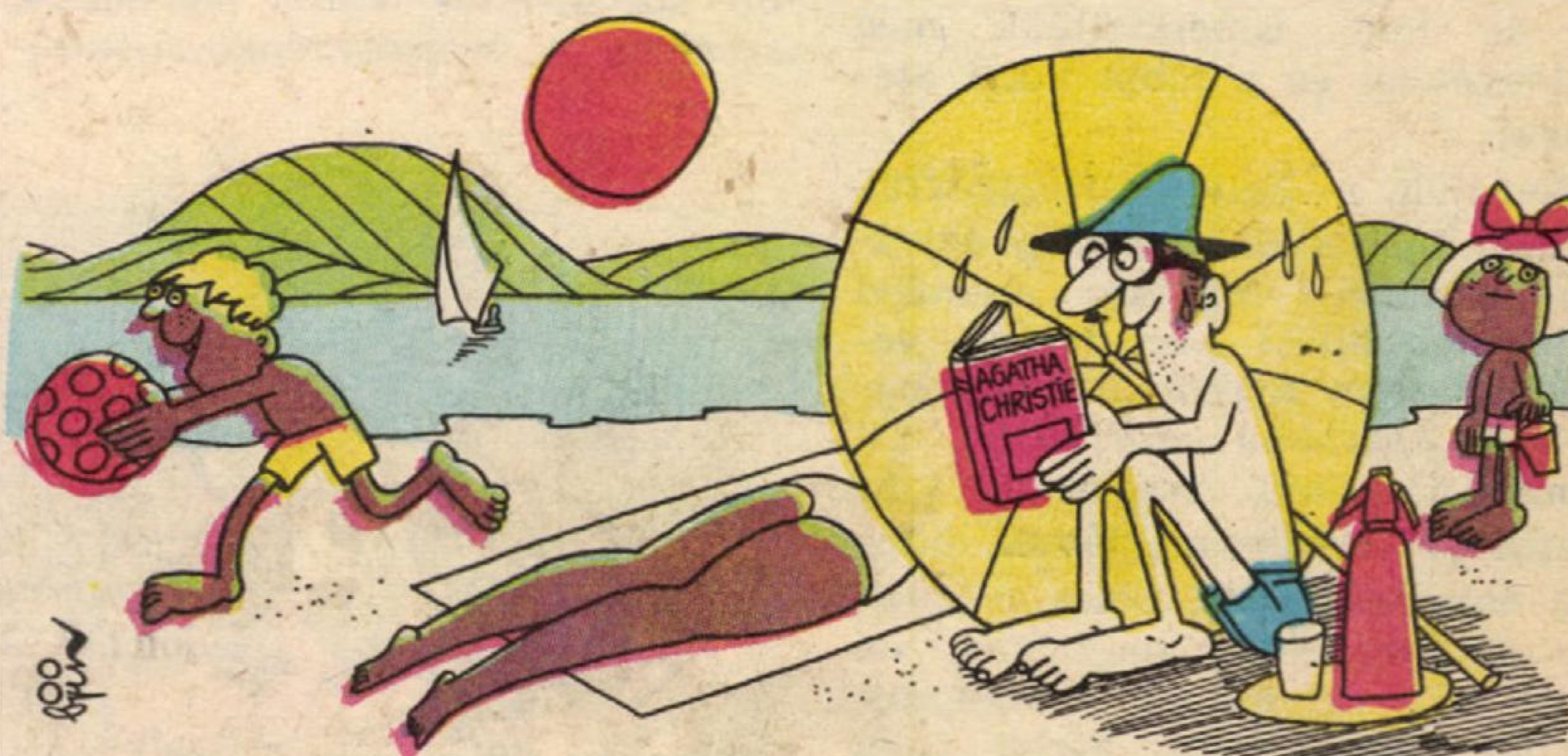
Vasvári Anna:

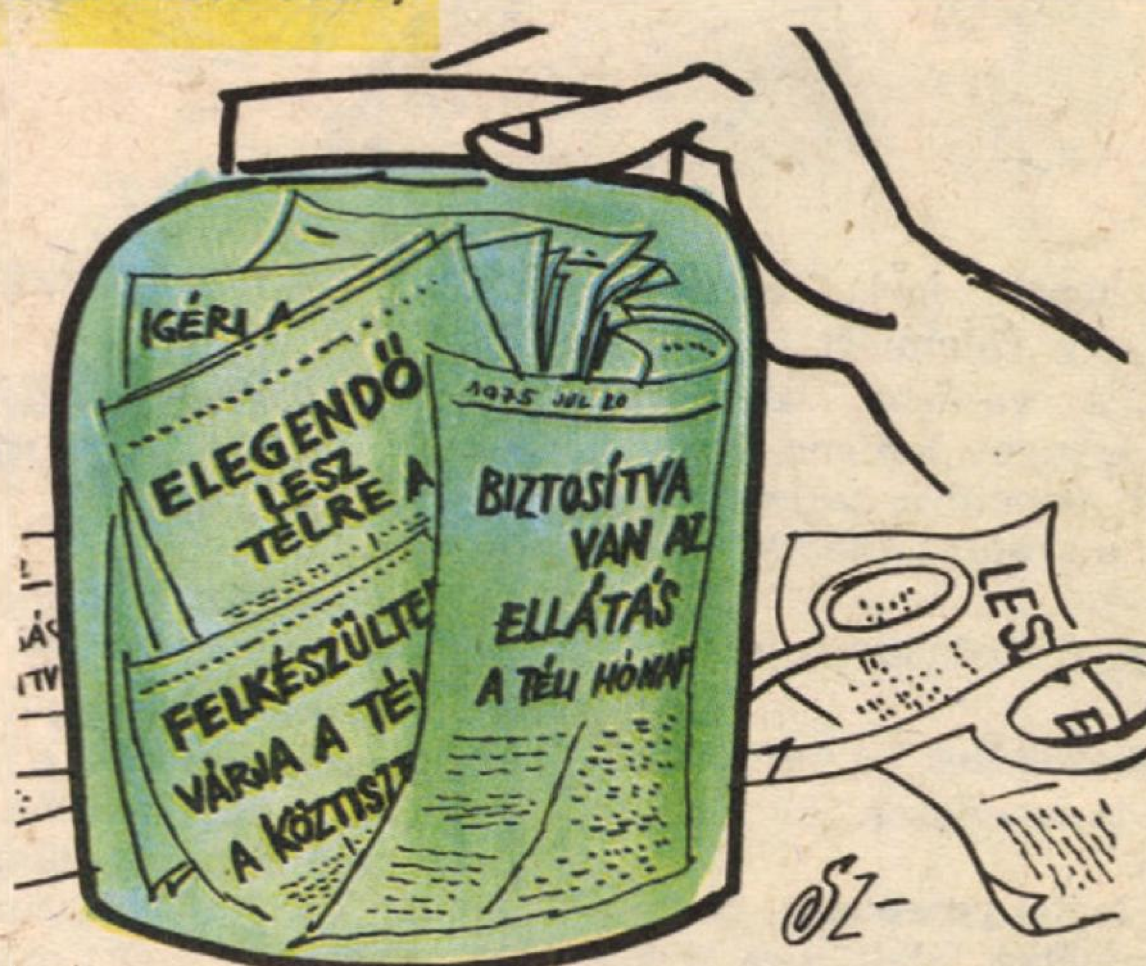
– Molyokat.

Balázs-Piri Balázs:

– A háromkötetes családregényeket.

Szür-Szabó József:

– Biztató újsághíreket!

Lehoczki István:

– A szomszédot, láb alól!

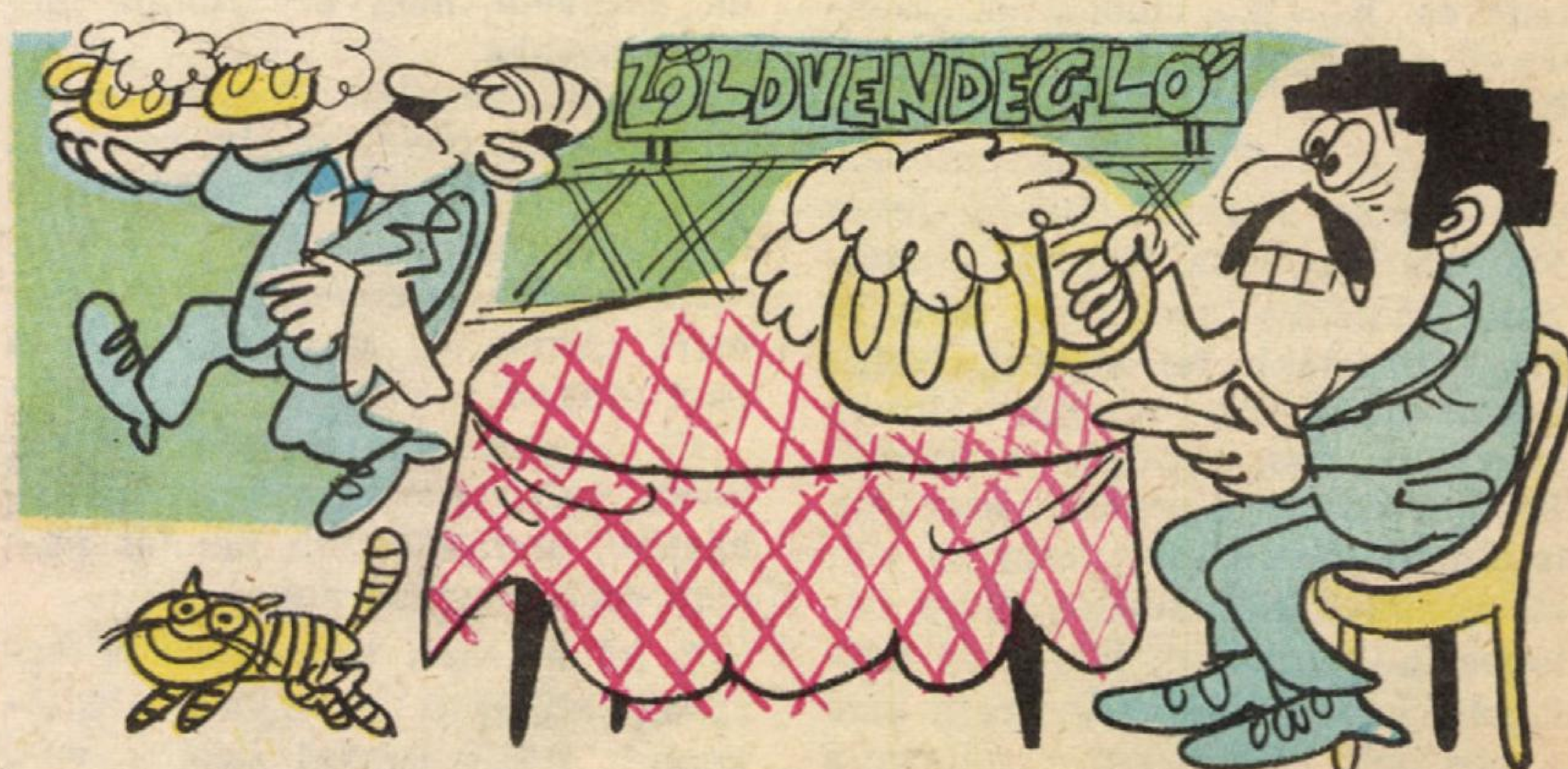
Várnai György:

– A gumimatracomat. Jól jön az még csőrepedésnél!

Fülöp György:

– Ezt a korsó langyos sört. Ha előbb nem, legalább januárban hideg lesz.

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

2

Kék Ford Taunus vezette föl a mezőnyt, doktor Diósdi Imrének, a kereskedelmi és propaganda főosztály vezetőjének kocsija ez. Jó negyvenes, szikár, elegáns agglegény a doktor úr, amolyan szocialista világfi. Azért hajtott ő az élen, mert ismerős e tájon, a munkálatok idején párszor megfordult már itt. Aztán meg ő anyanyelvi szinten beszéli többek között a németet is.

Nem egyedül ül a Fordban Diósdi, a vállalat főtechnológusát, Falvay Tivadart és annak nejét fuvarozza.

Míg a doktor úr fürgén besiet az igazgatósági épületbe, hogy bejelentse érkezésüket, használjuk ki az időt, ismerkedjünk meg Falvayékkal és a többi kocsi utasaival.

Kezdjük a Falvay házaspárral. A férj fennállása óta még egyetlen szakmai, hivatali, személyi kérdésben állást nem foglalt, véleményt nem nyilvánított, ha nagyon a sarokba szorították, azt mondta: „Majd meglátjuk". És minthogy mindig meglátták, mindig neki lett igaza, bölcs és megfontolt embernek könyvelték el. Most már közel jár a nyugdíjkorhatárhoz, aszott, görbe lábú emberke, apró, a koponyájába mélyre eldugott szúrósfekete szempárral. Feleségéről nincs mit mondanunk, ilyen férj mellett harmincöt év alatt csaknem teljesen megkukult.

A másik kocsiban, egy szürke Zsiguliban csinos, pisze, szőke lány ült a volán mögött, vállig ér a haja. És ugyanő ül saját maga mellett is! Andrea és Balázs ugyanis — egypetéjű ikrek. Andrea tizenkilenc éves, a bátyja három perccel idősebb. Ők a BUFA vezérigazgatójának, Peák Emilnek a gyerekei, a papa és a mama a hátsó ülésen foglalnak helyet. A kocsi a két ikeré, érettségi ajándék.

Nő vezet a harmadik kocsiban is, a bogárhátú tűzpiros Volkswagenben. Cirbus Mihályné ő, a vállalat munkaügyi vezetője, kissé molett, de azért keményhúsú, energikus, uralkodásra termett asszony. Mellette ül első fia, a hatéves Koloska, mögöttük szendereg a harmadik férj, Cirbus Mihály.

Ismerős ül a negyedik autóban, egy kopott, szakadt 500-as fehér Fiatban, Kovenda Károly, a szállítási főosztály ura, nála pont 25 évvel fiatalabb feleségével, Nellikével. Azért oly rozoga a kocsi, mert új, friss, ropogós a feleség. Többek között Kovenda Renaultja is elment jóvátételbe, hogy az előző asszonyt kifizethesse, plusz válóperi költségek, új lakás, új háztartás, kész csoda, hogy még erre a használt minijárműre futotta a maradékból.

És ismerős, de még mennyire ismerős az a fiatalember, aki a menetet zárja. Fölvitte az isten Kutruc Bandi sorát! Ő ül a legmagasabban, a legnagyobb kocsiban, ő ül egyedül — egyedül. Egy mikrobusz kormányánál.

Hogyan került Kutruc a kiválasztottak közé?

Felmerült a probléma az előkészületek záróperiódusában, hogy a BUFA vezérkara nem érkezhet meg úgy Mausdorfba, már csak az üzleti tekintély miatt sem, mint egy cigánykaraván, zsúfoltan, kofferekkel, batyukkal, miegymással a kocsik tetején. Meggondolandó továbbá, hogy állandó szeszmentes életre legyenek-e szorítva a személygépkocsi-tulaj-

donosok, mert hisz bármikor adódhat, hogy valamiért be kellene futni a városba, akárhová. Szóval — igénybe kellene venni a mikrobuszt, vehető is teljesen törvényesen, a reprezentációs rovat terhére.

Csakhogy a kisbuszhoz sofőr is kell!

És megkezdődtek a szűrővizsgálatok, a tanakodások, ki jöhetne számításba?

És a legfényesebben Kutruc András személye felelt meg a követelményeknek.

Először is annak, hogy olyan valaki legyen, akinek távollétét aligha szenvedi meg az itthoni termelő munka.

Tudjon vezetni, legyen olyan hajtási engedélye, amely nyolcnál több személy közúti szállítására is följogosítja.

Ne legyen szenvedélye az ital, mert akkor ott vagyunk, ahol a part szakad.

Ne legyen a hivatásos sofőrök közül való, mert azoknál pletykásabb, szemtelenebb bandát még nem szült magyar anya!

E feltételeken túlmenően is koránál, vállalati rangjánál legfőképpen pedig sokkal inkább vélt, mint valódi lelkialkatánál fogva Kutruc Bandi látszott a számításba jöhetők közül a legalkalmasabbnak arra is, hogy...

Álljunk meg, maradjon befejezetlen a mondat! Mert ami most következnék, azt kategorikusan soha nem fogalmazták meg. Londiner, kifutó, urasági inas, háziszolga — micsoda csúf szavak! Semmi köze ezekhez annak a bizalomteljes feltételezésnek, hogy egy bivalyerős fiatalember aligha nézi majd tétlenül, hogy meglettebb korú, már kevésbé mozgékony honfitársai cipekedjenek, hogy minden apró postai, bevásárlási és egyéb ügyben maguk szaladgáljanak, valószínűleg segít nekik, ha megkérik.

Mert egyébként Kutruc András is jutalomüdülésen van itt, legalábbis így szerepel a vállalati papírokon is, csekély három és félhavi itteni ténykedése ellenére. Jogilag tehát egyenrangú akár a vezérrel is!

E percben jött ki Diósdi az igazgatóságról, egy marék számozott kulcsot hintáztatva hanyagul a kezében, először a vezér kocsijába hajolt be.

— Peák elvtárs, az önöké lesz a 17-es ház, megnéztem a maketten, a legelőnyösebb fekvés.

III. FEJEZET

ELNYOMÁS, SZOLGASORS...

Hamupipőke otthon kuksol, kényszermunkán, két mostohanővére és mostohaanyja még kiglancolva pöffeszkedik a párt kereső királyfi állófogadásán...

Negyedik napja üdülnek Mausdorfban a bufások, majd mindenki a tetőn, csak egy valaki az alagsorban, Kutruc Bandi, persze.

Pedig e derék medveboccsal kapcsolatban örömmel számolna be a krónikás például egy szép és megható szerelem kibontakozásáról. Teszem azt, miként támad Andreának, a vezérigazgató bűbáj leánykájának szívében olthatatlan tűz iránta. És természetesen viszont. Kiderülne a zord atyáról is, hogy neki is rokonszenves a fiú, úgy dönt, hogy elfogadja vejének a famíliába és — egyelőre — csoportvezetőnek a gyárába...

Dehát a valóság kegyetlenebb és kevésbé romantikus.

Hamupipőke a konyhában, a többiek a bálban.

Jelképesen persze és nem általános érvénnyel, hiszen alkalmi mikrobusz-vezetőnk éppen eleget mozog.

Nem önszántából.

Úgy látszik, egyszerűen nem tud nemet mondani ez a mafla.

Ha udvariasan megkérik valamire honfitársai, üdülőtársai.

Reggelente például ő takarít Diósdi doktor egész faházában, jóllehet annak csak manzárdját engedte át neki a kereskedelmi és reklámügyi szakférfiú. Aki egyébként már az első este megismerkedett a bárban egy harminc körüli, szemüveges, rendkívül vonzó osztrák lakberendezővel, Helga Würzl-lel és azóta vele tölti minden szabad percét, tenisz, gyalogtúra, autókirándulás, erdei holdfény — séta stb. stb....

Ami Kutruc további napi elfoglaltságát illeti, takarítás után legurul a mikróval Mausdorfba friss péksüteményért és egyéb mindenért, amire honfitársaitól rendelése van. Visszajön, csoszogva, búsan széthordja az árut, majd bekopog Cirbusékhoz és átveszi, lekíséri Koloskát a gyerekstrandra, ahol két szakavatott gondozónő keresztrejtvényt fejt, míg Koloska nekilát és megfontoltan sorra elpüföli a keze ügyébe kerülő csemetéket, nemre és nemzetiségre való tekintet nélkül. A tömzsi Cirbus-sarj ugyanis nemcsak rendkívül erős, erőszakos, hanem fölöttébb buta kisgyerek is, meg van győződve arról, hogy a többiek itt összebeszéltek és az ő bosszantására karattyolnak érthetetlen szavakat, tehát meg kell őket verni.

Hasonlóképpen erélyes és tagbaszakadt mamája bőszen szivarozik különböző verandákon és szemérmetlenül csal. Tudniillik már az első napon szervezett egy húszfilléres ultipartit — felírásra, fizetendő otthon, magyar valutában — Peáknéból, Falvaynéból és természetesen a férjéből, Cirbus Mihály középiskolai tanárból, akit mások előtt is Harmadiknak hív, lévén ez harmadik házassága, bár egy férjnek nem feltétlenül öröm, hogy ő a feleségénél egy sorszám. A négyesfogat délelőtt és délután más-más verandán üti a blattot, a változatosság kedvéért. Természetesen Kutruc gondoskodik számukra frissítőkről.

Ha már szóba került Falvayné és Peákné, számoljunk be egy füst alatt arról is, hogy míg ők ultiznak, milyen elfoglaltságot talált magának, a pihenésnek, a felüdülésnek mely formáit alkalmazza életük párja.

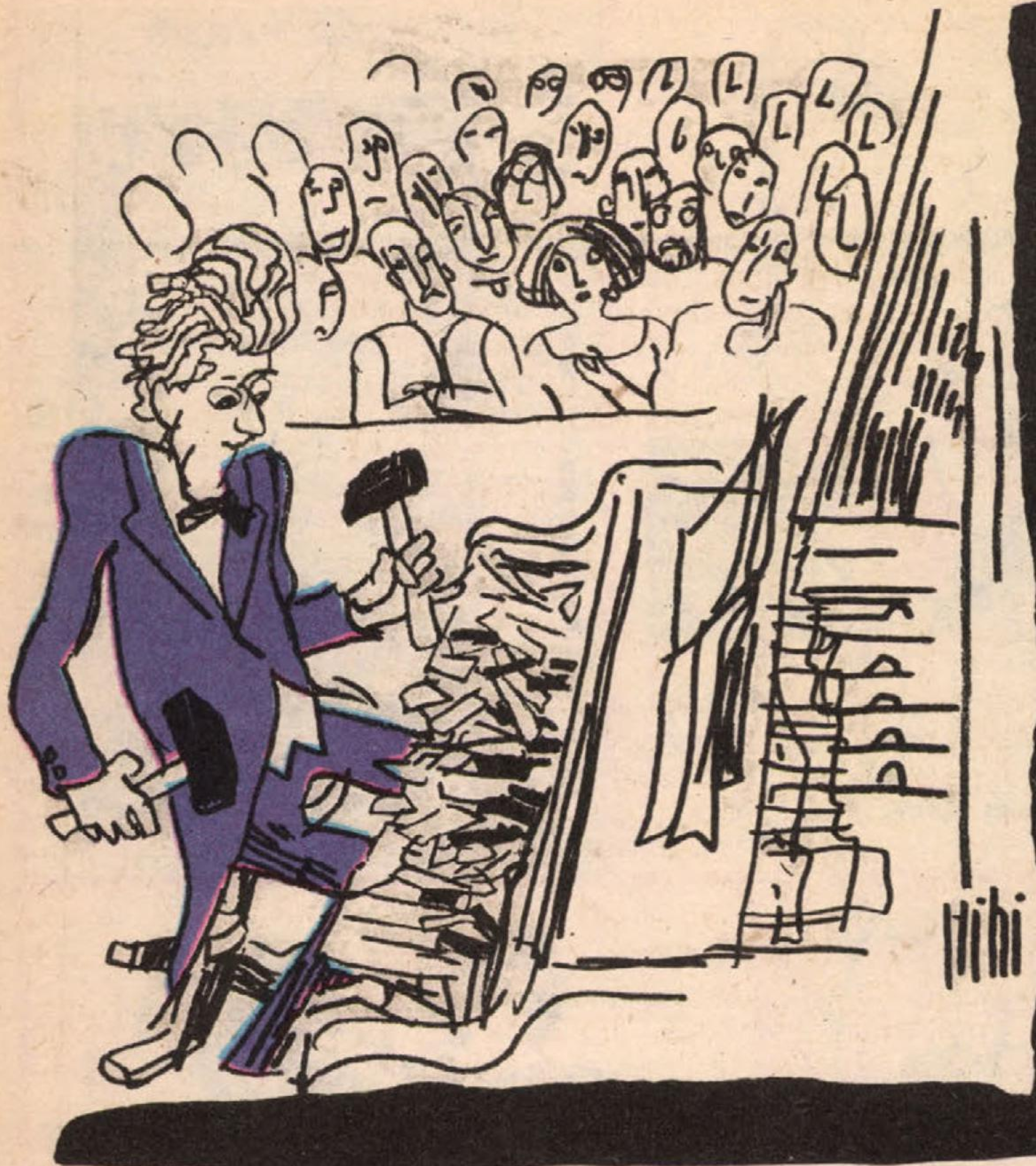
A két férfi — tűz és víz.

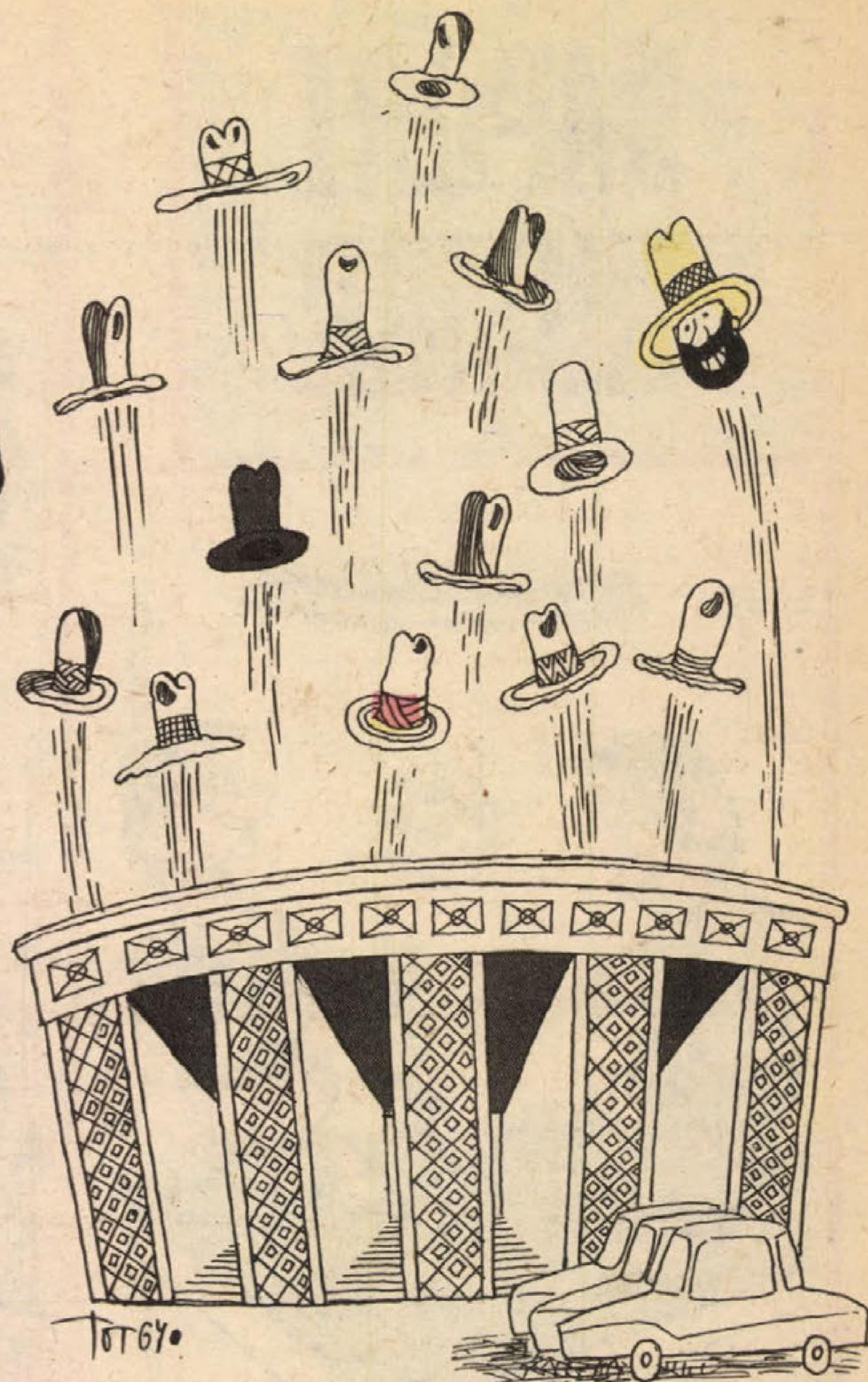
Falvay Tivadar teljesen éjszakai életre rendelkezett be. Abbéli meggyőződésében, hogy a csillagok alatt és hajnalban harapnak jól a halak, a főtechnológus sötétedéskor beveszi magát kis sátrával, tábori székével, horgászkészségével a közeli nádasba, reggel kerül elő, a zsákmányát beengedi egy lavórba, eszik, lefekszik délben fölkel, eszik, megnézi a zsákmányt, visszafekszik, alszik vacsoráig, eszik, fölszedelőzködik, irány a nádas. Akkor jön Kutruc, fogja a lavórt, óvatosan leviszi a partra és a halakat visszalöttyenti a tóba, hadd éljenek. Mert sem Falvay, sem a felesége nem eszik halat.

(Folytatjuk)

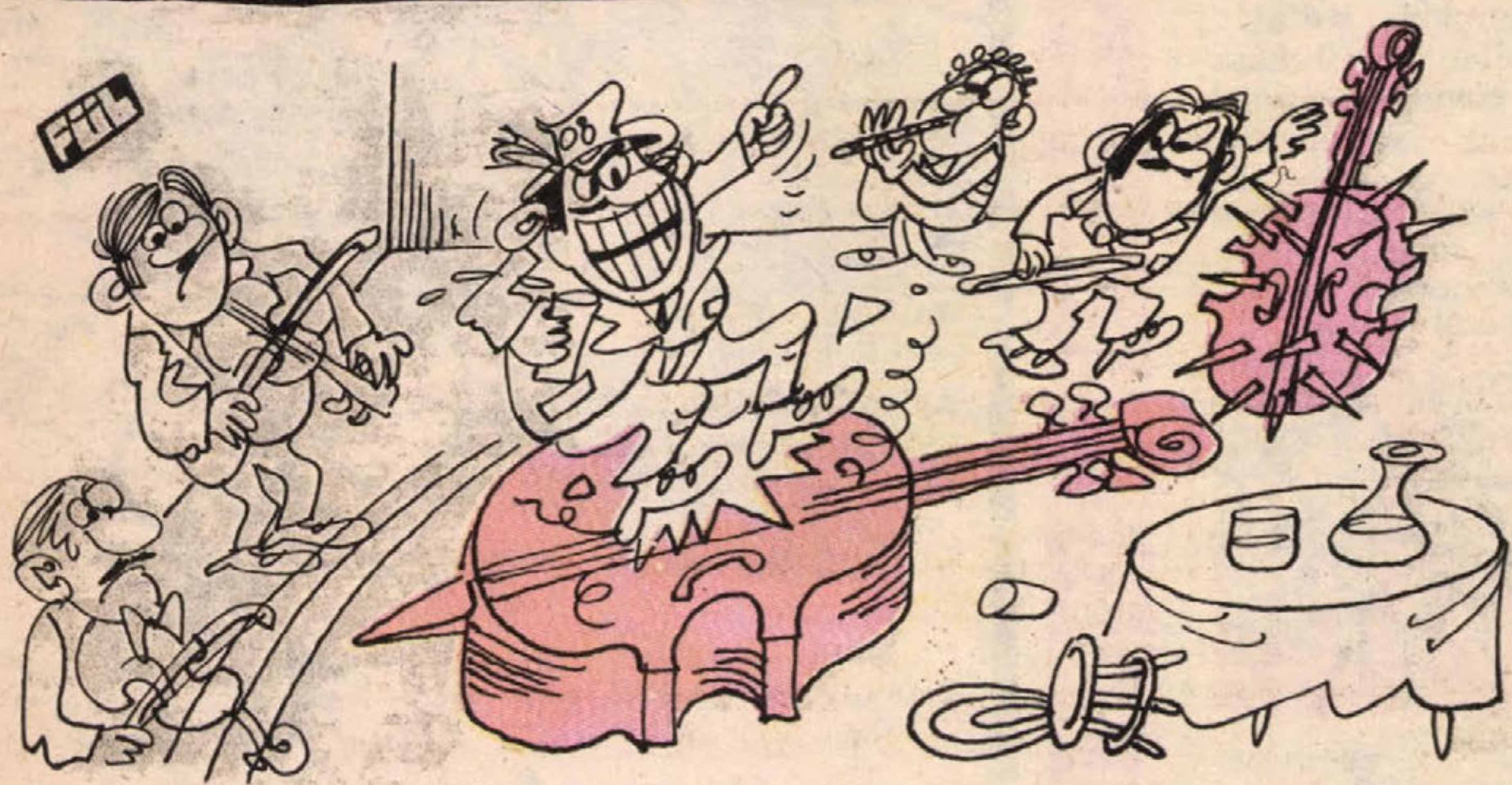
TEMPERAMENTUM

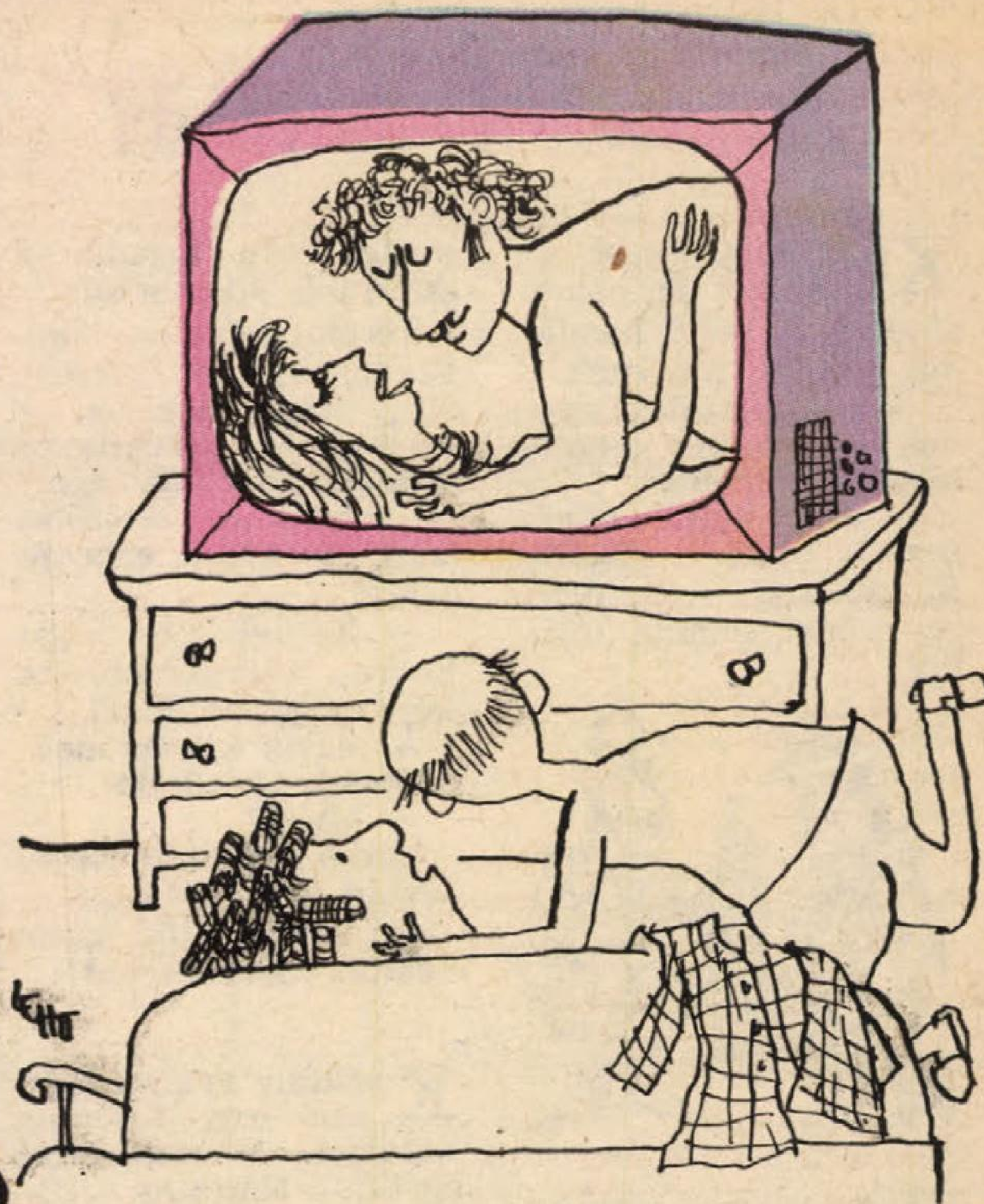
Hegedűs
Tót
Szür
Fülöp
Lehoczky
Sajdik

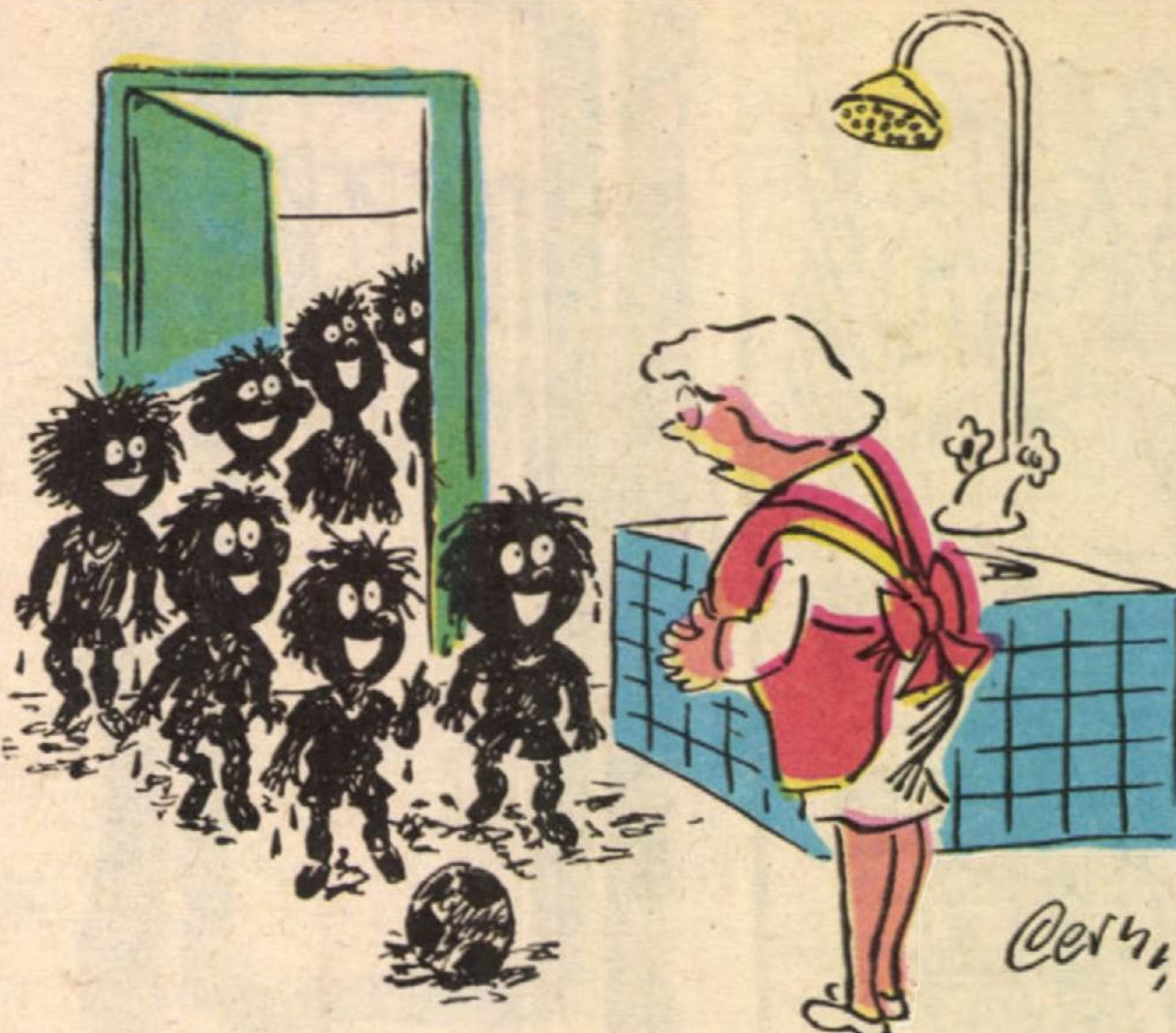

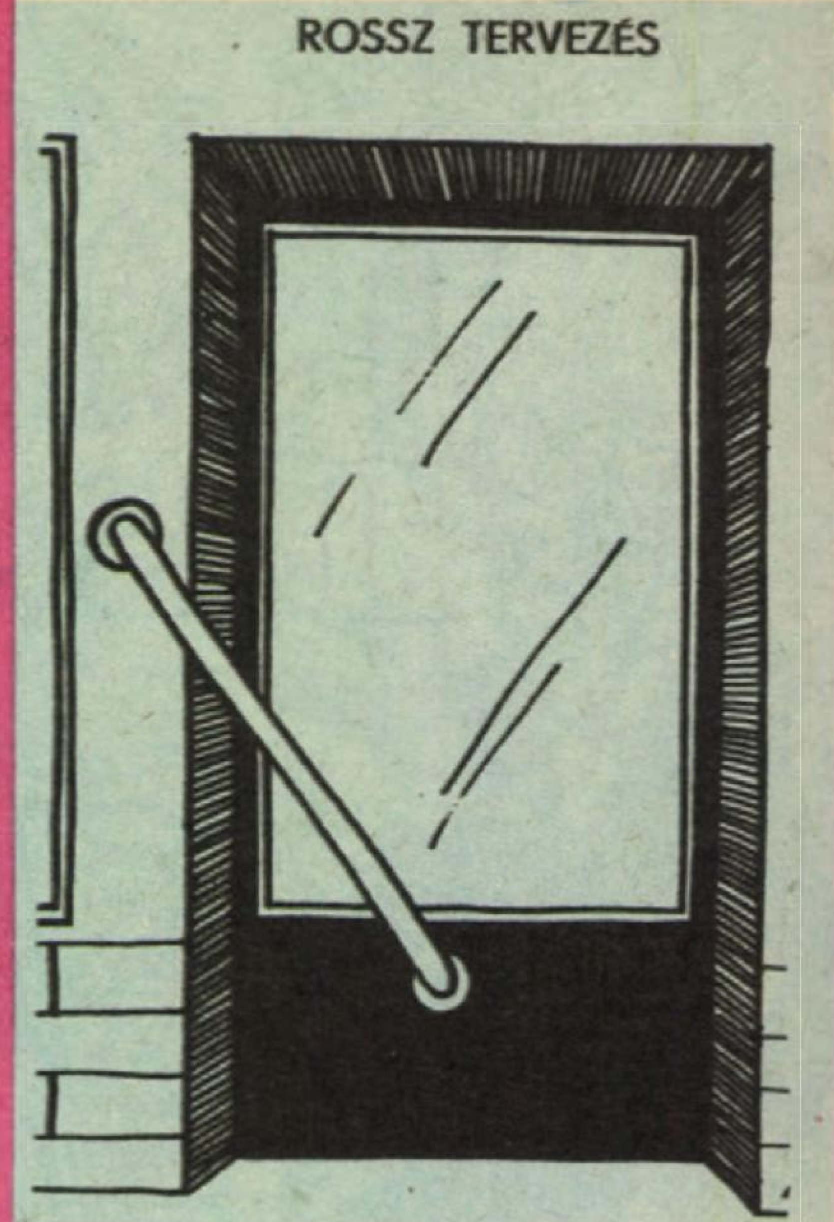

IMPORT HUMOR

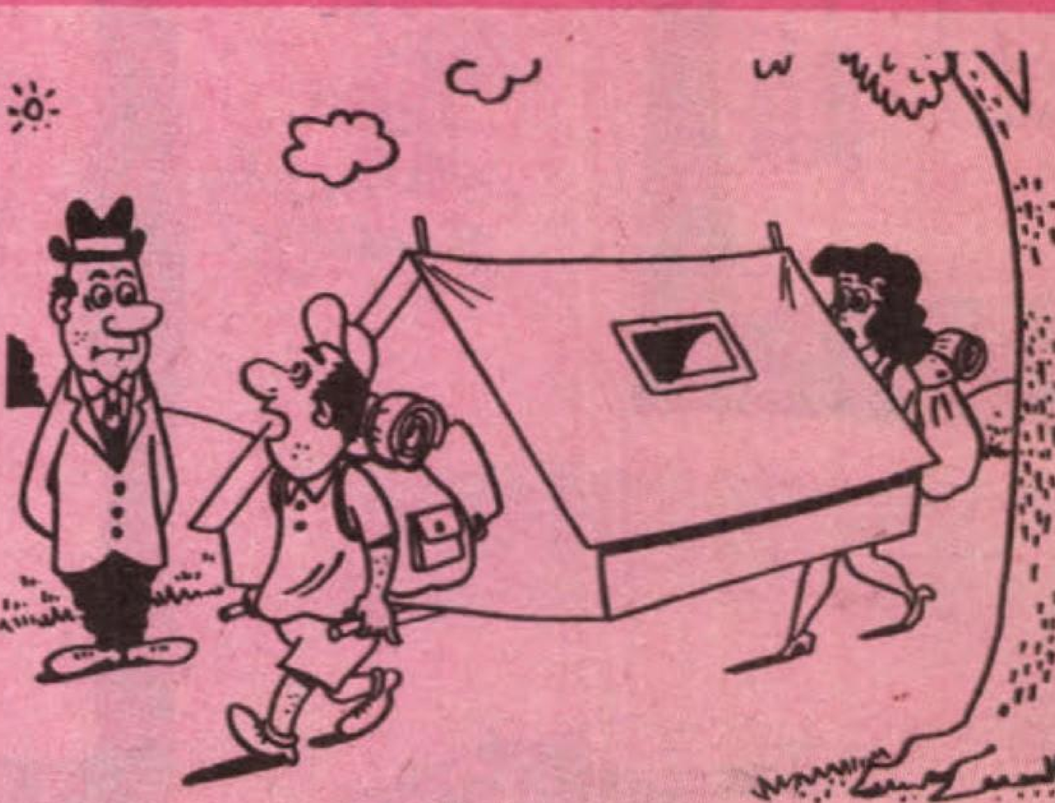

– Anyukám, kisorsoltuk, hogy kinél fürdik meg a csapat. Te nyertél!

– Biztos vagy benne, hogy így kell játszani az asztali focit?

– Tudja, az örökös sátorverés és lebontás az idegeimre ment...

– Nem tudom, egyesek mi örömet találnak abban, hogy az ágyban reggeliznek...

ANEKDOTÁK

Kosztolányi Dezső találkozott egy ismerősével. A költő homlokát gondok felhőzték.

— Persze, prózai gondok — mondta megértéssel az ismerős.

— Hát költői bajok nem lehetnek — felelte Kosztolányi —, mert egy rímet mindig találok...

*

Nagy Endre munkatársai tisztában voltak azzal, hogy a népszerű író-konferanszié-igazgató rendkívül szórakozott ember. Ezért nem haragudott rá senki, hogy sem jövet, sem menet nem fogadta a színészek köszöntését.

Történt egyszer, hogy Barna ügyelő köszönt Nagy Endrének és a direktor udvariasan visszaköszönt. Az ügyelő rohant az öltözőbe, hogy szárnyára engedje a hírt:

— Képzeljétek! Nagy Endre szórakozottsága kezd aggasztó lenni.

Az egyik színész megdöbbenve kérdezte:

— Miért?

Barna köhintett egyet, azután így folytatta:

— Mert köszöntem neki és visszaköszönt!...

*

Karinthy Frigyes egyszer egy futurista költővel vacsorázott együtt. Karinthy Újházy-tyúkhúslevest ren-

delt. Amikor a pincér elhozta a párolgó leveskölteményt, Karinthy meghökkenve kérdezte:

— Nincs benne zöldség?

A pincér mentegetőzött:

— Zöldség nincs, kérem tisztelettel.

Karinthy vacsoratársa felé fordult:

— Nem dobnád bele egyik versedet?...

*

Móra Ferenc megpróbálkozott a színpaddal is. Makón mutatták be *Csőszfogadás* című színpadi tréfáját. Réti Ödön és Juhász Gyula, továbbá József Attila is szerepeltek még ezen az estén és előadás előtt levetették magukat négy másik művészemberrel és Móra Ferenccel együtt.

Mikor a nevezetes fénykép megjelent egy makói kirakatban, a tanyai népek megállottak előtte és találgatták, kiket ábrázolhat?

— Ezek bizonyosan az aradi tizenhárom lösznek — vélte valaki, mire a szomszédja óvatosan megjegyezte:

— De hiszen itt nyolcan vannak!

— A többieket alkalmasint már kivégezték — hagyta helyben az előtte szóló...

Révész Tibor gyűjtése

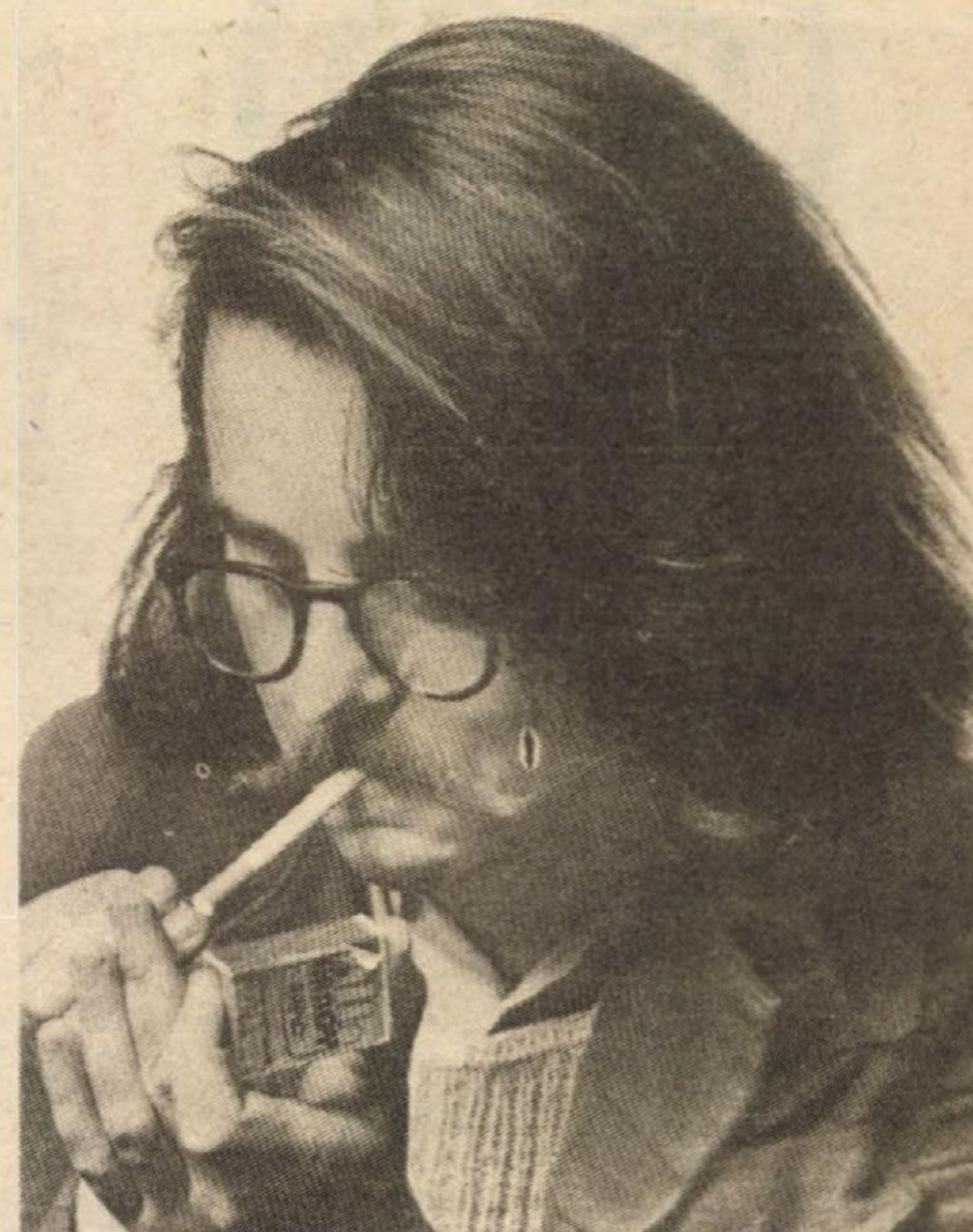
TÜCSÖK és BOGÁR

SZEMETET - TÖRMELÉKET HATÓSÁGILAG LERAKNI SZIGORÚAN TILOS!

No és maszek-alapon?

(Csepelen fényképezte Zsuppán Zoltán)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Szívjon időnként Symphoniát is! Akkor nem lehet észrevenni, hogy a filtert gyújtja meg.

(Az „Eső a szilfák levelén" c. antológiában fedezte fel Béczi Jánosné, lajoskomáromi olvasónk)

Diadal! Már a franciák is magyar filmeket gyártanak!

(Miskolcon fényképezte Nagy Jánosné)

Június 29-én, a pótválasztáson, Szolnok megyében Szendrei Gábort, a MEZŐGÉP Vállalat kunhegyesi gyáregységének gépkocsivezetőjét választották meg gépkocsivezetőnek.

Gratulálunk! Megérdemelte!

(„A MEDOSZ lapja" c. kiadványból ollózta Balázs László, hevesi olvasónk)

A meghívást a nyaralódba,
hogy szétfeszítsem létem rácsát,
hidd el, szívesen elfogadnám,
úgyse láttam sohase dácsát...

Hol csöndes csalit rejtekében
csermely csobog és csíz csivitel,
(mert csak a fácánt exportáljuk,
csízből momentán nincs kivitel...)

Hol gondtalanul gombászhatnék,
mert felétek nem vad a gomba,
(tudom, hogy nejed nem sajnálná
a tejfölt pörkölt-adagomba...)

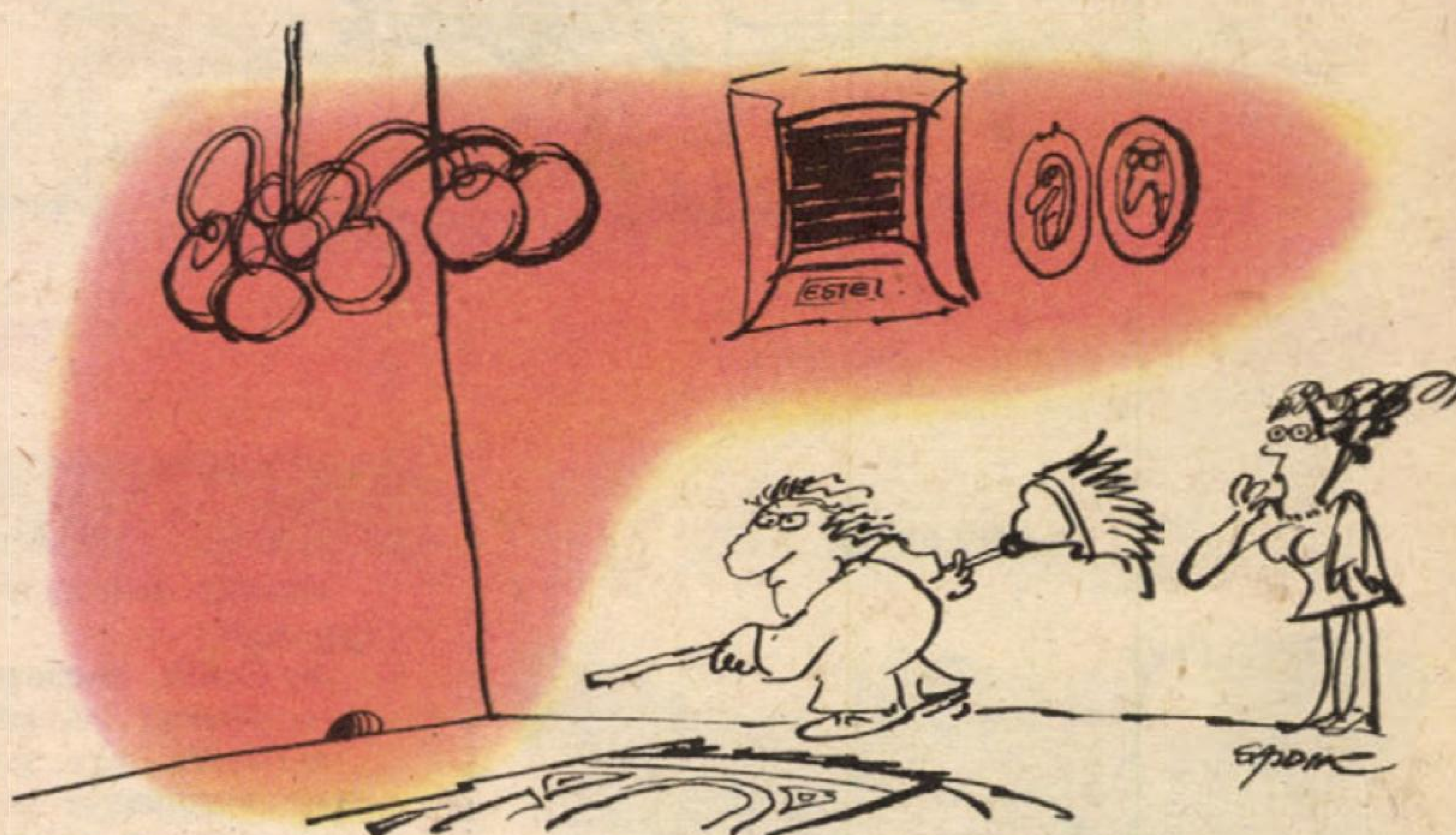
Hol zöld gyepen illúziókat
kergethetnék, vagy tarka lepkét,
s felkereshetném, ha kidőltem,
a szomszédos fürdőtelepkét...

A meghívást a nyaralódba,
hogy a hétvégét töltsem benne;
hidd el, szívesen elfogadnám,
hogyha a Klauzál téren lenne!...

Szilágyi György

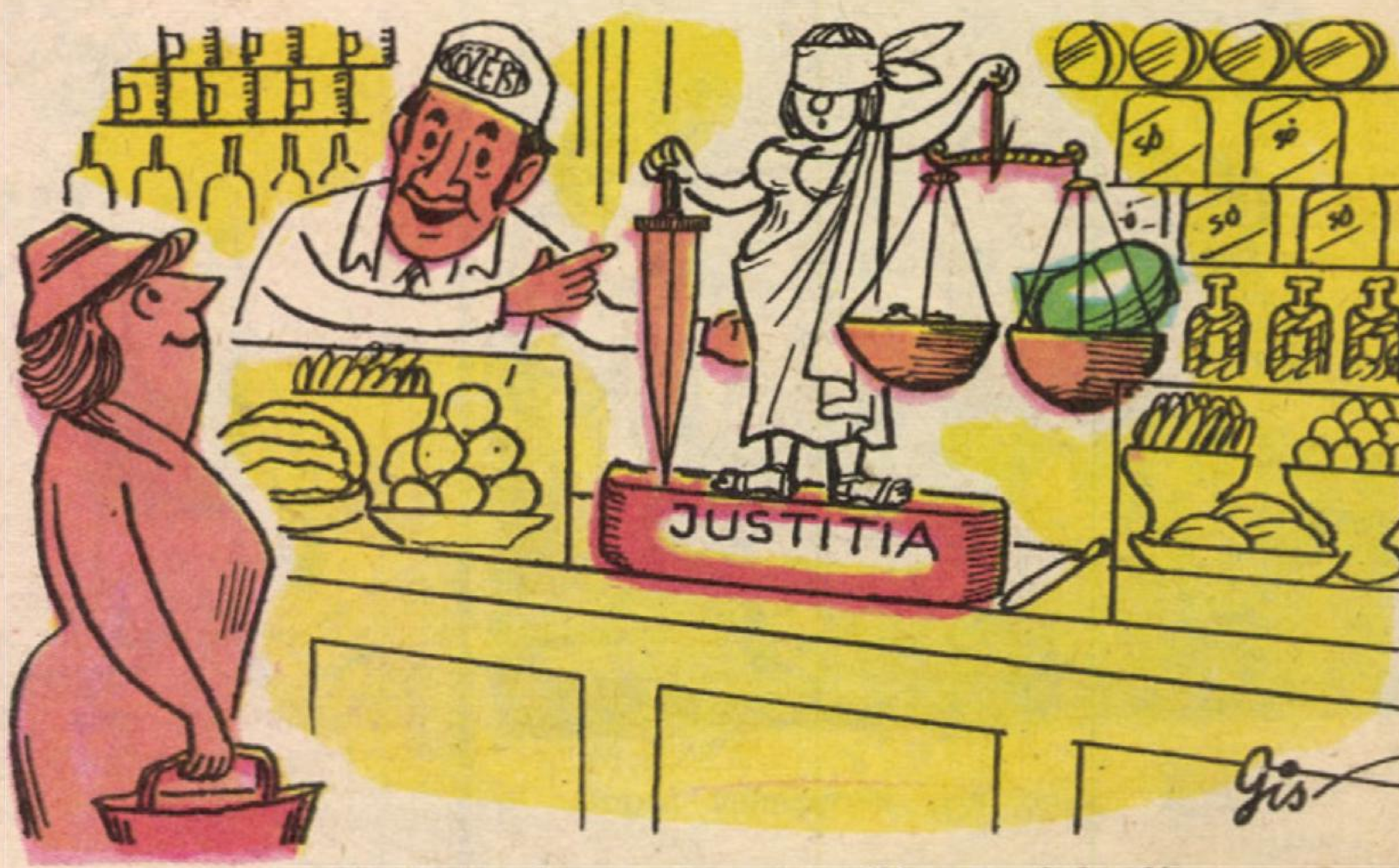

EGÉRLYUK

– Légy óvatos, Jenő! Tudod, hgy a múltkor is az IKV ellenőre bújt elő, és leszidott lakásrongálásért!

MINDENT A VEVŐÉRT!

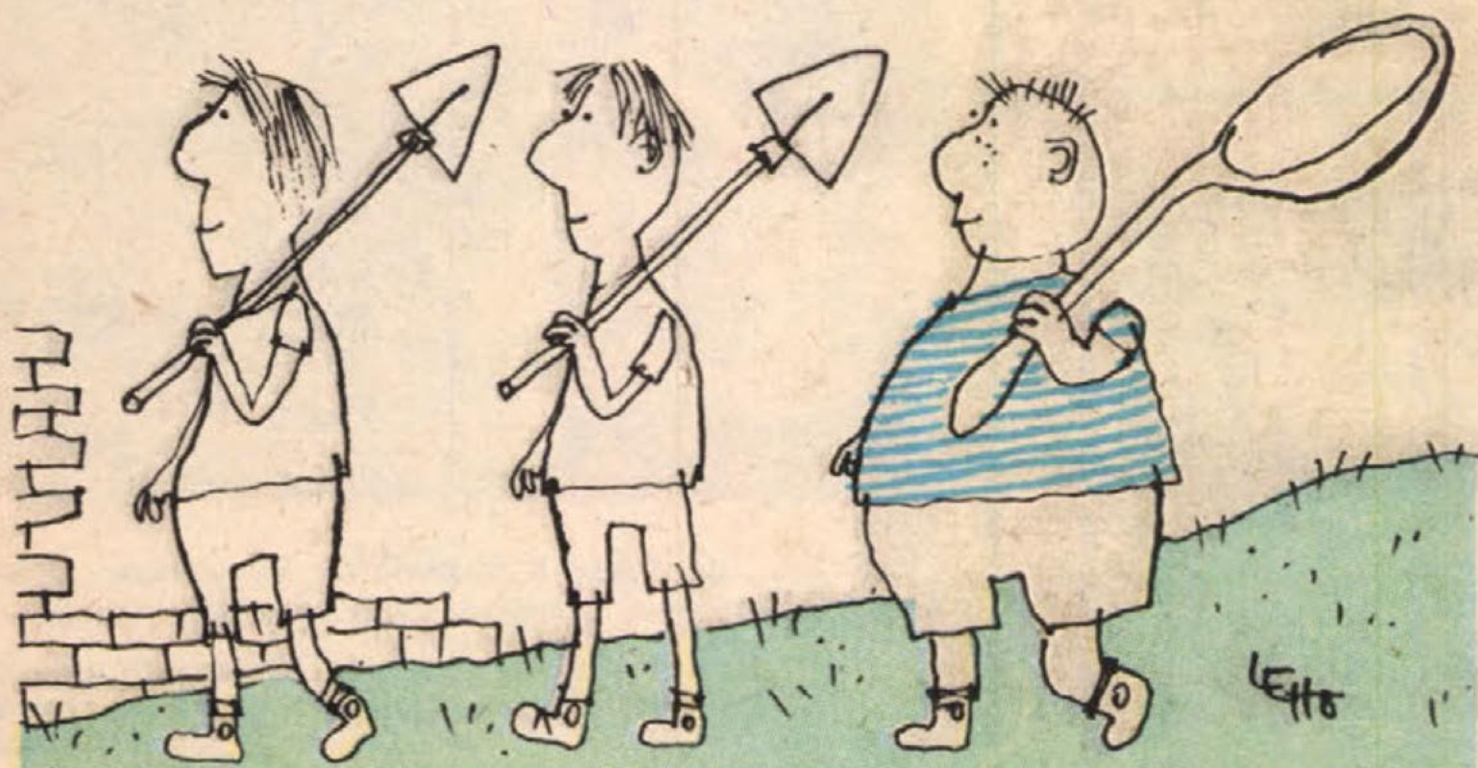

– Minálunk nincsen ám visszaélés a méréssel!

SZERELÉS

ÉPÍTŐTÁBOR

Haspók.

IFJÚSÁG-VÉDELEM

TÖKÉLETES KISZOLGÁLÁS

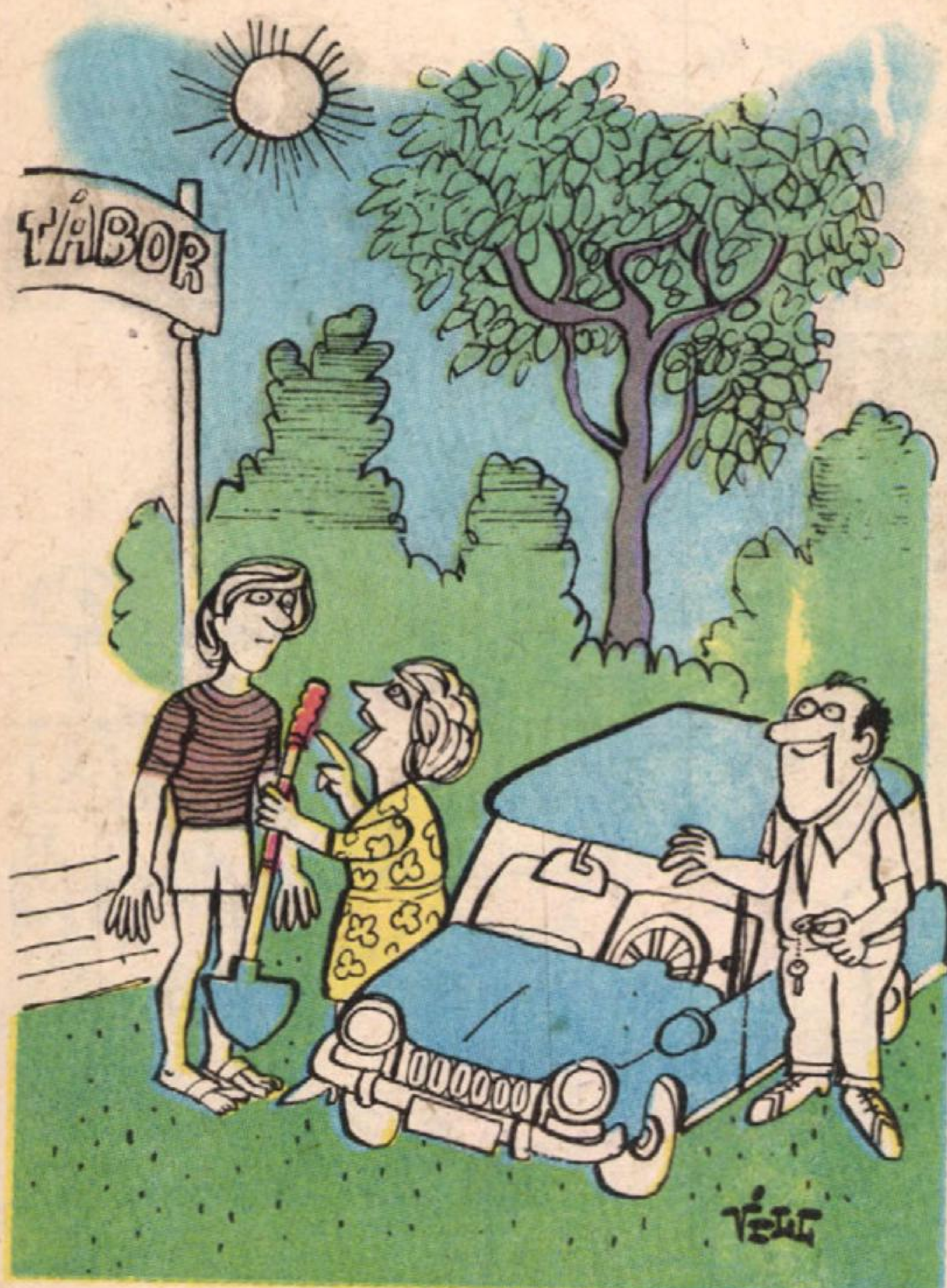

AZ ÚJ ASSZONYKA

– Ne csodálkozz, angyalom, Lajoska csak az én főztömet szereti!...

ANYASZÍV

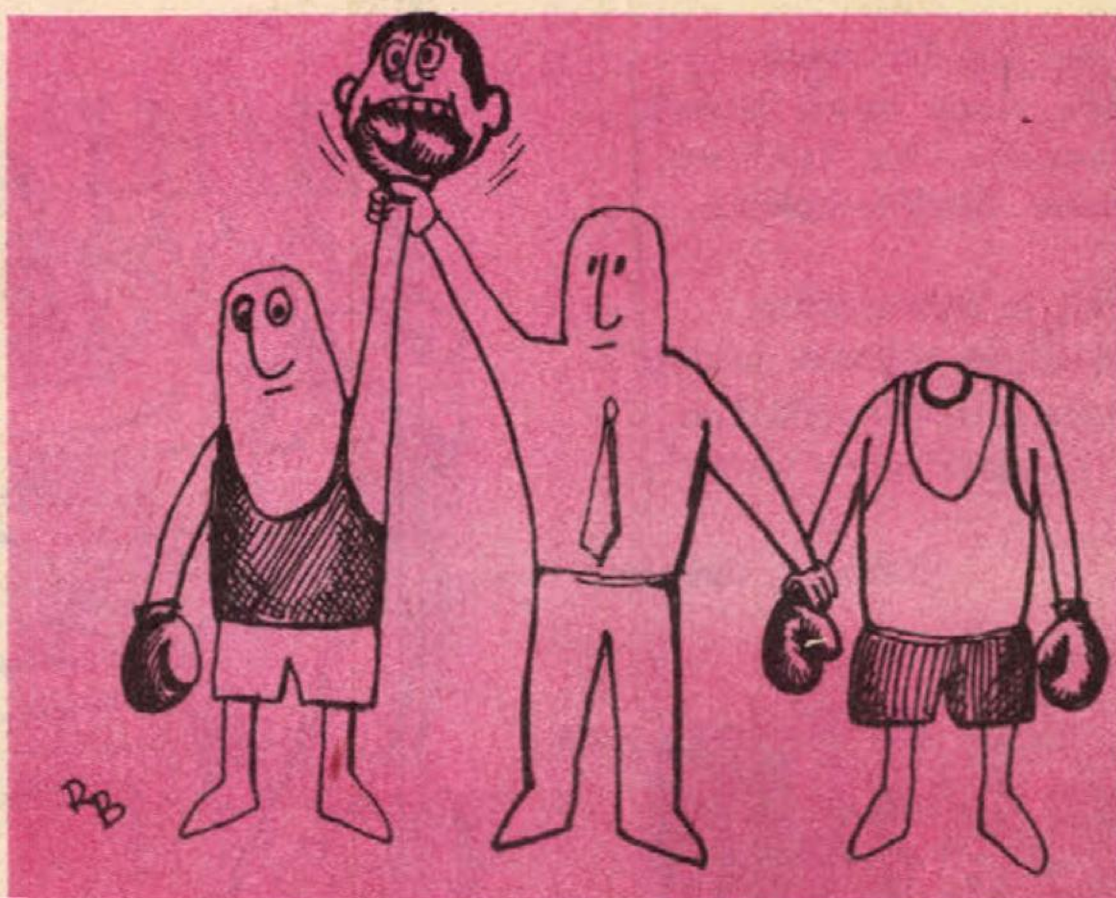

– Hoztunk neked egy kényelmes fogású lapátot!

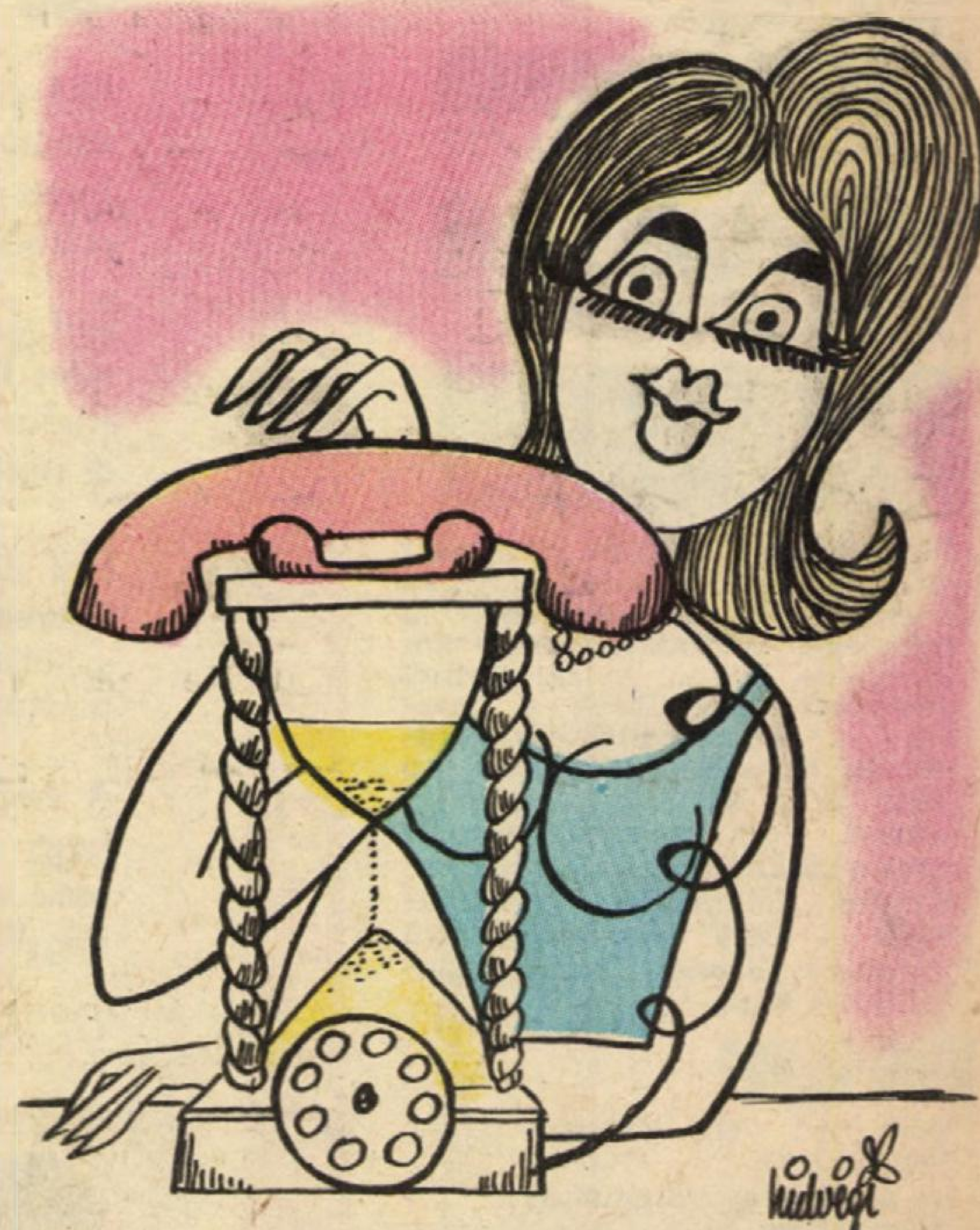
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Valaki dühösen ront be a tapétaüzletbe és így szól:
— Önök becsaptak engem!
— Miért? — kérdezi az egyik eladó.
— Önök azt mondták, hogy a csíkos tapéta magasítja a lakást. Nos, ebből egy szó sem igaz. A szekrény, amit vettünk, csak három centivel magasabb mint a szobánk, mégse fért be!...

A GYŐZTES

FORMATERVEZÉS

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

„A SZEMÉTBŐL JELENTIK...”

Miközben Kissinger amerikai külügyminiszter rendkívül fontos tárgyalásokat folytat — távollétében Washingtonban politikai viták zajlanak, mert felesége, Nancy asszony könnyelműen tette ki a ház elé a szemetet.

Az amerikai diplomácia vezetője nem tartózkodott otthon, amikor háza elé két jókora nylonzsákban kitették a hulladékot. A szemét csak néhány pillanatig időzött a ház előtt. Egy lesben álló hírlapíró, a floridai National Enquirer munkatársa ugyanis szerkesztőjének utasítására kocsijával odakanyarodott a ház elé és a szemetes-zsákokat eltüntette. A State Department szóvivője a következőképpen nyilatkozott: „Az ügy súlyosan felháborítja Kissingerné asszonyt és a külügyminisztert. Az esetet magánlaksértésnek tekinti.” Közben a National Enquirer szerkesztője, E. G. Martin is megszólalt, kijelentvén: „Információk után kutatunk a hulladék között és számos érdekes darabra bukkantunk”.

Ezt követően még két nyilatkozat hangzott el. A titkosszolgálat közölte: sajnos, nem tehetnek semmit, mert a törvény szerint „a szemét megszűnik magántulajdon lenni, ha már kitették a ház elé.” Nyilatkozott James Reston, a New York Times leghíresebb publicistája is: „Szeretném, ha kollégáim nem a szemétben turkálva kutatnának információk után”.

SZERELEM NATO-MÓDRA

Domenico Zena 28 esztendős olasz fiatalember és 21 éves szerelmese elhatározták, hogy a meleg római éjszakában hosszabb sétára indulnak. Egymás derekát átölelve andalogtak egy kerti úton, amikor a sötétben váratlanul felbőgtek a szirénák. A szerelmespárt reflektorok kereszttüze világította meg. Pillanatok alatt tucatnyi, állig felfegyverzett rohamrendőr vette őket körül, akik alig tudták visszatartani ugrásra kész forkaskutyáikat.

Fél óra múlva a két szerelmes a legközelebbi rendőrszoba cellájában találta magát — és ott rostokoltak öt teljes napig.

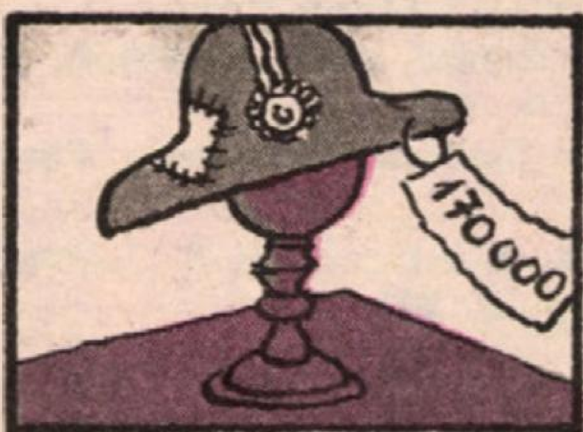
Mint kiderült, a Rómától délre levő dombokon „szigorúan titkos” NATO-támaszpont helyezkedik el, s az út volt a bázis bejárata. Öt napig tartott, amíg a római járásbíróság megnyugtató bizonyítékokat szerzett arról, hogy Domenico Zena és a kíséretében levő hölgy nem kémkedni indultak a fák tövébe.

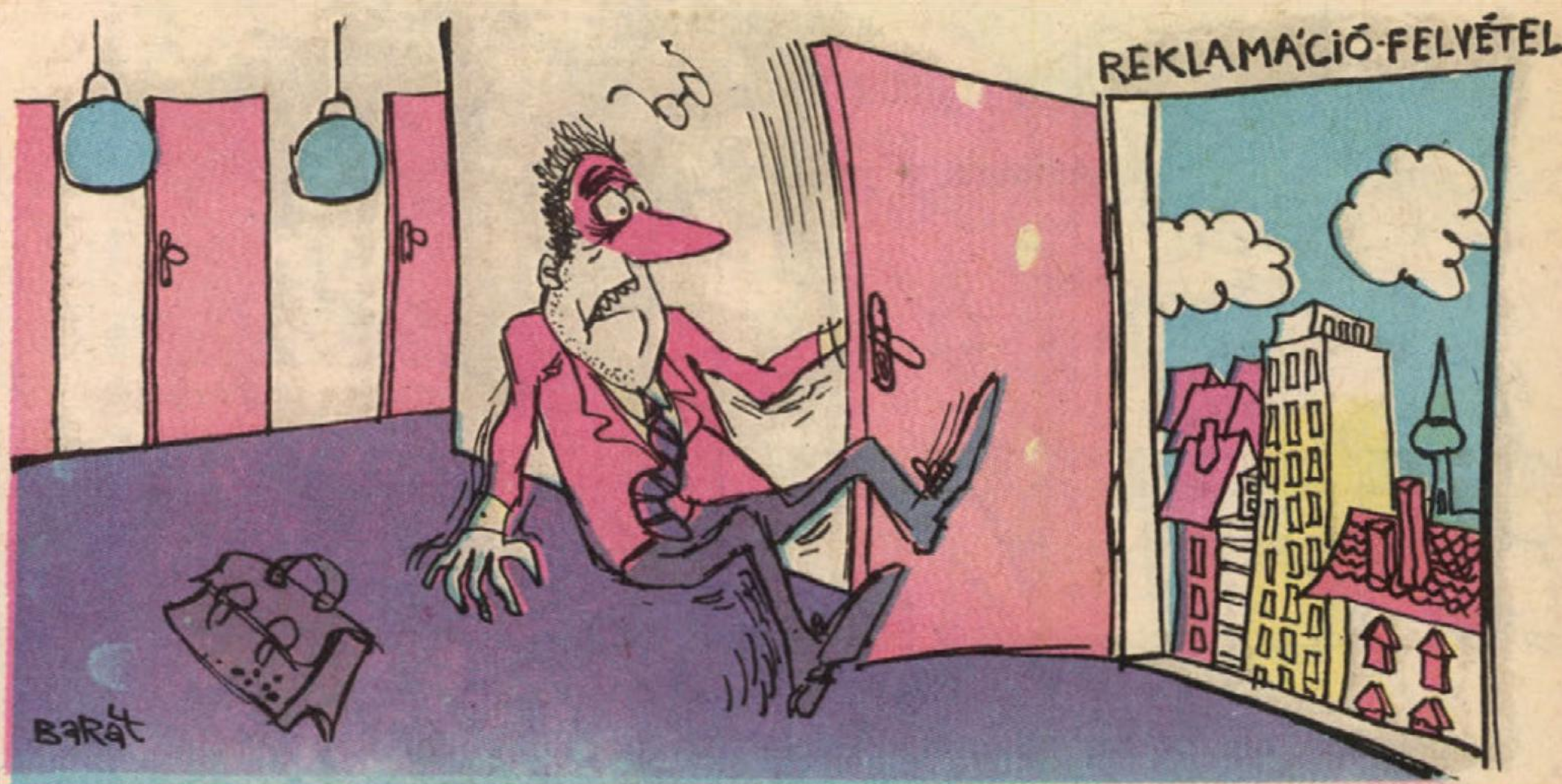
A CSÁSZÁR KALAPJA

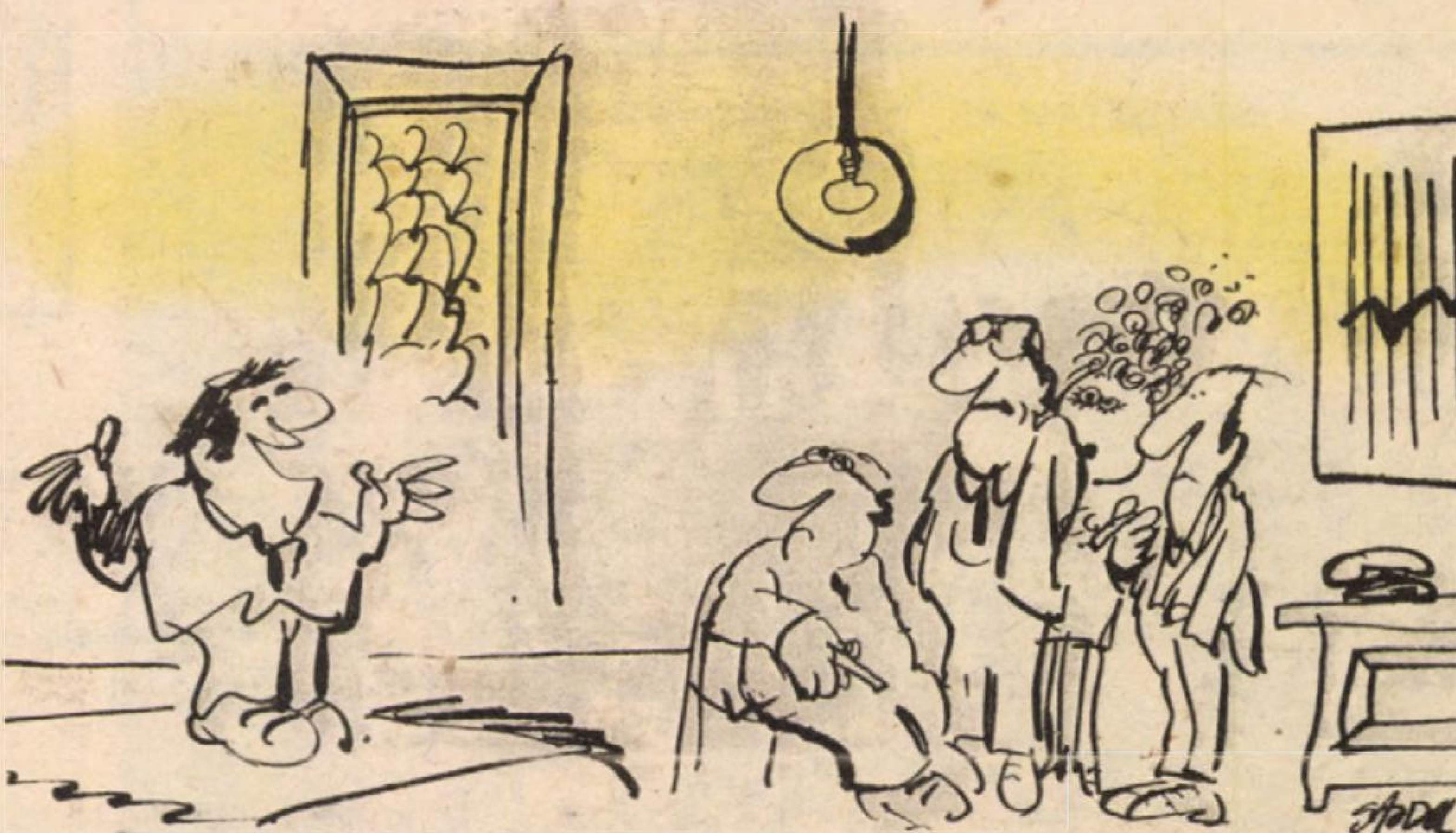
Egy párizsi árverésen nem kevesebb, mint 170 ezer frankot fizettek Napoleon kalapjáért, amelyet a császár a szerencsétlenül végződött oroszországi hadjárat során viselt. Ebből az alkalomból az árverési központ igazgatósága statisztikát tett közzé a császár kalapjairól. Kiderült az összeállításból, hogy Napoleon kedvenc kalaposa, Poupard 1800 és 1815 között 120 kalapot készített a császárnak. Az eddigi legdrágább kalap — amelyet Napoleon Elba szigetén viselt — 140 ezer frankot ért el egy árverésen. Ezt a rekordot sikerült most megdönteni egy másik kalapnak.

A párizsi Canard Enchaine kommentárja: „Először is furcsa, hogy a legszerencsétlenebb kalapok érik el a legmagasabb árat — miért nem azok, amelyeket a császár győztes csatákban viselt? Ennél is fontosabbnak tartjuk azonban megjegyezni, hogy az árverési központ érthetetlen császár-tiszteletből elhallgatott egy történelmi tényt. Nevezetesen azt, hogy Poupard mesternél egy méretre készült díszkalap ára annak idején 60 frank volt. Napóleon azonban — mint nagy megrendelő — ragaszkodott ahhoz, hogy kalaponként 10 frank árengedményt kapjon.

GYORS ELINTÉZÉSI MÓD

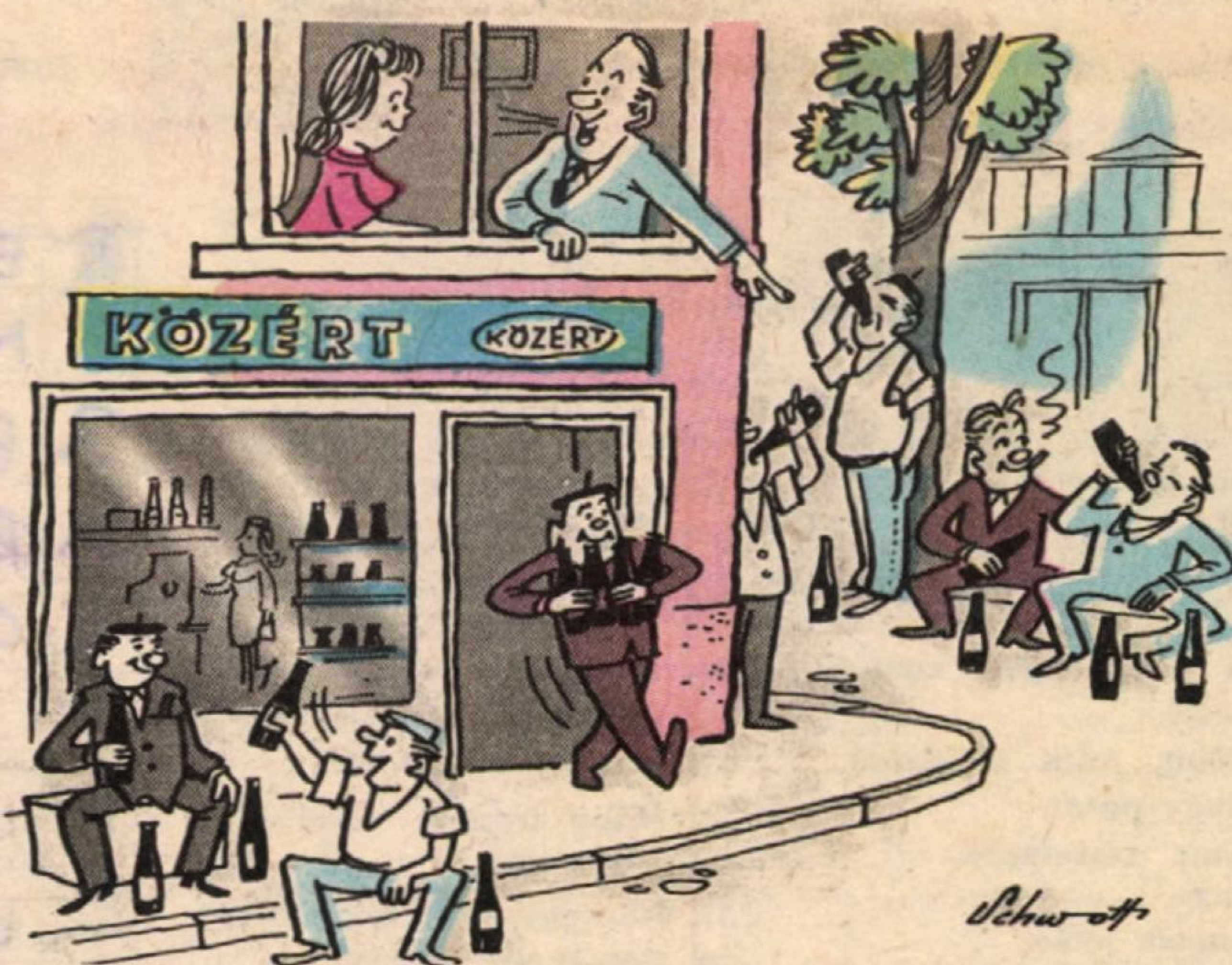

KOOPERÁCIÓ

– Jó hírem van, igazgató kartárs! Ha átvesszük a vasgyár elfekvő csavarkészletét, ők átveszik a mi külföldi vendégeinket!

CSALHATATLAN JEL

– Kőbányai világos jött a közértbe!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Tizenkét óra és a talált tárgyak hivatalát még nem nyitották ki. Miért?

— Egyszerű a válasz, uram. Még senki sem adta le a hivatal kulcsát.

EGY LURKÓ PORTRÉJA PARTEDLIVEL

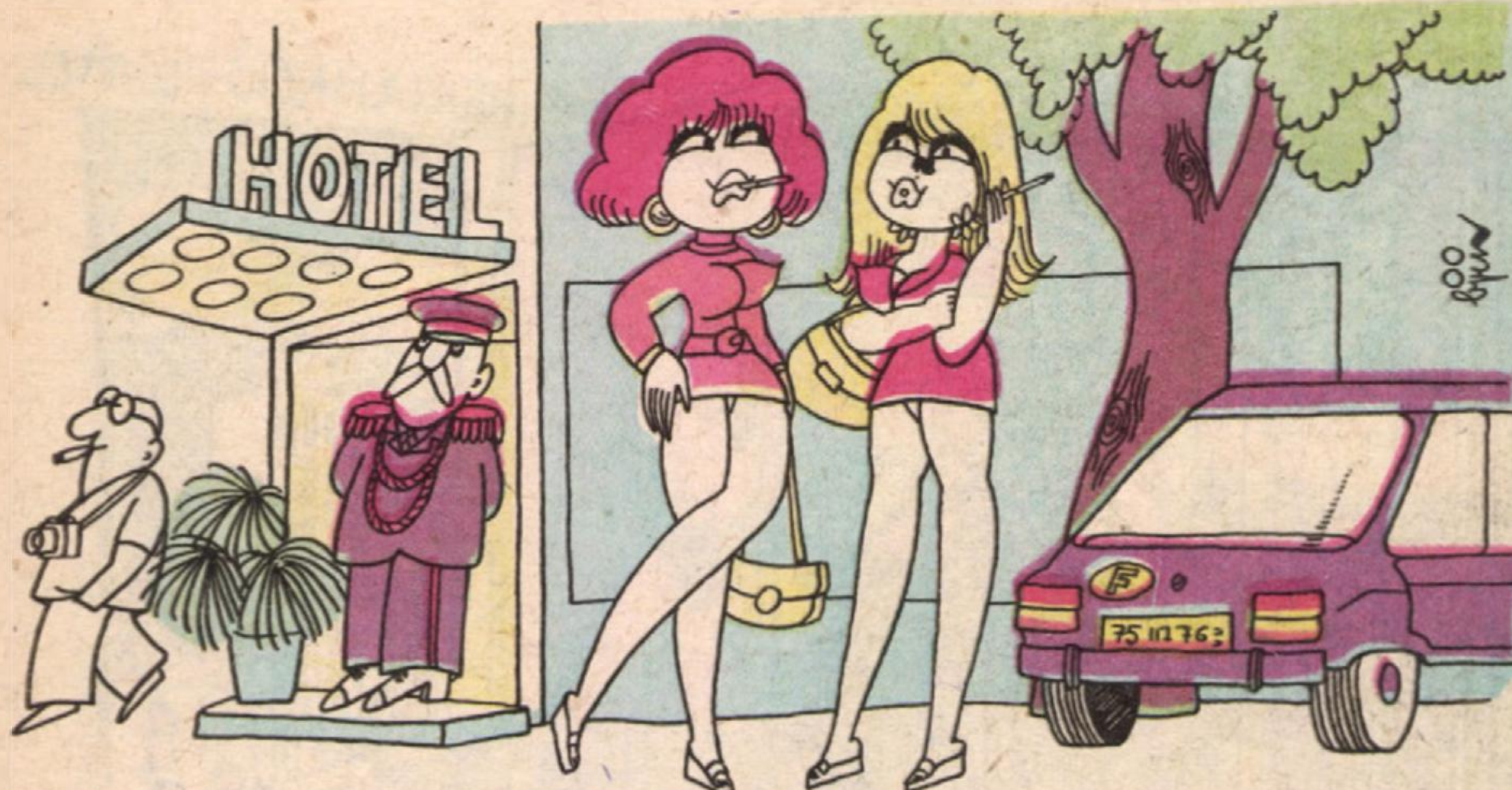
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

*

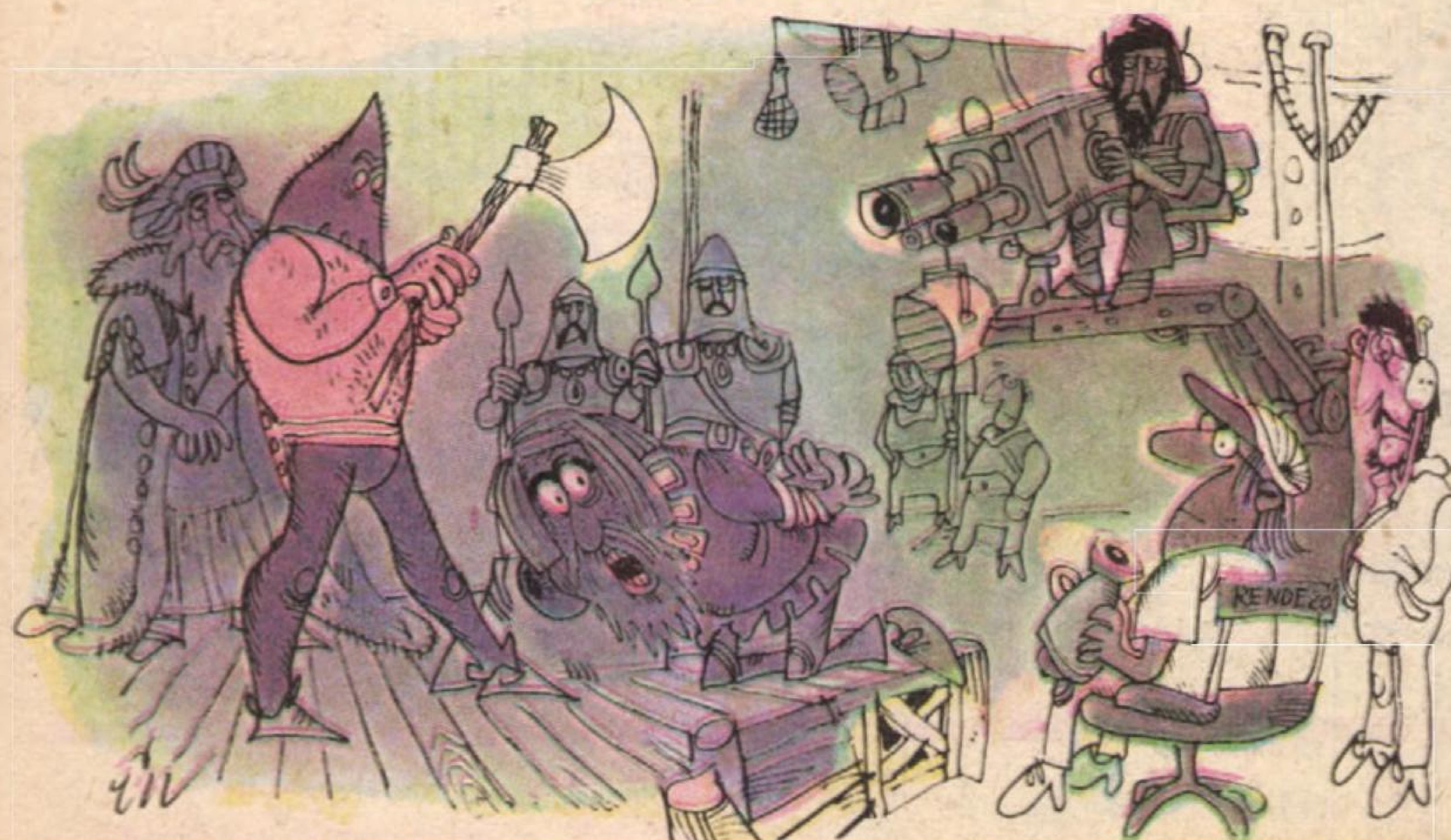
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-30 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

AUTÓ-DIDAKTÁK

– Te milyen nyelveken tudsz már beülni?

STATISZTASORS

– Kegyelmezzen, rendező úr! Adjon nekem még két forgatósi napot!

FENYEGETÉS

– Fiam, ha nem dolgozol rendesen, beadlak az egyetemre!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

– Miért mentél át a másik oldalra, amikor megláttad az orvost?

– Szégyellem magam előtte: már évek óta nem voltam beteg.

IGAZ? NEM IGAZ?

Hogy igaz-e a rejtvényünk függőleges 1. és vízszintes 28. soraiba foglalt angol közmondás állítása, azt olvasóink eldönthetik — ha előbb megfejtették. Beküldeni csak az említett két sort kell kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 28-ig erre a címre: Ludas Matyi 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Színlel
6. A Szovjetunió történelmének kimagasló alakja volt
13. Festmény gyakori címe
15. A natrium jele
16. A Volga mellékfolyója
17. Meglehetősen ritka férfinév
18. Kikötő a Közel-Keleten
20. Hosszmértékegység röv.
22. Csont — latinul
23. Nagyszerű tett
25. A könnyed szórakozás egyik hajléka
29. ... — hír (vészhír)
31. Tudniillik
32. Magyar drámaíró (Károly, 1815—1855)
35. A legegyszerűbb gép
36. Évkönyv, krónika — ismert latin szóval
38. Gyönyör
39. Zűrzavar, felfordulás
41. A magyar paraszt népviseletének egyik darabja (két szó)
44. E. S. O.
45. Fölösleges pénzpocsékolás
46. Papi öltözék
48. Lárma
50. Külföldi hírügynökség betűjele
51. Ha aranyból van, ékszer
53. A négyszöget szeli ketté
54. Több, mint kellemes
56. Nagy pofon
57. Akit riasztanak
58. S. N.
59. Barom terhe
61. A tengervíz
63. Kalevala-fordítása a legjobb magyar műfordítások egyike (1859—1945)
67. Tiltószó

FÜGGŐLEGES

2. Nagyon erélyes, határozott
3. A Vígszínház első nemzedékének kiváló jellemszínésze volt (Frigyes)
4. A gravitációs erő irányát jelző görbe
5. Tisztelt cím!
6. A futballkapus
7. Az olajtermelő országok szervezete
8. Fém
9. Szellemi sport
10. Háziállat
11. Aki (ami) az oka valaminek
12. Dunántúli megye
14. Papírgyári termék
19. Mutatószócska
21. Szomorú emlékű puszta neve
24. U. S.
26. Nagy francia költő (1524—1585)
27. Büntetendő cselekmény
30. Félelmetes kritikus volt, a Nemzeti Színház első igazgatója (1804—1858)
33. Az opera nyitánya
34. Lear király egyik leánya
37. Mint a 19. függ.
40. Jugoszláviában is, Csehszlovákiában is van ilyen nevű mellékfolyója a Dunának
42. Női hang — fordítva
43. Y. Á.
45. Nótáriusáról nevezetes képzeletbeli falu
47. Így várják találkozásukat a szerelmesek
49. Kártyajáték (magyar kártyával)
52. Nemrégen kelt ki a tojásból
53. Szerszám
55. L. I.
56. Hamis
60. Az öröklődő tulajdonságokat hordozza
64. Szintén
65. R. L.
66. A. É.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A következő felvonás talán még belefér az enyémbe."

100—100 forintot nyert:

Tebeli Árpád, 8100 Várpalota I., Kulich Gy. u. 48.

Borbás István, 1067 Bp., Eötvös u. 24.

Hajduk Lőrincné, 3143 Mátranovák, Dózsa Gy. u. 207.

A nyereményeket postán küldjük el.

akövetkezőfelvo
latinora simeon
lit hírneves á
erasmus e elsős
gol évzáro öi t
o állatkert n a
rol abukir egál
ipar os d fu rá
a toth váratlan
tus karesz
m uk ut n r ás
é dakota gépész
gyilok troger i
bánatos uo ein
eleférazenyémbe